

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta životního prostředí

Katedra KBÚK

POZEMKOVÁ ÚPRAVA V K.Ú. SKYTALY

Land consolidation in the Skytaly cadaster

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: Doc. Ing. Petr Sklenička, CSc.

Jméno a příjmení studenta: Helena Justová

2008

P r o h l á š e n í:

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně pouze za odborného vedení vedoucího diplomové práce a konzultantky.

Dále prohlašuji, že veškeré podklady, ze kterých jsem čerpala jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Datum: 30. dubna 2008

.....

Helena Justová

P o d ě k o v á n í:

Ráda bych touto cestou vyjádřila svůj dík *Doc. Ing. Petrovi Skleničkovi, CSc.* za jeho cenné připomínky, trpělivost, ochotu při vedení mé diplomové, vycházel mi maximálně vstříc a umožnil mi přístup ke všem potřebným informacím.

OBSAH

1 ÚVOD	- 6 -
2 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O K.Ú. SKYTALY	- 8 -
3 HLEDISKO PROTIEROZNÍ.....	- 10 -
3.1 VĚTRNÁ EROZE	- 10 -
3.2 VODNÍ EROZE.....	- 10 -
3.2.1 Charakteristika území.....	- 10 -
3.2.2 Geologické a půdní poměry.....	- 11 -
3.2.3 Klimatické poměry.....	- 11 -
3.2.4 Terénní průzkum.....	- 12 -
3.2.5 Metody hodnocení	- 12 -
3.2.6 Údaje o drahách povrchového odtoku a návrh opatření.....	- 19 -
3.2.7 K výkresu č. 1	- 24 -
4 HLEDISKO KRAJINÁŘSKO-HISTORICKÉ.....	- 26 -
4.1 DĚDICTVÍ KRAJINY	- 26 -
4.2.DĚDICTVÍ SUDETSKÉ KRAJINY	- 27 -
4.3 HODNOCENÍ SOUČASNÉ KRAJINY A KRAJINNÉHO RÁZU	- 28 -
4.3.1 Land use (využívání krajiny)	- 28 -
4.3.2 Stručná charakteristika širšího krajinného celku.....	- 29 -
4.3.3 Geomorfologie.....	- 30 -
4.3.4 Vymezení krajinného prostoru.....	- 30 -
4.3.5 Forma krajinného prostoru.....	- 30 -
4.3.6 Pozitivní hodnoty krajinného rázu.....	- 30 -
4.3.7 Uspořádání prostorové scény.....	- 34 -
4.3.8 K výkresu č. 8.....	- 34 -
5 HLEDISKO EKOLOGICKÉ	- 37 -
5.1 K výkresu č. 9.....	- 37 -
6 KOSTRA SPOLEČNÝCH ZAŘÍZENÍ	- 39 -
6.1 K výkresu č. 11	- 39 -
7 JEDNODUCHÁ POZEMKOVÁ ÚPRAVA	- 40 -
7.1 PŘÍMĚŘENOST KVALITY, VÝMĚRY A VZDÁLENOSTI POZEMKŮ.....	- 40 -
7.1.1 Cena	- 40 -
7.1.2 Výměra	- 41 -
7.1.3.Vzdálenost.....	- 41 -
8 ZÁVĚR.....	- 42 -
SEZNAM PŘÍLOH.....	- 44 -

POUŽITÁ LITERATURA.....	- 45 -
SEZNAM ZKRATEK:	- 47 -

1 Úvod

Pozemkové úpravy nejsou nějaký fenomén, který vznikl v roce 1991 po obnovení vlastnických vztahů k pozemkům, ale nedílná součást procesu, který určuje vztah člověka a společnosti k půdě. Tuto silnou životně nezbytnou vazbu nelze zrušit, opomenout nebo nahradit něčím jiným – např. civilizačním pokrokem nebo technikou. Máme jistě v paměti, jaké důsledky přineslo přetržení přirozeného vztahu k půdě za období „rozvinutého“ socializmu. Z pohledu pozemkových úprav vlastnických parcel se vývoj půdní držby v našem státě zastavil již v předminulém (19.) století. Příčiny byly různé, ať již důsledek neochoty právní úpravy za období Rakouska-Uherska přetrvávající až do první republiky, nebo pak následná okupace Němci, či totalitní režim po roce 1948. [13].

Pozemkové úpravy v současné době vychází a využívají patnáctiletých zkušeností. Jejich účelem je napravení nedostatků vzniklých ve vývoji půdní držby. Tyto nedostatky se vyskytují ve vlastnické držbě, kvalitě evidence katastru nemovitostí, krajinně a následně i současným stavem venkovského prostoru a života v něm. Pozemkové úpravy jsou v dnešní době věci potřebnou a probíhající ve velké míře. Jedním z problémů jsou finanční prostředky jak na vypracování projektů, ale především na samotnou realizaci kostry společných zařízení, těmi jsou projektanti limitováni, nebýt zdrojů z EU pozemkové úpravy by nemohly probíhat v takové míře jako probíhají. Dalším a asi ještě tíživějším problémem, který projektantům komplikuje jejich práci je nedostatek státní a především obecní půdy v některých katastrech .

Úkolem této práce je návrh kostry společných zařízení a to ze tří pohledů 1) ohroženosti zemědělské půdy erozí, 2) hodnocení krajiny a 3) územním systémem ekologické stability a tyto hlediska jsou následně promítnuty do jednoho výsledného výkresu. Dalším návrhem je jednoduchá pozemková úprava, týkající se pozemků zapsaných v LV č.37 ve vlastnictví potomků rodiny Stříbrných, kteří ji získaly na základě přidělení v roce 1947 (viz. příloha č. 7) obrázek č. 1 – 3) po vyzvání tehdejší vlády k doosídlení pohraničních oblastí Sudet. Rodina před příchodem do této oblasti žila v Podvysoké, což bylo na Volyni a patřili k tzv. volyňským Čechům. Před příchodem i po něm se rodina živila zemědělstvím, v Čechách převážně pěstováním obilnin, chmele a ovocnářstvím ve svých sadech, dále pak živočišnou výrobou.

Situace při terénní průzkumech byla o to lehčí, že území je velmi dobře známé díky jeho 26-ti letému navštěvování a tudíž viděno z mnoha úhlů, které nezasvěcené osobě mohou unikat a na straně druhé může jít i o negativní ovlivnění z důvodů osobních prožitků a citové vazbě k místu. Další výhodou je i znalost místních starousedlíků a možnost načerpání jejich zkušeností a

pohledů, které by mohly být přínosem, zejména co se týče návrhů protierozních opatření na zemědělské půdě. V území se nachází dvě společnosti, které na zemědělské půdě hospodaří a v blízké době by měl přibýt další podnikatel, který by v této lokalitě chtěl zahájit realizaci svých podnikatelských záměrů se kterými bylo v návrzích také počítáno a v současné době je v řešení otevření dobývacího prostoru na těžbu kaolínu. Na území je hojnost lesní zvěře, kterou reguluje myslivecké sdružení a přes parcely vstupující do JPÚ prochází honební pozemky. S touto skutečností bylo počítáno i v sestavování projektu ÚSES, který byl pro město Vroutek vypracován v roce 2006.

2 Základní údaje o k.ú. Skytaly

Ústecký kraj

Okres Louny (v rámci kraje: největší okres, nejnižší hustota obyvatel; zemědělství: chmel, obiloviny, olejnin, maso, vejce; průmysl: potravinářský, strojírenský, energetika a stavebnictví)

správní obvod Podbořany (v rámci kraje: nejméně osídlený)

město Vroutek (městské části: Lužec, Mlýnce, Mukoděly, Skytaly, Vesce, Vidhostice, Vrbička)

Místo se nachází cca 100 km západně od Prahy (směr Karlovy Vary).

Nadmořská výška intravilánu: 410 – 420 m n. m.

Počet LV: 75

Počet samostatně hospodařících rolníků: 2

Druh pozemku	Výměra [m ²]	Počet parcel	Z toho využití nemovitostí	Výměra [m ²]	Počet parcel
orná půda	3 110 127	73			
chmelnice	553 384	16			
zahrada	65 768	53			
ovocný sad	117 263	7			
trvalý travní porost	176 786	27			
lesní pozemek	5 552 326	14			
vodní plocha	34 970	14	vodní nádrž přírodní koryto vodního toku přirozené nebo upravené	1 615	1
zastavěná plocha a nádvoří	56 094	86	zbořeniště	33 355	13
			společný dvůr	11 997	13
ostatní plocha	632 528	130	neplodná půda	2 040	6
			jiná plocha	318 104	41
			dobývací prostor	24 572	18
			manipulační plocha	106 156	6
			hřbitov, urnový háj	38 596	13
			zeleň	1 313	1
			ostatní komunikace	587	4
			silnice	74 790	39
				68 410	8
KN					
parcely	10 299	420			
z toho zemědělské pl.	246	176			
bez vlastníka	4 023 328	59			
s ochranou		184			
PK					
parcely	6 568 603	573			
parcely ZE	6 568 603	573			
BUDOVY					
počet		67			
bez vlastníka		7			

s číslem popisným	36	objekt k bydlení	34
		objekt občanské vybavenosti	2
s číslem evidenčním	1	stavba pro rodinnou rekreaci	1
bez čísla popisného nebo evidenčního	30	objekt k bydlení	1
		objekt občanské vybavenosti	2
		zemědělská stavba	16
		stavba technického vybavení	1
		garáž	2

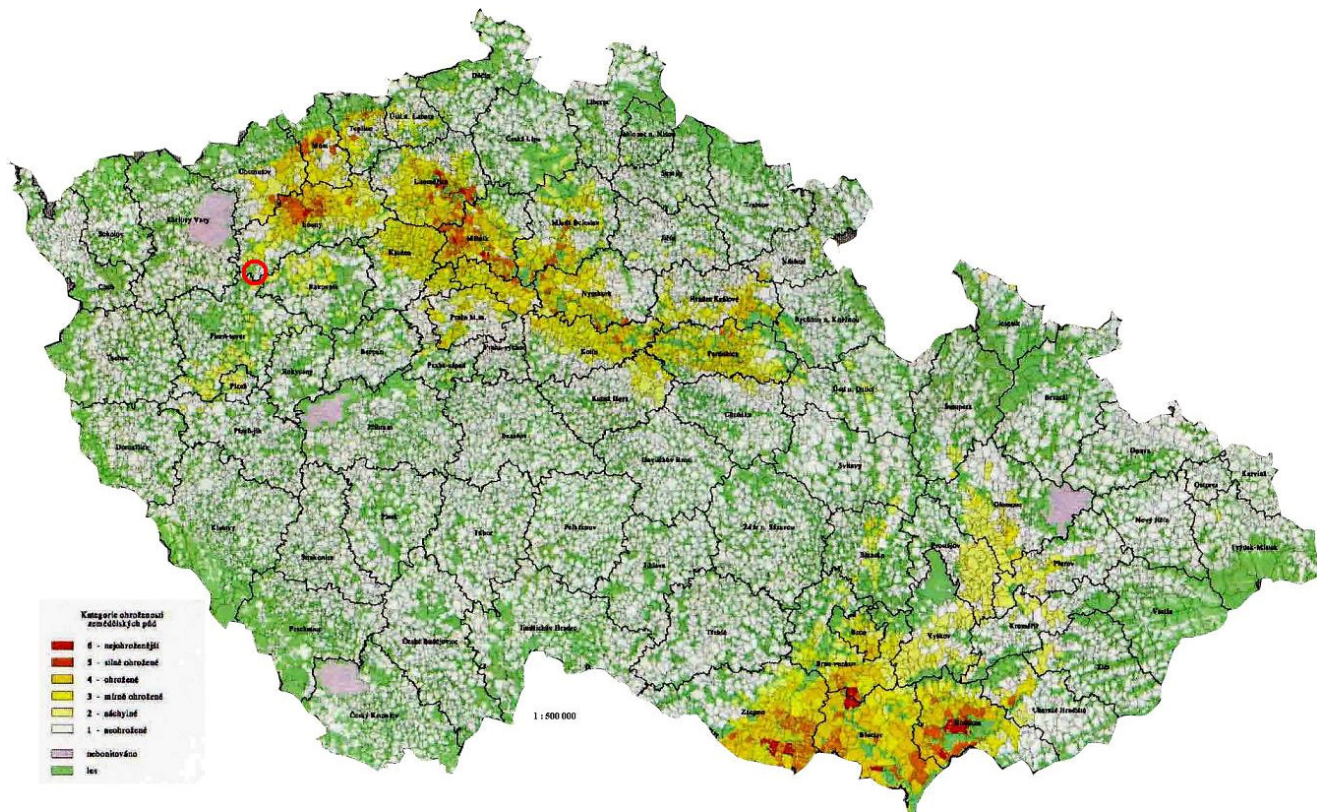
Tab.č. 1 Statistika území dle LV

Některé práce nebyly provedeny, ať z časových či finančních důvodů nebo z důvodu, studijních účelů tohoto projektu (s možností budoucího využití) nebo, že se jedná pouze o návrh JPÚ a ne o KPÚ.

Vynechané: zahájení a zveřejnění řízení, jmenování zástupce ředitele do sboru, stanovení podmínek od správních úřadů, zpracování zadávací dokumentace pro zadání veřejné zakázky, geodetická příprava, úvodní jednání a volba sboru zástupců, zpracování soupisu nároků vlastníků, zveřejnění návrhu KPÚ a závěrečné jednání a vydání rozhodnutí o schválení návrhu KPÚ, jeho oznámení a zápis poznámky do KN, odvolání [13]

3 Hledisko protierozní

3.1 Větrná eroze

Obr. č. 1 Mapa potenciální ohroženosti zemědělských půd větrnou erozí podle katastrů [1]

Podle uvedené mapy je velká část k.ú. Skytaly zalesněna a oblast není větrnou erozí ohrožena.

3.2 Vodní eroze

Bylo posouzeno ohrožení vodní erozí u míst v k.ú. Skytaly, která mají k erozi předpoklady a byla navržena protierozní opatření.

3.2.1 Charakteristika území

Oblast se nachází v řepařské pěstební oblasti. Na daných pozemcích se pěstují plodiny v tomto osevním postupu.

1. pšenice ozimá 20.9. – 5.8.
2. ječmen jarní 1.4. – 31.7.
3. řepka ozimá 20.9. – 5.8.
4. pšenice ozimá 20.9. – 5.8.

3.2.2 Geologické a půdní poměry

Od Podbořan vstupuje bazální souvrství kaolinických písků, pískovců a křemenců z období paleogenu (oligocén). Toto podloží se uplatňuje také v úpatí lesního celku Skytalský-Kružínský vrch. V úbočí vrchů se uplatňují nerozlišená pyroktastika (tufy, tufity, vulkanické brekcie). Geologickým podkladem pro vrcholová plata Kružínského a Dubového vrchu je čistý čedič, který jako hrubá suť vystupuje až na povrch. Půdní profily zde středně hluboké až hluboké. [2]

HPJ	Genetický půdní představitel dle KPP
13	hnědozemě modální, hnědozemě modální slabě oglejené, kambizemě modální, kambizemě modální slabě oglejené, kambizemě luvické a slabě oglejené
21	
22	regozemě arenické, pararendziny arenické, kambizemě arenické, fluvizemě arenické
28	kambizemě modální eubazické, kambizemě modální eutrofní
29	kambizemě modální eu- až mezobazické včetně slabě oglejených variet
30	kambizemě modální eu- až mezobazické
33	kambizemě modální eubazické až mezobazické, kambizemě modální fubifikovaná
37	
38	kambizemě litické, kambizemě modální, kambizemě rankerové, rankery modální
41	kambizemě, rendziny, pararendziny, rankery, regozemně, ale i černozemě hnědozemě a další s podmínkou sklonitosti > 12°
50	kambizemě oglejené, pseudogleje modální
56	fluvizemě modální eubazické a mezobazické, fluvizemě kambické eubazické a mezobazické, koluvizemě modální
58	fluvizemě glejové
64	gleje modální, stagnogleje modální, gleje fluvické
67	gleje modální

Tab. č. 2 Přehled HPJ v k.ú. Skytaly [3]

3.2.3 Klimatické poměry

Skytaly se nachází v mírně teplé, suché oblasti s mírnou zimou [4], kde nadmořská výška je cca 410-552 m n. m. Řešené území spadá do povodí Ohře.

měsíc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
srážky (mm)	30	30	40	40	60	80	60	80	50	40	40	40
teplota (°C)	-2	-1	3	8	11	15	17	16	12	8	2	-1

Tab.č. 3 Přehled průměrných měsíčních teplot vzduchu (°C) a průměrných měsíčních úhrnů srážek (mm).

[4]

Maximální denní úhrny srážek (mm) s pravděpodobností opakování za N let.

$$H_{S2} = 30,6$$

$$H_{S10} = 52,2$$

$$H_{S20} = 61,0$$

$$H_{S50} = 71,8$$

$$H_{S100} = 80,2$$

[5]

3.2.4 Terénní průzkum

Díky terénnímu průzkumu bylo zjištěno, že v celém k.ú. je absence příkopů podél cestního systému, kromě silnice III. třídy, která vede prostřední částí intravilánu od k.ú. Vestce u Drahonic (východní sousední k.ú) do k.ú. Valeč v Čechách nebo k.ú. Vrbička (západní sousední k.ú), ta má příkopy po obou stranách. Další silnice III. třídy je v severní části k.ú. i zde s příkopy po obou stranách.

Byla určena dvě hlavní místa, kde jsou potřeba navrhnout protierozní opatření a to především z důvodu již zmíněné absence příkopů, kde hrozí přeliv vody přes cestu a po konzultaci se zde hospodářcím zemědělcem byla v těchto místech potvrzena vodní eroze půdy. Jde o jižní část k.ú. a severní část pod lesem. Bylo určeno 14 drah povrchového odtoku vody na zorněných svažitých pozemcích. V době průzkumu žádné projevy eroze nebyly patrné.

3.2.5 Metody hodnocení

3.2.5.1 Universální rovnice

K určování ohroženosti zemědělských půd vodní erozí a k hodnocení účinnosti navrhovaných protierozních opatření se podobně jako v jiných zemích používá v České republice tzv. „Univerzální rovnice pro výpočet dlouhodobé ztráty půdy erozí – USLE dle WISCHMEIEREA a SMITHE (1978). Ve stadiu ověřování je i RUSLE, tzv. revidovaná univerzální rovnice podle RENARDA et al. (1997). Oba empirické modely vycházejí z principu přípustné ztráty půdy na jednotkovém pozemku, jehož parametry jsou definovány a odvozeny z rozměrů standardních elementárních odtokových ploch o délce 22 m a sklonu 9 %, jehož povrch je po každém přívalem dešti mechanicky udržován ve směru sklonu svahu jako úhor. Hodnota přípustné ztráty půdy slouží ke stanovení míry erozního ohrožení pozemku a je

definována jako maximální velikost eroze půdy, která dovoluje trvale a ekonomicky dostupně udržovat dostatečnou úroveň úrodnosti půdy.

Ztráta půdy vodní erozí se stanoví na základě rovnice:

$$G = R \cdot K \cdot L \cdot S \cdot C \cdot P \text{ [t.ha}^{-1} \text{ rok}^{-1}\text{]}$$

- G průměrná dlouhodobá ztráty půdy
- R faktor erozní účinnosti dešťů, vyjádřený v závislosti na kinetické energii, úhrnu a intenzitě erozně nebezpečných dešťů,
- K faktor erodovatelnosti půdy vyjádřený v závislosti na textuře a struktuře ornice, obsahu organické hmoty v ornici a propustnosti půdního profilu,
- L faktor délky svahu, vyjadřující vliv nepřerušené délky svahu na velikost ztráty půdy erozí,
- S faktor sklonu svahu, vyjadřující vliv sklonu svahu na velikost ztráty půdy erozí,
- C faktor ochranného vlivu vegetačního pokryvu, vyjádřený v závislosti na vývoji vegetace a použité agrotechnice,
- P faktor účinnosti protierozních opatření.

Vypočtená hodnota je dlouhodobá průměrná roční ztráta půdy a udává množství půdy, které bylo na pozemku uvolněno plošnou vodní erozí, nezahrnuje však její ukládání na pozemku či na plochách ležících pod ním. Rovnice se nedoporučuje používat pro kratší než roční období a pro zjišťování ztráty půdy erozí z jednotlivých srážek nebo z tání sněhu.

3.2.5.2 Faktor erozní účinnosti přivalového deště (R)

Vztah pro faktor erozní účinnosti deště R byl v USA odvozen na základě velkého množství dat o dešťových srážkách. Data ukazují, že jsou-li ostatní faktory USLE konstantní, je ztráta půdy z obdělávaného pozemku přímo úměrná součinu celkové kinetické energie přivalového deště (E) a jeho maximální 30minutové intenzity (i_{30}):

$$R = \frac{E * i_{30}}{100}$$

kde:

- R je faktor erozí účinnosti deště [$\text{MJ.ha}^{-1} \cdot \text{cm.h}^{-1}$],
- E celková kinetická energie deště [J.m^{-2}],
- i_{30} max. 30minutová intenzita deště [cm.h^{-1}]

Celková kinetická energie deště E je:

$$E = \sum_{i=1}^n E_i$$

kde:

E_i je kinetická energie i-tého úseku deště (n – počet úseků deště):

$$E_i = (206 + 87 \log i_{si}) * H_{si}$$

kde:

i_{si} je intenzita deště i-tého úseku [cm.h^{-1}]

H_{si} úhrn deště v i-tém úseku [cm]

Faktor erozní účinnosti srážek R tedy závisí na četnosti výskytu srážek, jejich kinetické energie, intenzitě a úhrnu. [1]

Roční hodnota faktoru R se určuje z dlouhodobých záznamů o srážkách a představuje součet erozní účinnosti jednotlivých přivalových dešťů, které se v daném roce vyskytly, přičemž se neuvažují deště s úhrnem menším než 12,5 mm a pokud v průběhu 15 minut nespadlo alespoň 6,25 mm a musí být oddělené od ostatních dešťů dobou delší než 6 hodin.

Pro Českou republiku byla průměrná roční hodnota faktoru erozní účinnosti deště $R = 20 \text{ MJ.ha}^{-1}.\text{cm.h}^{-1}$ určena na základě dlouhodobé rady pozorování srážek ve stanicích Českého hydrometeorologického ústavu (dále ČHMÚ) Praha – Klementinum, Tábor a Bílá Třemešná s tím, že k výpočtu R-faktoru byly použity deště s úhrny s níženými o 12,5 mm. [1]

měsíc	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.
faktoru R	0,005	0,1	0,23	0,32	0,27	0,07	0,005

Tab. č. 4 Průměrné rozdělení faktoru R do měsíců vegetačního období v ČR (určené z pozorování ve 13 stanicích sítě ČHMÚ) [1]

Dlouhodobé rozdělení průměrné roční hodnoty R - faktoru během roku je uvedeno v tab.č.4. Z rozdělení vyplývá, že v období červen – srpen se vyskytne přes 80 % erozně nebezpečných dešťů a proto je ochrana půdy zejména vegetačním pokryvem v těchto měsících nejdůležitější. [1]

3.2.5.3 Faktor erodovatelnosti půdy (K)

Vlastnosti půdy ovlivňují infiltrační schopnost půdy a odolnost půdních agregátů proti rozrušujícímu účinku dopadajících kapek deště a transportu povrchově odtékající vodou.

Faktor erodovatelnosti půdy K (resp. náchylnosti půdy k erozi) je v USLE definován jako ztráta půdy ze standardního pozemku vyjádřená v t.ha⁻¹ na jednotku faktoru erozní účinnosti deště R (t.ha⁻¹ rok⁻¹)

Faktor erodovatelnosti půdy lze stanovit třemi postupy:

1. podle vztahu odvozeného pro faktor K,
2. podle nomogramu sestrojeného na základě uvedeného vztahu,
3. přibližně podle hlavních půdních jednotek (HPJ) bonitační soustavy půd.

HPJ	K - faktor	HPJ	K - faktor
01	0,41	40	0,24
02	0,46	41	0,33
03	0,35	42	0,56
04	0,16	43	0,58
05	0,28	44	0,56
06	0,32	45	0,54
07	0,26	46	0,47
08	0,49	47	0,43
09	0,60	48	0,41
10	0,53	49	0,35
11	0,52	50	0,33
12	0,50	51	0,26
13	0,54	52	0,37
14	0,59	53	0,38
15	0,51	54	0,40
16	0,51	55	0,25
17	0,40	56	0,40
18	0,24	57	0,45
19	0,33	58	0,42
20	0,28	59	0,35
21	0,15	60	0,31
22	0,24	61	0,32
23	0,25	62	0,35
24	0,38	63	0,31
25	0,45	64	0,40
26	0,41	65	nedostatek dat
27	0,34	66	nedostatek dat
28	0,29	67	0,44
29	0,32	68	0,49
30	0,23	69	nedostatek dat
31	0,16	70	0,41
32	0,19	71	0,47
33	0,31	72	0,48
34	0,26	73	0,48
35	0,36	74	nedostatek dat
36	0,26	75	nedostatek dat
37	0,16	76	nedostatek dat
38	0,31	77	nedostatek dat
39	nedostatek dat	78	nedostatek dat

Tab. č. 5 Hodnoty faktoru K pro jednotlivé HPJ [1]

V našem případě bylo využito 3. postupu.

3.2.5.4 Faktor délky a sklonu svahu (L,S)

Vliv sklonu a délky svahu na intenzitu eroze je vyjádřen kombinací faktoru sklonu svahu S a faktoru délky svahu L, tzv. topografickým faktorem LS. Tento faktor představuje poměr ztráty půdy na vyšetřovaném pozemku ke ztrátě půdy na standardním pozemku o délce 22 m a sklonu 9 %. Topografický faktor se určuje pro reprezentativní dráhy plošného povrchového odtoku, které charakterizují odtokové poměry na pozemku, příp. na jeho jednotlivých částech. Hodnota topografického faktoru LS pro přímý svah se určí ze vztahu

$$LS = \frac{l_d^{0,5}}{(0,0138 + 0,0097s + 0,00138s^2)}$$

kde:

l_d je nepřerušovaná délka svahu (m); za účinné přerušování délky pozemku po spádnicí

se považuje sběrný či záchytný průleh, příkop a hrázka zamezující přetékaní vody na níže ležící plochu, nikoliv pouhá mez, přes kterou může povrchový odtok přeřinovat.

s sklon svahu (%)

Pro pozemek nebo jeho část je reprezentativní trasa s nejvyšší hodnotou topografického faktoru LS. Délky a sklony odtokových drah se určují z vrstevnicových a hospodářských map a ověřují se při terénním průzkumu. [1]

3.2.5.5 Faktor délky svahu (L)

Intenzita eroze se zvyšuje s rostoucí délkou svahu, která je definována jako horizontální vzdálenost od místa vzniku povrchového odtoku k bodu, kde se sklon svahu snižuje natolik, že dochází k ukládání erodovaného materiálu, nebo se plošný odtok soustředí do odtokové dráhy. Hodnota faktoru délky svahu L se stanoví ze vztahu WISCHMEIERA a SMITHE (1978) se zahrnutím přístupu použitého v tzv. Revidované univerzální rovnici ztráty půdy (RUSLE) (RENARD et al., 1997) ze vztahu:

$$L = \frac{l}{22,13^m}$$

kde:

22,13 je délka standardního pozemku (m),

l horizontální projekce délky svahu (uvažuje se nepřerušená délka svahu); není to vzdálenost rovnoběžná s povrchem půdy;

m exponent délky svahu vyjadřující náchylnost svahu k tvorbě rýžkové eroze.

Sklon svahu (%)	Poměr mezi rýžkovou a plošnou erozí			Sklon svahu (%)	Poměr mezi rýžkovou a plošnou erozí		
	Nízký	Střední	Vysoký		Nízký	Střední	Vysoký
0,2	0,02	0,04	0,07	12,0	0,37	0,55	0,71
0,5	0,04	0,08	0,16	14,0	0,40	0,57	0,72
1,0	0,08	0,15	0,26	16,0	0,41	0,59	0,74
2,0	0,14	0,24	0,39	20,0	0,44	0,61	0,76
3,0	0,18	0,31	0,47	25,0	0,47	0,64	0,78
4,0	0,22	0,36	0,53	30,0	0,49	0,66	0,79
5,0	0,25	0,40	0,57	40,0	0,52	0,68	0,81
6,0	0,28	0,43	0,60	50,0	0,54	0,70	0,82
8,0	0,32	0,48	0,65	60,0	0,55	0,71	0,83
10,0	0,35	0,52	0,68				

Nízký poměr rýžkové eroze k plošné se vyskytuje na pastvinách a jiných ulehých půdách s vegetačním pokryvem.

Střední poměr rýžkové eroze k plošné se vyskytuje na pozemcích s řádkovými plodinami nebo na středně ulehých půdách řídkým nebo střením pokryvem.

Vysoký poměr rýžkové eroze k plošné se vykytuje na nově vytvořených antropogenních půdách a na velmi zkyřených půdách.

Tab.č. 6 Hodnoty exponentu délky svahu m v závislosti na sklonu svahu a poměru rýžkové eroze k erozi plošné (RENARD a kol. 1997) [1]

3.2.5.6 Faktor sklonu svahu (S)

Ztráta půdy se zvyšuje se vzrůstajícím sklonem svahu, a to rychleji než je tomu u délky svahu. Hodnota faktoru sklonu svahu S se určuje pomocí vztahů (RENARD et al. 1997).

$$S = 10,8 \sin s + 0,03 \quad \text{pro } s < 9 \%$$

$$S = 16,8 \sin s - 0,05 \quad \text{pro } s \geq 9 \%$$

kde:

s je sklon svahu (rad).

sklon (%)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
sklon (rad)	0,0100	0,0200	0,0300	0,0400	0,0500	0,0599	0,0699	0,0798	0,0898	0,0997
sklon (%)	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
sklon (rad)	0,1096	0,1194	0,1293	0,1391	0,1489	0,1587	0,1684	0,1781	0,1878	0,1974
sklon (%)	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
sklon (rad)	0,2070	0,2166	0,2261	0,2355	0,2450	0,2544	0,2637	0,2730	0,2823	0,2915

Tab.č.7 Hodnoty exponentu délky svahu m v závislosti na sklonu svahu a poměru rýžkové eroze k erozi plošné (RENARD a kol. 1997) [1]

Pro vyjádření proměnného sklonu svahu, příp. k vyjádření vlivu změn půdních vlastností na svahu lze rozdělit svah na 10 stejně dlouhých úseků a faktor sklonu svahu S stanovit jako vážený průměr faktoru S dílčích úseků.

Výsledná hodnota faktoru sklonu svahu S pro svahy nepravidelného tvaru se stanoví následovně od nejvyšší polohy S_1 po nejnižší S_{10} ze vztahu:

$$S = 0,03S_1 + 0,06S_2 + 0,07S_3 + 0,09S_4 + 0,10S_5 + 0,11S_6 + 0,12S_7 + 0,13S_8 + 0,14S_9 + 0,15S_{10}$$

kde:

S_i je hodnota faktoru S pro i-tý úsek svahu, rozděleného na deset úseků stejné délky.

[1]

3.2.5.7 Faktor ochranného vlivu vegetace (C)

Vliv vegetačního pokryvu na smyv půdy se projevuje přímou ochranou povrchu půdy před destruktivním působením dopadajících dešťových kapek a zpomalováním rychlosti povrchového odtoku a nepřímo působením vegetace na půdní vlastnosti, zejména na pórovitost a propustnost, včetně omezení možnosti zanášení pórů jemnými půdními částicemi a mechanickým zpevněním půdy kořenovým systémem.

Ochranný vliv vegetace je přímo úměrní pokryvnosti a hustotě porostu v době výskytu přívalových dešťů (měsíce duben – září). Proto dokonalou protierozní ochranu představují porosty trav a jetelovin, zatímco běžným způsobem pěstované širokořádkové plodiny (kukuřice, okopaniny, sady a vinice) chrání půdu nedostatečně. Ochranný vliv vegetačního pokryvu je v Univerzální rovnici vyjádřen faktorem C.

Hodnoty faktoru C pro plodiny uvedené v tab.č.8 představují poměr smyvu na pozemku s pěstovanými plodinami ke ztrátě půdy na standardním pozemku udržovaným jako úhor, pravidelně po každém dešti kypřený.

Plodina	Zařazení v osevním postupu	Použitá agrotechnika	Hodnoty faktoru vegetačního krytu a agrotechniky podle pěstebních období					
			1	2	3	4	5a	5b
Obilniny	po 1. roce po jetelovinách	OP St	0,50 0,02	0,55 0,02	0,30 0,02	0,05 0,02	0,20 0,02	0,04 0,02
	po obilninách	OP St	0,65 0,25	0,70 0,25	0,45 0,20	0,08 0,08	0,25 0,25	0,04 0,04
	po okopaninách a kukuřici	OP St	0,70 0,70	0,75 0,70	0,50 0,45	0,08 0,08	0,25 0,25	0,04 0,04
Kukuřice	Sláma předplodiny sklizena	OP	0,70 O K	0,90 O K	0,70 O K	0,35	0,70	0,40
		St	0,25 - 0,70	0,25 - 0,70	0,25 - 0,55	0,25	0,60	0,30
	sláma předplodiny neskizena	OP	0,60 O K	0,75 O K	0,55 O K	0,25 O K	0,60 O K	0,30 O K
		St	0,04 - 0,30	0,04 - 0,25	0,04 - 0,20	0,05 - 0,20	0,25 - 0,40	0,15 - 0,30
do herbicidem umrtveného drnu	víceletých pícnin	0,02	0,02	0,03	0,03	0,05	0,03	
	jílku jako ozimé meziplodiny v přímých řádcích libovolného směru		0,05	0,05	0,05	0,05	0,15	0,10
Brambory, Cukrovka			0,65	0,80	0,65	0,30	0,70	
Vojtěška			0,02					
Jetel červený dvousečný			0,015					
Víceletá tráva, louky			0,005					

Pozn: 5a – sláma sklizena, 5b – sláma ponechána, O – po obilovině, K – po kukuřici,
OP – setí do zorané půdy, St setí do strniště

Tab.č. 8 Hodnoty faktoru ochranného vlivu vegetace a způsobu obdělávání (faktor C)hého měsíce od jarního[1]

Pro řešení protierozní ochrany pozemků a posouzení jejich dlouhodobé erozní ohroženosti se faktor C stanoví pro konkrétní osevní postup včetně období mezi střídáním plodin a při určení nástupu a způsobu agrotechnický prací v 5-ti obdobích (WISCHMEIER a SMITH, 1978):

1. období podmínky a hrubé brázdy,
2. období od přípravy pozemku k setí do jednoho měsíce po zasetí nebo sázení,
3. období po dobu druhého měsíce od jarního nebo letního setí či sázení, u ozimů do 30.4.
4. období od konce 3. období do sklizně,
5. období strniště.

Váhu hodnot C-faktoru v jednotlivých pěstebních obdobích je nutné korigovat procentuálním rozdělením R-faktoru v průběhu roku po dnech, dekádách či měsících.

[1]

Plodina	Počet období	Trvání období		C _i	R _i	C _i x R _i
		setba	sklizeň			
pšenice ozimá	1 OP	6.8.	15.9.	0,65	0,2527	0,1643
	2 OP	16.9.	31.10.	0,70	0,0400	0,0280
	3 OP	1.11.	30.4.	0,45	0,0050	0,0023
	4 OP	1.5.	5.8.	0,08	0,6935	0,0555
	5b	6.8.	31.3.	0,04	0,3015	0,0121
ječmen jarní	2 St	1.4.	1.5.	0,70	0,0082	0,0058
	3 St	2.5.	1.6.	0,45	0,1044	0,0470
	4 St	2.6.	30.6.	0,08	0,3093	0,0247
	5b	1.7.	31.7.	0,04	0,3200	0,0128
řepka ozimá	2 St	1.8.	1.9.	0,70	0,2723	0,1906
	3 St	2.9.	31.3.	0,45	0,0727	0,0327
	4 St	1.4.	20.6.	0,08	0,2583	0,0207
	5b	21.6.	10.7.	0,04	0,1799	0,0072
pšenice ozimá	2 St	11.7.	1.9.	0,25	0,2723	0,0681
	3 St	2.9.	31.10.	0,20	0,0727	0,0145
	4 St	1.11.	30.4.	0,08	0,0050	0,0004
	5b	1.5.	5.8.	0,04	0,6935	0,0277
celkem:					4	0,7143
průměrná roční hodnota C daného osevního postupu:					0,18	

Tab.č. 9 Používaný protierozní osevní postup na zemědělských pozemcích ohrožených vodní erozí

Vysvětlivky k osevnímu postupu:

St – setí do strniště

5b – sláma ponechána

OP – setí do zorané půdy

3.2.5.8 Faktor účinnosti protierozních opatření (P)

V našem případě nelze předpokládat, že by byly dodrženy podmínky maximálních délek a počtů pásů, proto nelze s účinností příslušných opatření vyjádřených hodnotami faktoru P počítat a hodnota faktoru P = 1.

[1]

3.2.6 Údaje o drahách povrchového odtoku a návrh opatření

Na všech pozemcích je využit protierozní osevní postup, který je v k.ú. využíván viz. tab.č.9.

Linie 1:

Linie vychází z neudržovaného sadu s bohatým bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody. Pod linií je cesta bez příkopu, která není překážkou povrchovému odtoku.

- Poloha: jižní část k.ú.
- Délka: 440 m
- Převýšení: 54 m
- Sklon: 12,3 m
- HPJ: 42, 43

Výsledek: Hodnota G je překročena.

Návrh opatření: zatravnění linie v celé její délce

Linie 2:

Linie navazuje na cestu bez příkopu a pokračuje dále až ke Spodní Koliši.

- Poloha: jižní část k.ú.
- Délka: 600 m
- Převýšení: 23,5 m
- Sklon: 3,9 m
- HPJ: 43
- Výsledek: Hodnota G není překročena.
- Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 3:

Linie vychází z neudržovaného sadu s bohatým bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody. Zhruba v půlce linie je cesta bez příkopu, která není překážkou povrchovému odtoku.

- Poloha: jižní část k.ú.
- Délka: 1155 m
- Převýšení: 86 m
- Sklon: 7,4 m
- HPJ: 42, 43, 45

Výsledek: Hodnota G je překročena.

Návrh opatření: přerušení dráhy povrchového odtoku odváděcím příkopem a zatravnění prvních dvou úseků a) a b) v délce 300 m

Linie 4:

Linie vychází z neudržovaného sadu s bohatým bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody. Linie je přerušena cestou bez příkopu, která není překážkou povrchovému odtoku.

- Poloha: jižní část k.ú.
- Délka: 820 m
- Převýšení: 44,3 m
- Sklon: 5,4 m
- HPJ: 43, 45

Výsledek: Hodnota G je překročena.

Návrh opatření: přerušení dráhy povrchového odtoku odváděcím příkopem.

Linie 5:

Linie vychází z převážně jehličnatého lesa s bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody. Linie je přerušena cestou bez příkopu, která není překážkou povrchovému odtoku.

- Poloha: jižní část k.ú.
- Délka: 1220 m
- Převýšení: 92,3 m
- Sklon: 7,6 m
- HPJ: 42, 43

Výsledek: Hodnota G je překročena.

Návrh opatření: přerušení dráhy povrchového odtoku odváděcím příkopem, zatravnění prvního úseku a) v délce 210 m

Linie 6:

Linie vychází z neudržovaného sadu s bohatým bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody. Linie prochází částí chmelnice.

- Poloha: jižní část k.ú.
- Délka: 410 m
- Převýšení: 26 m
- Sklon: 6,3 m
- HPJ: 43, 45

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 7:

Linie vychází z převážně jehličnatého lesa s bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody.

- Poloha: jihozápadní část k.ú.
- Délka: 540 m
- Převýšení: 39 m
- Sklon: 7 m
- HPJ: 42, 43

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 8:

Linie vychází z převážně jehličnatého lesa s bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody.

- Poloha: jihozápadní část k.ú.
- Délka: 290 m
- Převýšení: 22 m
- Sklon: 7,6 m
- HPJ: 42, 43

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 9:

Linie navazuje na silnici s příkopem. Na konci této dráhy „stojí“ voda. Je zde instalována odvodňovací drenáž, ale v těchto místech je již nefunkční a z finančních důvodů je nutné navrhnout levnější řešení než její oprava nebo náhrada novou.

- Poloha: západní část k.ú.
- Délka: 880 m
- Převýšení: 28 m
- Sklon: 3,2 m
- HPJ: 42, 45, 46

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 10:

Linie vychází z převážně jehličnatého lesa s bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody a končí v pásu křovin

- Poloha: střední část k.ú.
- Délka: 208 m
- Převýšení: 29 m
- Sklon: 13,9 m
- HPJ: 53

Výsledek: Hodnota G je překročena.

Návrh opatření: zatravnění části prvního úseku a) v délce 47 m.

Linie 11:

Linie vychází z převážně jehličnatého lesa s bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody. Linie je přerušena cestou bez příkopu, která není překážkou povrchovému odtoku.

- Poloha: střední část k.ú.
- Délka: 230 m
- Převýšení: 30 m
- Sklon: 13 m
- HPJ: 53

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 12:

Linie vychází z převážně jehličnatého lesa s bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody. Linie je přerušena cestou bez příkopu, která není překážkou povrchovému odtoku a pod ní je pás křovin cca 2-3 m široký.

- Poloha: střední část k.ú.
- Délka: 230 m
- Převýšení: 28 m
- Sklon: 12,2 m
- HPJ: 53

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 13:

Linie vychází z převážně jehličnatého lesa s bylinným podrostem, ze kterého není pozemek ohrožen přítokem vody.

- Poloha: severní část k.ú.
- Délka: 290 m
- Převýšení: 21 m
- Sklon: 7,2 m
- HPJ: 52

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Linie 14:

Linie má začátek na hřebenu a končí v cestním příkopu silnice III. třídy.

- Poloha: severní část k.ú.
- Délka: 105 m
- Převýšení: 10,5 m
- Sklon: 7,2 m
- HPJ: 42

Výsledek: Hodnota G není překročena.

Návrh opatření: opatření není nutné

Všechny výpočty jsou v příloze č. 1 a grafické znázornění je ve výkresu č. 1.

3.2.7 K výkresu č. 1

Název: Protierozní opatření

Ve výkresu jsou návrhy protierozní ochrany půdy.

PŘ 1: Příkop je navržen podél cesty PC 1 jako odváděcí a částečně i zasakovací, jeho délka je cca 1 428 m. Část vody je odvedena do příkopů v k.ú. Horní Záhoří a část je svedena propustkem PK 1 pod cestou PC 1 do příkopu PŘ 2.

PŘ 2: Je veden od propustku PK 1 podél hranice zatravněné parcely do propustku, který odvádí vodu do potoka. Propustek PK 2 je nutný z důvodu poježdění zemědělskou technikou a je dlouhý cca 12 m. Příkop je dlouhý cca 117 m.

PŘ 3: Příkop je veden podél polní cesty PC 10. Je zaústěn a odvádí vodu do Vrbičského potoka, jeho délka je cca 886 m.

TTP 1: Tento trvalý travní porost navazuje ze tří stran na neudržované sady. Jeho plocha je cca 106 202 m² obvod pak 1 827,5 m.

TTP 2: Navazuje z jedné strany na neudržovaný sad a ze dvou stran na převážně jehličnatý les. Plocha je 25 077, 5 m² a obvod 852 m.

V této oblasti bych navrhovala zvážit nebude-li lepší místo zatravnění např. zalesnění nebo zatravnění celé části nad cestou a využití jí jako pastvinu pro mladý dobytek, pro který by byl na místě vybudován mobilní přístřešek a to kvůli velkým sklonům a tvarům pozemků, které se špatně obhospodařují.

TTP 3: Navazuje na převážně jehličnatý les. Plocha je 4 958 m² a obvod 332 m.

PK 3: Do propustku je sveden občasný tok, který teče od k.ú. Vrbička a Vrbičský potok dále teče do Skytalské nádrže. Propustek je nutný k překonání cesty PC 6.

PK 4: Měl by sloužit jako levnější náhrada nefunkční odvodňovací drenáže a to ke svodu „stojící“ vody díky snížení a svedení vody z pole přímo do něj. Také odvádí vodu z cestního příkopu od konce cesty PC 5 do občasného toku od k.ú. Vrbička.

PK 5: Slouží k překonání odváděné vody pod polní cestou PC 4 a svedení vody z ní do Mlýneckého potoka nad intravilánem.

4 Hledisko krajinářsko-historické

4.1 Dědictví krajiny

Podoba české krajiny je zrcadlem dlouhodobého dějinného vývoje. Krajina je jedinečnou mozaikou vrstev vypovídajících o dějinném vztahu člověka k prostředí, ve kterém žije, pracuje, raduje se i strádá. Je živou a stále se doplňující kronikou, odrážející chod přírody a život společnosti. Z tohoto pohledu je krajina součástí národní svébytnosti a znakem vypovídajícím o kulturnosti a hodnotách naší společnosti.

Na mnoha místech jsou do dnešních dnů zřejmé strukturální prvky krajiny našich předků, které lze označit za prvky historické kulturní krajiny. I když ve většině případů neexistuje pro tyto prvky speciální legislativní ochrana (pouze některé jsou zahrnuty v legislativních nástrojích ochrany přírody a památkové péče), jsou právě tyto prvky vedle svých funkcí hospodářských a ekologických i důležitými kulturně-společenskými a duchovními artefakty.

Završení feudálního kultivačního úsilí je v našich podmínkách období baroka (17.-18. století). Tehdejší krajina je na mnoha místech zcela účelově organizována na základě záměru feudálního majitele. V této době u nás vzniká celoplošná struktura kulturní krajiny, která položila základ dnešního krajinného obrazu.

Osvícenectví, uplatňující se u nás od poloviny 18. století, přináší snahu o zintenzivnění zemědělské výroby. Jsou podporovány racionální přístupy v zemědělství, rozšiřuje se pěstování nových plodin a zemědělství se stává předmětem státního zájmu. Od poloviny 19. století (průmyslová revoluce, rozvoj urbanizace a intenzifikačních opatření v zemědělství) dochází k prudkým změnám v sídelní a krajinné struktuře. Entropický vliv na krajinu, spojený s oslabováním přírodních a přírodě blízkých krajinných prvků, se díky rozvoji výrobních sil dostává na novou úroveň. Celková struktura zemědělské krajiny však zůstala díky stabilitě vlastnických vztahů více či méně zachována až do padesátých let 20. století.

Direktivní řízení společnosti a hospodářství provázené omezením vlastnických práv k pozemkům a ztrátou odpovědnosti za krajinu v období po druhé světové válce (řádově silnější v Sudetech) vyústilo v plošné narušení a na některých místech i v totální přeměnu tradičního rázu venkovské kulturní krajiny. [6]

4.2. Dědictví sudetské krajiny

Území na rozhraní Ústeckého a Karlovarského kraje, má bohatou historii, jejíž stopy dodnes nalezneme v krajinné struktuře. Specifickým znakem poválečného vývoje v z této části pohraničí, osídleného do druhé poloviny čtyřicátých let téměř výhradně německým obyvatelstvem, bylo vytvoření vojenského újezdu Hradiště. Na území Doupovských hor byla pro potřeby armády vyčleněna plocha o rozloze asi 330 000 ha. [7]

Již na přelomu 18. a 19. století se ve zdejší krajině objevuje nový fenomén, těžba hnědého uhlí. Na území do Radnic až k Pětipsům (severně od Skytal) se nachází uhelná sloj o mocnosti od devíti do dvaceti metrů. Z původně několika drobných dolů byl v počátečním období nejvýznamnější Důl Jan u Vidlic, patřící knížeti Windischgrätzovi. V činnosti byl v letech 1808 – 1838 a odhaduje se, že bylo vytěženo 50 000 tun uhlí.

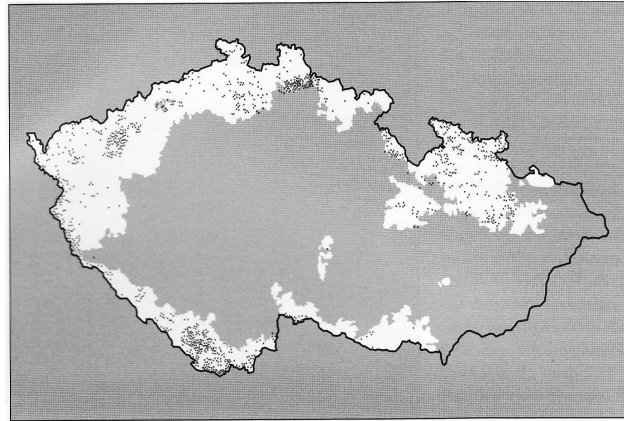
Poslední těžba na Dole Františka II. byla ukončena v roce 1959.

V krajině se objevily rozsáhlé areály středisek živočišné výroby.

Po roce 1918 a zejména od druhé poloviny třicátých let nastal čas stále ostřejších nacionálních konfliktů, které vyvrcholily německou okupací, válečnými léty a poválečným vyhnáním Němců. Tyto události nakonec hluboce zasáhly i do osudů zdejší krajiny.

V roce 1946 probíhá odsun většiny německých obyvatel, zůstávají pouze antifašisté a nepostradatelní odborníci, zejména horníci. Po uchopení moci komunistickou stranou v roce 1948 dochází k velkým majetkovým změnám a zvrátům: znárodnování dolů a průmyslu, kolektivizaci zemědělství a vzniku státních statků.

V této krajině zanechali naši předkové bohaté kulturní dědictví. Téměř v každé vesničce bývala tvrz, zámeček, kaple či kostel. Zdejší krajina oplývá sochami svatých na rozcestích, zdobí ji kapličky, boží muka, zbytky mlýnů, rybníků a rybníčních náhonů – svědků víry, lidského umu a práce. Po staletí se zde mísily vlivy české se sousedními vlivy německými. Léta plodné spolupráce s léty nedorozumění, nepřátelství a lidských tragédií. To všechno je vepsáno do tváře kraje, uloženo v jeho památkách, zakódováno v historické paměti. Mnoho památek nenávratně zmizelo. O to více se musíme starat, aby zbývající byly zachovány. Jednou z cest k dosažení tohoto cíle je podpora vědomí historické kontinuity a pěstění osobitého a opravdového vztahu ke krajině jako našemu domovu. [6]

Obr.č. 2 Zaniklé obce, části obcí a samoty v Sudetech po roce 1945 [6]

Obr.č. 3 Žihle na Plzeňsku. Krajina tu měla svoji strukturu [6]

4.3 Hodnocení současné krajiny a krajinného rázu

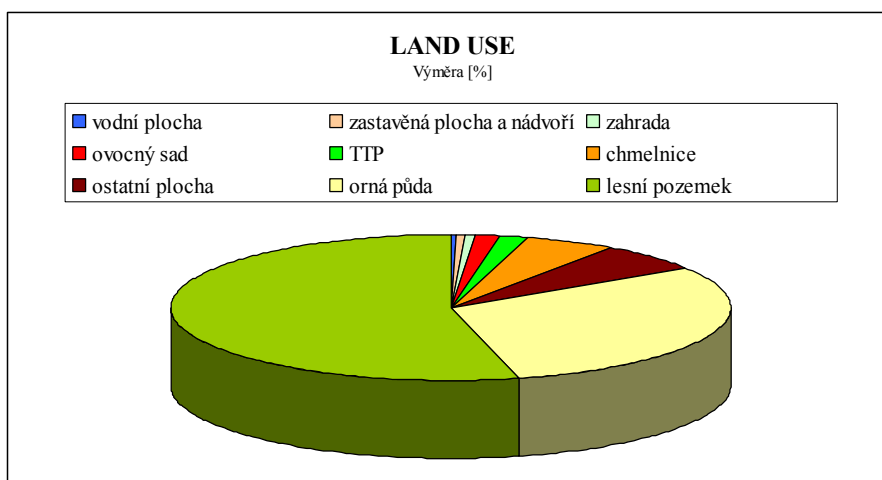
4.3.1 Land use (využívání krajiny)

Termín land use v sobě zahrnuje dvě základní složky – biofyzikální a socioekonomickou. Land use je pojem dynamický, stejně jako jsou v čase a prostoru proměnlivé jednotlivé atributy krajiny. Zahrnuje jak formu analýzy aktuálního či historického stavu, tak hodnocení krajiny z hlediska vhodnosti pro jednotlivé způsoby využívání (potenciálního stavu). [8]

Hodnocení vhodnosti území pro určitý způsob využívání není chápáno jako striktní předpis pro rozhodování uživatelů, ale především ve smyslu jedné etapy krajinného plánování [9]

Druh pozemku	Výměra [m ²]	Počet parcel
vodní plocha	34970	14
zastavěná plocha a nádvoří	56094	86
zahrađa	65768	53
ovocný sad	117263	7
TTP	176786	27
chmelnice	553384	16
ostatní plocha	632528	130
orná půda	3110127	73
lesní pozemek	5552326	14

Tab.č. 10 Typy ploch a jejich výměry [18]

Obr. č. 4 Grafické znázornění výměry pozemků dle jejich druhů [18]

Tabulka a graf byl vytvořen pomocí oficiální klasifikační stupnice podle údajů v Katastru nemovitostí [10]

Mapka s využitím krajiny viz. příloha č. 7 obr. č. 4.

4.3.2 Stručná charakteristika širšího krajinného celku

PR1: Průhled první umožňuje pohled na obec Váleč se zámkem a dvěma kostely. Ve Valči je chráněné území Pastýřská chaloupka v kopcovitém a lesnatém terénu.

PR2: Průhledem druhým se otvírá pohled na kopce Doupovských hor. Na východ od tohoto průhledu leží město Vroutek, pod který samosprávně spadají Skytaly. V okolí k.ú. Vroutek již neleží tolik lesů, ale převládá zde zemědělská půda.

PR 3: Třetí průhled otvírá krajinu kolem obce Lubenec. Ta se nachází v „dolíku“ a není ze zájmového území viditelná. Prochází jí silnice I. třídy E 48, která je na západ hlavním tahem na Karlovy Vary a na východ na Prahu. Průhled je tedy jen na členitý terén, který není narušený stavbami apod. Viz. výkres č. 2.

4.3.3 Geomorfologie

Skytaly jsou ze SZ lemovány bezprostředně blízkou hranicí Doupovských hor, ze S Českým středohořím, z V Rakovnickou plošinou a z JZ Tepelskou plošinou. V k.ú. je poměrně členitý terén, dva nejvýraznější vrchy jsou Skytalský a Kružínský viz výkres č.3.

4.3.4 Vymezení krajinného prostoru

PR1: Průhled první umožňuje pohled na obec Váleč, který je vzdálený cca 4 km. Dále je pohled omezen kopcovitým terénem Doupovských hor.

PR2: Průhled otvírá pohled na Doupovské hory.

PR3: Díky průhledu třetímu pozorujeme krajinu směrem k obci Lubenec, která se sama nachází v nižší poloze a tudíž není viditelná. Pohledové bariéry tvoří kopcovitý terén Viz. výkres č. 3.

4.3.5 Forma krajinného prostoru

Zájmový prostor je vymezený okolními vrchy, které jsou hraničními vrchy Doupovských hor, které vznikly z třetihorních láv. Je zde poměrně velká část sadů (vedlejší k.ú. Vrbička, v k.ú. Skytaly nejsou dochovány), orné půdy a chmelnic. V krajině je vyvážený vodní systém a podél cest a silnic doprovodná zeleň. Krajina působí harmonicky a díky tomu, že zde není žádný velký průmysl, rušné silnice a hodně obyvatel působí velmi uklidňujícím a relaxačním dojmem. Viz. výkres č. 5.

4.3.6 Pozitivní hodnoty krajinného rázu

Přírodní:

Mlýnecký potok: Směr toku je od obce Váleč protéká přímo intravilánem Skytal, pod ním bylo v 80.letech 20.století jeho koryto napřímáno a dále vtéká do k.ú. Mlýnce. Koryto je z velké části zarostlé kromě části v intravilánu. V jeho okolí je velká biodiverzita živočišných a rostlinných druhů. Jeho koryto je v místním ÚSES veden jako lokální koridor LK 4 a nad obcí na jeho trase je i lokální biocentrum vedené jako LC 28.

Vrbičský potok: Směr toku je od k.ú. Vrbička do Skytalské nádrže dále do k.ú. Mlýnce a Vesce kde vtéká do Mlýneckého potoka. Potok je nad nádrží vyčištěn a není zařazen do ÚSES, sama nádrž je lokální biocentrum LC 29 a tok pod nádrží je veden jako lokální biokoridor LK 9.

Kulturně-historické:

Seznam evidovaných památek k.ú. Skytaly:

Číslo rejstříku	uz	Název okresu	Sídelní útvar	Část obce	čp.	Památko
43601 / 5-1407	S	Louny	Skytaly	Skytaly		kostel sv. Markéty
53895 / 5-1411	Y	Louny	Skytaly	Skytaly		socha P. Marie
43333 / 5-1409	S	Louny	Skytaly	Skytaly	čp.8	venkovská usedlost
42388 / 5-1408	S	Louny	Skytaly	Skytaly	čp.13	venkovská usedlost
43324 / 5-1410	S	Louny	Skytaly	Skytaly	čp.40	zámek

Tab.č. 11 Registrované nemovité památky v k.ú. Skytaly dle Národního památkového ústavu [11]

Kostel: Založení kostela sahá až do roku 1384. Dříve to byla dřevěná stavba. V roce 1789 byla budova po požáru znovu postavena a vysvěcena sv. Markétě a brána jako poboční kaple farnosti Váleč. Stále jedno z poutních míst.

Památko :	kostel sv. Markéty
Ochrana stav/typ uzavření :	zapsáno do státního seznamu před r.1988
Památkou od :	3.5.1958
Číslo rejstříku ÚSKP :	43601/5-1407
Název okresu :	Louny
Sídelní útvar :	Skytaly
Část obce :	Skytaly
Ulice,nám./umístění :	
Číslo popisné :	
Číslo orientační :	
Obec s rozšířenou působností :	Podbořany
Obec (obecní úřad) :	Vroutek
Stavební úřad :	Stavební úřad - Městský úřad Podbořany
Finanční úřad :	Finanční úřad v Podbořanech

Tab. č. 12 Registrovaná nemovitá památka [11]

Památko :	socha P. Marie
Ochrana stav/typ uzavření :	zapsáno do státního seznamu+zrušeno prohlášení
Památkou od :	3.5.1958
Památkou do :	30.12.1987
Číslo rejstříku ÚSKP :	53895/5-1411
Název okresu :	Louny
Sídelní útvar :	Skytaly
Část obce :	Skytaly
Ulice,nám./umístění :	
Číslo popisné :	
Číslo orientační :	
Obec s rozšířenou působností :	Podbořany
Obec (obecní úřad) :	Vroutek
Stavební úřad :	Stavební úřad - Městský úřad Podbořany
Finanční úřad :	Finanční úřad v Podbořanech

Tab. č. 13 Registrovaná nemovitá památka [11]

Památka :	venkovská usedlost
Ochrana stav/typ uzavření :	zapsáno do státního seznamu před r.1988
Památkou od :	3.5.1958
Číslo rejstříku ÚSKP :	43333/5-1409
Název okresu :	Louny
Sídelní útvar :	Skytaly
Část obce :	Skytaly
Ulice,nám./umístění :	
Číslo popisné :	8
Číslo orientační :	,0
Obec s rozšířenou působností :	Podbořany
Obec (obecní úřad) :	Vroutek
Stavební úřad :	Stavební úřad - Městský úřad Podbořany
Finanční úřad :	Finanční úřad v Podbořanech

Tab. č. 14 Registrovaná nemovitá památka [11]

Památkově chráněná stavba:

Hrázděný statek typický pro sudety, nynější využití je trvale obývaný soukromým vlastníkem.

Památka :	venkovská usedlost
Ochrana stav/typ uzavření :	zapsáno do státního seznamu před r.1988
Památkou od :	3.5.1958
Číslo rejstříku ÚSKP :	42388/5-1408
Název okresu :	Louny
Sídelní útvar :	Skytaly
Část obce :	Skytaly
Ulice,nám./umístění :	
Číslo popisné :	13
Číslo orientační :	,0
Obec s rozšířenou působností :	Podbořany
Obec (obecní úřad) :	Vroutek
Stavební úřad :	Stavební úřad - Městský úřad Podbořany
Finanční úřad :	Finanční úřad v Podbořanech

Tab. č. 15 Registrovaná nemovitá památka [11]

Hrázděná usedlost zčásti zrekonstruovaná, zatím bez využití, vlastníkem je město Vroutek.

Památka :	zámek
Ochrana stav/typ uzavření :	zapsáno do státního seznamu před r.1988
Památkou od :	3.5.1958
Číslo rejstříku ÚSKP :	43324/5-1410

Název okresu :	Louny
Sídelní útvar :	Skytaly
Část obce :	Skytaly
Ulice,nám./umístění :	
Číslo popisné :	40
Číslo orientační :	
Obec s rozšířenou působností :	Podbořany
Obec (obecní úřad) :	Vroutek
Stavební úřad :	Stavební úřad - Městský úřad Podbořany
Finanční úřad :	Finanční úřad v Podbořanech

Tab. č. 16 *Registrovaná nemovitá památka* [11] Pozdně barokní stavba s přilehlými hospodářskými budovami. Současný stav je velmi špatný opraveny jsou pouze střechy. Vlastník je soukromá osoba.

Chmelnice: tvoří typickou součást krajiny tohoto chmelařského kraje.

Orná půda, sady a louky: dle map stabilního katastru se v těchto místech zachovalo toto dělení pozemků až do dnešního dne.

Dle mapy stabilního katastru je zastavěná část nezměněna a urbanistická stránka je zachována stejně jako cestní síť u které se pouze změnila důležitost tahů.

Estetické:

PR1: Průhled otvírá pohled na Váleč, kde jako největší dominanta působí zámek Váleč, který byl novobarokně přestavěn v letech 1895-1896, nyní je v rekonstrukci. Dalšími památkami jsou zámecký kostel Nejsvětější Trojice a kostel sv. Jana Křtitele. Krásné panorama je dotváří vrcholy Doupovských hor.

PR2: Tento průhled dává možnost pohledů do krajiny, která není narušena žádnými stavbami, jsou zde pouze lesy, pole, chmelnice a mnoho roztráštěné zeleně z listnatých porostů, které na podzim tvoří neuvěřitelnou galerii barev.

Chmelnice jsou zařazeny jak do hodnot kulturně-historických, tak do estetických z toho důvodu, že jsou významné pro kulturní a historickou tvorbu krajiny a také dotváří pohled na typickou chmelařskou oblast.

Potoky jsou v přírodních hodnotách z důvodu toho, že svým okolím kolem koryta a v něm podporují biodiverzitu druhů a v hodnotách estetických, protože díky doprovodné zeleni dotváří pohled na krajinu.

Viz. výkres č. 6.

4.3.7 Uspořádání prostorové scény

Ve výkresu č. 7 je na obr.č. 1 panoramatický snímek zájmového území s pohledem směrem na k.ú. Vrbička. V levé části snímku je část průhledu na obec Valeč.. Rozhled je omezen horizonty kopců Doupovských hor, které jsou z větší části pokryty lesy a na výrazném svahu v pravé části fotky je pokryt sady. Dále je možné vidět geometrické dělení krajiny výraznou linií zelení a to na jednotlivé bloky orné půdy.

Na obr. č. 2 je pohled směrem k obci Lubenec.

Na malé mapce je znázorněno místo odkud byla fotografie vyfotografována a úhel rozhledu. Viz. výkres č. 7

V obrázkové příloze č. 7 jsou fotografie krajiny, průhledů, památek, atd. obr.č. 5 – 12.

K výkresu č. 8

Název: Krajino-historické prvky

PC 7: Polní cesta ve východní části k.ú. podél chmelnice ke Skytalské nádrži. Dlouhý cca 411 metrů, široký 4 metry. Bez příkopu. Navazující na silnici III. třídy. Bez doprovodné zeleně. Zhutněná půda.

PC 13: Polní cesta vedoucí mezi chmelnicemi a Vrbičským potokem a Skytalskou nádrží. Napojuje se na PC7 a PC 6. Délka 627 metrů a šířka 4 metry, bez příkopu a doprovodné zeleně. Zhutněná půda.

PC 17: Polní cesta nalevo od silnice III. třídy v severní části k.ú. navazující na PC 17 po pravé straně silnice III. třídy. Zhutněná půda s drobným kačírkem.

PC 20: Poloha polní cesty je ve východní části k.ú. vedoucí do k.ú. Vestce u Drahoníc. Cesta je bez příkopu, protože není v místě, které by bylo ohrožené vodní erozí. Délka cesty je cca 554 a šířka 4,5 metrů. Návrh je pouze na zhutnění půdy a zasypaní jemným kačírkem. Po obou stranách v šířce 1,5 m zatravněné pásy za výsadbu listnatých stromů. Cesta prochází přes tři hranice STG:

2AB4 – bukovodubový vegetační stupeň; půdy hemilogortogní (polochudé živinami – podzoly nížin, hnědé půdy; půdy zamokřené řady

2AB3 - bukovodubový vegetační stupeň; půdy hemilogortogní (polochudé živinami – podzoly nížin, hnědé půdy; půdy normální (vůdčí řady) – skupiny půd I až IV

2BC4 - bukovodubový vegetační stupeň; půdy meminitrofilní (bohaté dusíkem a vápníkem) – glejové půdy; půdy zamokřené řady [14]

PC 21: Polní cesta v západní části k.ú. vedoucí k chmelnici a za ní a napojuje se na cestu PC 1. Je navržena bez příkopů. Materiál polovegetační dlažba a doprovodný porost (stromové,

keřové i bylinné patro). Délka je cca 921 metrů, šířka 4 metry + 2 metry na každé straně jen na části s navrženou doprovodnou zelení v délce 411 metrů zbytek cesty (za chmelnicí) je bez návrhu zeleně STG:

2AB3 – bukovodubový vegetační stupeň; půdy hemioligotogní (polochudé živinami – podzoly nížin, hnědé půdy; půdy normální (vůdčí řady) – skupiny půd I až IV [14]

Viz. vizualizace č. 1.

Listnaté stromy podél silnice III. třídou procházející napříč k.ú., STG:

2AB3 – bukovodubový vegetační stupeň; půdy hemioligotogní (polochudé živinami – podzoly nížin, hnědé půdy; půdy normální (vůdčí řady) – skupiny půd I až IV

Viz. vizualizace č.:2.

2B3 - bukovodubový vegetační stupeň; půdy mezotrofní (středně bohaté živinami) – hnědozemě, oglejené a illimerizované půdy; půdy normální (vůdčí řady) – skupiny půd I až IV [14]

- doporučená výsadba hrušní a tím doplnění stávající, ale stárnoucí liniové výsadby

Doprovodný porost u PC 5: STG:

2AB3 – bukovodubový vegetační stupeň; půdy hemioligotogní (polochudé živinami – podzoly nížin, hnědé půdy; půdy normální (vůdčí řady) – skupiny půd I až IV

2B3 - bukovodubový vegetační stupeň; půdy mezotrofní (středně bohaté živinami) – hnědozemě, oglejené a illimerizované půdy; půdy normální (vůdčí řady) – skupiny půd I až IV [14]

Doprovodný porost u Vrbičského potoka: STG:

2BC4-5 - bukovodubový vegetační stupeň; půdy meminitrofilní (bohaté dusíkem a vápníkem) – glejové půdy; půdy zamokřené řady – skupina půd V až VIII – půdy mokré řady – skupina půd VI až VIII [14]

Návrh trasy Mlýneckého potoka: Trasa potoka byla v minulosti napřimena a návrh trasy je zvolen podle mapy pozemkového katastru. Po celé délce pod intravilánem je navržen doprovodný porost. Velmi hodnotný doprovodný porost podél napřimeného koryta bylo navržené zachovat a koryto zasypat a vybudovat zde polovegetační cestu C 1 pro pěší do městské části Mlýnce.

Doprovodný porost podél nové trasy Mlýneckého potoka: STG

2BC4 - bukovodubový vegetační stupeň; půdy meminitrofilní (bohaté dusíkem a vápníkem) – glejové půdy; půdy zamokřené řady – skupina půd V až VIII

2AB3 – bukovodubový vegetační stupeň; půdy hemiologortogní (polochudé živinami – podzoly nížin, hnědé půdy; půdy normální (vůdčí řady) – skupiny půd I až IV [14]

VP N 1 – Na západě intravilánu je zazeměná nádrž (pod hřbitovem) byla navržena její obnova a název Skytalský rybník.

VT N 1 – Vodní tok, který ústil do dnes již nefunkční nádrže (pod hřbitovem). Byl sveden do Mlýneckého potoka. Návrh je tento, tok obnovit a to tím prorazit zeminu hradící koryto staré trasy. Návrh názvu potoka je Skytalský potok.

Kříže a kapličky – Dle mapy stabilního a pozemkového katastru bylo určeno, že v řešeném území (mimo intravilán) byly dva křížky a dvě kapličky. Návrhem je jejich obnova, momentálně na jejich místech není žádná stopa historicky-duchovně významného místa.

Brod –V těchto místech je pouze starý dřevěný most na překonávání Mlýneckého potoka, návrhem je jeho rekonstrukce nebo vybudování brodu v nejužším místě. Místo je nejmělkčí a nejméně pod úrovní břehů.

5 Hledisko ekologické

Stav životního prostředí v ČR v roce 2006 lze označit za stabilizovaný. Přestože meziročně došlo k mírnému zlepšení v některých oblastech, potvrdily se zároveň nové negativní trendy, kterým musí ČR od počátku 21. století čelit. Jedná se zejména o přetrvávající znečištění ovzduší prašnými částicemi, polycyklickými aromatickými uhlovodíky a přízemním ozonem. Negativně je třeba hodnotit i pokračující dynamický rozvoj silniční dopravy, který komplikuje další snižování zátěže životního prostředí, a to hlavně v oblastech emisí skleníkových plynů, látek znečišťujících ovzduší a hluku. [16]

Skytaly jsou nedotčené průmyslem, dopravou a vysokým obydlením, proto je zde příroda velmi blízká své přirozené formě.

V roce 2006 byl pro město Vroutek vypracován projekt na ÚSES viz. příloha 3) a 4) a výkres č. 10 a jeho výsledky byly převzaty a využity v této části práce. Povinnost zpracování tohoto generelu vyplývá ze zák. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.

Na území Skytal je jedno funkční regionální biocentrum, osm funkčních lokálních biocenter, jeden nadregionální biokoridor, který je z převážné části funkční a v délce 1400m je nefunkční, jeden regionální biokoridor, který je z převážné části funkční a v délce 700m je nefunkční, čtyři funkční a dva nefunkční lokální biokoridory a dva interakční prvky.

Navržené prvky ÚSES jsou dva biokoridory a jedno biocentrum lokálního významu. Biocentrum je navržené v místě bývalé nádrže pod kostelem. Je nutné zazeměnou retenční část odbahnit a připravit na napouštění a to korytem potoka, který je nutné též připravit následně odstranit z Mlýneckého potoka zemní bariéru, která zabraňuje vtékání do tohoto koryta, to je návrh lokálního biokoridoru č. 1. Druhý biokoridor je navržen podél nové trasy Mlýneckého potoka pod intravilánem. Tato trasa byla převzata z mapy PK, jde o trasu přirozenou a přírodou vytvořenou před jejím napřímením.

Více k ekologické situaci ve Skytalech viz. příloha č. 3 a 4.

5.1 K výkresu č. 9

Název: Prvky ÚSES

LC N 1: Lokální centrum je v místě navržené vodní plochy, místo by mohlo být funkční jako centrum po napuštění vodou z důvodu toho, že cca před 15 lety, zde byla voda a vegetace je stále v dobrém stavu a po připojení biokoridoru LK N 1 by mohlo být místo zabydleno i živočichy.

LK N 1: Jde o přilehlá místa navržené trasy potoka VT N 1 vegetační doprovod je stále funkční a je zcela zapojen. Doporučení je ponechání vlastnímu vývoji a jeho akceptování.

LK N 2: Přilehlá místa navržené trasy potoka VT N 2, který bude třeba podél celé jeho délky osázet a vyčkat jeho zapojení.

Více viz. tabulková příloha č. 5.

6 Kostra společných zařízení

Při zpracování plánu společných zařízení je nutné zachovávat tyto zásady a principy krajinného plánování:

- zachování komplexnosti a multidisciplinárního charakteru, přičemž jde o respektování všech oborů, bez preference jednoho, na úkor druhých, vytváření soustav opatření
- princip integrace, tedy řešení věcí v širších souvislostech a návazech, bez oborové nebo odborové izolovanosti tak, aby nebylo možné dopouštět se zásadních chyb
- princip polyfunkčnosti, kdy navržená opatření by měla plnit více funkcí, ale při zachování své základní funkce
- princip hierarchie, který rozděluje jednotlivé prvky určitého subsystému podle důležitosti funkce. Tento princip doplňuje nebo limituje princip polyfunkčnosti. Je nutné postupovat od hlavního k vedlejšímu,
- princip koncentrace, kterým se celý proces pozemkových úprav soustředí na nejdůležitější problém, ale i kolizních míst, střety, křížení subsystémů přírodních a technické infrastruktury
- princip priorit, který doplňuje princip koncentrace a je důležitý při projednávání, financování a realizaci veřejných zájmů v území,
- zásada etapyzace návrhu a variantního řešení ve fázi konceptu, která dává reálnost navrhovaným opatřením, ale vytváří i prostor pro participační proces [14]

Při využití těchto principů je třeba respektovat základní holistický pohled krajinné ekologie, kdy řešení vzájemných vztahů subsystémů krajiny nemůže být pouhým součtem. Celek není součtem, ale průnikem problémů, které je třeba optimalizovat v rámci struktury krajiny. [14]

Na návrh kostry společných zařízení ve Skytalech bylo nahlíženo ze tří hledisek a to protierozního, krajino-historického a ekologického a následně tyto hlediska byla promítnuta do jednoho konečného a optimálního řešení. Tento postup byl zvolen jen z názorného hlediska, jinak, jak je řečeno v zásadách a principech je nutné na řešení nahlížet mimo jiné komplexně.

6.1 K výkresu č. 11

V tomto výkresu jsou sloučeny výkresy č. 1, 8 a 9, jako kladně bylo hodnoceno to, že v území nedošlo k žádným sporným situacím a místům, které by mohli sloučením vzniknout.

7 Jednoduchá pozemková úprava

7.1 Přiměřenost kvality, výměry a vzdálenosti pozemků

Cena je přiměřená, pokud není ve srovnání s původní cenou vyšší nebo nižší o více než 4 %. Překročení kritéria ve prospěch vlastníka lze jen za předpokladu, že vlastník souhlasí s uhrazením rozdílu ceny přesahující toto kritérium. [17]

Nově navrhované pozemky jsou v přiměřené výměře, pokud rozdíl výměry původních a navrhovaných pozemků nepřesahuje 10 % výměry původních pozemků. [17]

Nově navrhované pozemky jsou v přiměřené vzdálenosti, pokud rozdíl ve vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků není vyšší nebo nižší než 20 %. Vzdálenost se stanoví jako vážený aritmetický průměr vzdáleností jednotlivých pozemků měřených vzdušnou čarou od původní zemědělské usedlosti. [17]

Snížení nebo zvýšení ceny, výměry a vzdálenosti nově navrhovaných pozemků oproti původním pozemkům nad rámec stanovených kritérií přiměřenosti lze provést jen se souhlasem vlastníka. [17]

Stávající rozmístění vlastníků a řešených parcel je na graficky znázorněno na výkresu č. 12 a nové uspořádání je pak znázorněno na výkresu č. 13, který byl navržen podle soupisu nároků, příloha č. 6.

Fotografie statku, ke kterému patří řešené pozemky, je možné vidět ve třech různých časových obdobích v příloze č. 7 na obrázcích č. 15 a 16.

7.1.1 Cena

Stávající:

Průměrná cena půdy: 4,31 Kč/m² [15]

Celková cena pozemků vstupujících do JPÚ: 472615,7 Kč [15]

Nový návrh:

BPEJ	Výměra [Kč/m ²]	cena [Kč/m ²]
53314	120369	411661,98
53351	829	4302,51
53314	2340	8002,8
46401	1498	7190,4
Cena celkem:		431157,69

Dodržení kritéria:

$$\frac{x}{100} = \frac{431157,69}{472615,70}$$

$$x = 91 \%$$

Podmínka dodržení ceny v rozdílu 9 % nebyla dodržena a to o 5 % v neprospěch vlastníka. Vlastník však souhlasí s vyplacením finančního rozdílu, který činí 41457,96 Kč.

7.1.2 Výměra

Stávající:

Celková výměra pozemků vstupujících do JPÚ: 125036 m²

Nový návrh:

BPEJ	Výměra [Kč/m ²]
53314	120369
53351	829
53314	2340
46401	1498
Výměra celkem:	125036

Podmínka výměry v toleranci 10 % byla dodržena. Výměra ve stávajícím a navrhovaném stavu je stejná.

7.1.3. Vzdálenost

Stávající:

Průměrná vzdálenost pozemků od statku, ke kterému patří je 985,7 metrů, měřených k nejnižší hranici pozemků. Podrobněji viz výkres č. 13.

Návrh:

Pozemky jsou od statku vzdáleny 985,7 metrů a to nejnižší hranicí pozemků. Nové pozemky jsou za kružnicí, která určuje průměrnou vzdálenost od statku, tudíž i tato podmínka byla dodržena.

8 Závěr

V části o protierozní ochraně zemědělské půdy bylo navrženo 14 drah povrchového odtoku a ke každé z nich byla vypočtena dlouhodobá průměrná ztráta půdy a porovnána s dovolenými hodnotami. Tato hodnota byla překročena u pěti drah u kterých musely být navrženy opatření, které tyto hodnoty sníží a odnosu půdy zamezí nebo uvedou na dovolenou hodnotu. Návrhy protierozních opatření byly navrženy s ohledem na finanční náklady a byly voleny ty nejjednodušší a nejlevnější varianty. Další omezení bylo ve vlastnických vztazích v místech, která by byla ideální zalesnit či zatravnit i z důvodů tvarů pozemků a využívat je například jako pastviny či jako produkční les. Tyto pozemky nejsou v držbě jediného vlastníka a ani na nich jejich vlastníci nehospodaří a tuto půdu pronajímají. Záleželo by tedy na podmínkách nájemní smlouvy a na zvážení nájemce, jestli by se mu zatravnění vyplatilo jako pastvy, nebo jestli pro něj výhodnější zůstat u pěstování stávajících plodin a přikročit k navrhovaným opatřením. Eroze byla řešena na zemědělských půdách, pro úplnost bylo od místních obyvatel, od myslivců a převážně od lesních dělníků zjištěno, že na lesních pozemcích se eroze nevyskytuje a není s ní velký problém. Na lesních cestách, po kterých hrozí valení vody jsou příčné žlábků přerušující tok vody po ztuhlé cestě a voda je odváděna do hrabanky, kde se zasakuje.

Z hlediska krajino-historického byla navržena doplňující zeleň, cesty, nové koryto a obnova potoka s rybníkem. V některých případech by bylo spíše nutné cesty proklesat a zpřístupnit, protože se několik let nepoužívají a jsou zarostlé, což by v hledisku ekologickém bylo bráno za kladné, ale jde-li o zpřístupnění a otevření všech míst v krajině mělo by tak být učiněno. Tato krajina v sobě má zapsanou bohatou a leckdy dramatickou historii, proto by měli být obnoveny i prvky (boží muka, kapličky) v krajině, které budou tuto historii připomínat a člověka při procházce krajinou donutí si vzpomenout a někdy i zamyslet a to je velice důležité. Krajina i v současné době působí velmi harmonicky, relaxačně a příjemnou atmosférou, ale i přes to bylo pro inspiraci a navrácení prvků na místa, kde dříve bývaly. Čerpány byly trasy cest, již zmíněné sakrální stavby, ale také i přirozená trasa vodního toku atd., z mapy stabilního katastru a mapy pozemkového katastru.

Hledisko ekologické bylo řešeno v nově (2006) vypracovaném generelu ÚSES (příloha č. 3,4) a tudíž byly doplněny jen tři části, které se nabízí návrhy z hlediska krajino-historického. Ve Skytalech je několik míst, které díky tomu, že majitelé na svých pozemcích již nehospodaří, ale pronajímají jen ty o které je zájem zbylé, leží ladem, zarůstají a jsou významnými místy pro rostlinné i živočišné druhy, to samé se děje i s nepoužívanými cestami.

Všechna předešlá hlediska jsou promítnuta do kostry společných zařízení. U některých prvků bylo těžké je zařadit do toho či onoho hlediska, některé se prolínají do všech. Kostra by měla být komplexním a optimálním řešením prvků, které slouží pro veřejnost a mohou ji všichni využívat nebo z ní mohou mít užitek. Pro realizaci kostry se využívá obecní či státní půda, které je v tomto k.ú. dostatek. Kostra společných zařízení z této práce by mohla jednou sloužit jako podklad při KPÚ.

Do JPÚ vstupovalo 24 parcel pozemkového katastru, které byly na čtyřech místech v katastru a výstupem jsou dvě nové parcely. Při návrhu byla dodržena dvě hlediska výměra a vzdálenost od statku. Cena dodržena nebyla, ale vlastník souhlasil, aby rozdíl byl nahrazen finančním vyrovnáním. Na návrh nových pozemků byly využity parcely, na kterých nejsou lesy, zástavba, sady nebo chmelnice, které nelze stěhovat na místa, která by nám na mapě vyhovovala. Při dodržení průměrné vzdálenosti pozemků od statku bylo možné využít dvou částí katastru. První možností byla jižní část pod sady a lesem nad cestou PC 1 případně mezi cestami PC 1 a PC 3, ale jelikož vlastník nesouhlasil s umístěním pozemků na toto místo byla zvolena druhá varianta u samoty Géla (Dvorek), která je pro vlastníka vyhovující. Bylo by možné využít i jiné možnosti umístění, ale na úkor dodržení hledisek ceny, výměry a vzdálenosti nebo na úkor nedodržení požadavku vlastníka, aby pozemky byly vcelku.

Jak bylo již několikrát v této práci zmíněno musíme brát návrhy komplexně a neprosazovat jen některá hlediska, tudíž je nutné najít kompromisy a případně navrhnout několik variant a vybrat tu, která je pro krajinu, přírodu i člověka nejlepší. V práci byla rozpracována tři hlediska, nebylo to z důvodu toho, že by některé z nich bylo důležitější než to druhé, ale z důvodů názornosti hledání té nejlepší varianty.

Seznam příloh

- 1) Výpočet ohroženosti vodní erozí na zemědělských pozemcích
- 2) Vizualizace cest a zeleně
- 3) Textová část k projektu ÚSES (převzatá)
- 4) Tabulky s popisem částí ÚSES v k.ú. Skytaly (převzaté)
- 5) Tabulky s popisem navržených částí ÚSES v k.ú. Skytaly
- 6) Soupis nároků vlastníků z LV 37
- 7) Obrázková příloha
- 8) Výkresy – samostatné desky

Hledisko protierozní

Výkres č. 1: Protierozní ochrana půdy (MicroStation V8)

Hledisko krajinářsko-historické

Výkres č. 2: Stručná charakteristika širšího krajinného celku (ArcGis 9.2)

Výkres č. 3: Geomorfologie (ArcGis 9.2)

Výkres č. 4: Vymezení krajinného prostoru (ArcGis 9.2)

Výkres č. 5: Forma krajinného prostoru (ArcGis 9.2)

Výkres č. 6: Pozitivní hodnoty krajinného rázu (ArcGis 9.2)

Výkres č. 7: Uspořádání prostorové scény (ArcGis 9.2)

Výkres č. 8: Krajino-historické prvky (MicroStation V8)

Hledisko ekologické

Výkres č. 9: Prvky ÚSES (MicroStation V8)

Výkres č. 10: Místní systém ekologické stability (Převzatý projekt [2])

Kostra společných zařízení

Výkres č. 11: Kostra společných zařízení (MicroStation V8)

Jednoduchá pozemková úprava

Výkres č. 12: Stávající stav vlastnických vztahů (ArcGis 9.2)

Výkres č. 13: Návrh uspořádání řešených pozemků (ArcGis 9.2)

Použitá literatura

- [1] Janeček, M. a kol. Ochrana zemědělské půdy před erozí, 1. vyd., Praha 2007, VÚMOP, ISBN 978-80-254-973-2
- [2] Tesařová, J.; Místní systém ekologické stability K.Ú. Vroutek, Mukoděly, Vidhostice, Lužec, Vesce, Mlýnce, Skytaly, Vrbička; zpracovatel: EPRO – ekologické projekty, listopad 2006
- [3] Mašát, K. a kol. Metodika vymezení a mapování bonitovaných půdně ekologických jednotek, 3. vyd. Praha 2002, VÚMOP, ISBN 80-238-9095-6
- [4] Atlas podnebí Česka, Český hydrometeorologický ústav; 1. vyd., Praha 2007, ISBN 978-80-86690-26-1 (ČHMÚ)
- [5] Šamaj, F.-Valovič, Š.-Brázdil, R: Denné úhrny srážek s mimoriadnou vydatnosťou v období 1901-1980. Zborník prací SHMÚ Bratislava ALFA, 24, 1985, s. 9-112.
- [6] Proměny sudetské krajiny, kolektiv autorů, o. s. Antikomplex, Praha 2006, vyd. 1., ISBN 80/86125/75/2
- [7] Komár, A: Vojenský újezd Hradiště. Sborník České geografické společnosti, svazek 98, 2/1993
- [8] Sklenička, P.: Základy krajinného plánování, Praha 2003, vyd.2., ISBN 80-903206-1-9
- [9] Van Der Zee, D. 1998. The use of GIS in the study of nature-culture interactions in landscapes. In: Kovář, P. (Ed.) Nature and Culture in Landscape Ecology. Proceedings of CZ-IALE conference. Karolinum press, Pratur, pp. 319-326.
- [10] VÚGTK. 1997. Nemovitosti- informace, uživatelská příručka programového systému verze 4.18. Výzkumný ústav geodetický a kartografický, Zdíby
- [11] [citováno 11. dubna 2008] Dostupné na internetových stránkách Národního památkového ústavu MounumNet: <http://monumnet.npu.cz/pamfond/list.php?hledani=1&KrOk=Ok&HiZe=&sNazSidOb=skytaly&Adresa=&Cdom=&Pamatka=&CiRejst=&Uz=&PriUbytOd=3.5.1958&PriUbytDo=12.4.2008&KodKr=42&KodOk=4204>
- [12] Dumbrovský, M. a kol. Metodika 19/1995, Doporučený systém protierozní ochrany v procesu komplexních pozemkových úprav, 1. vyd., VÚMOP Praha
- [13] Mazín, V.: Obnova venkova – výsledky komplexní pozemkové úpravy v Olešné, MZeČR, Praha 1996

-
- [14] Mazín, V. A., Váchal J., Kvítek T.; Postupy a činnosti při projektování pozemkových úprav, ČMKPÚ, Příbram 2007, ISBN: 978-80-7394-003-4
- [15] [citováno 20. dubna 2008] Dostupné na internetových stránkách Farmy.cz
http://www.farmy.cz/cena_pudy.php
- [16] [citováno 20. dubna 2008] Dostupné na internetových stránkách Ministerstva životního prostředí ve výročních správách
[http://www.env.cz/AIS/web-pub.nsf/\\$pid/MZPAMFMHAFK2/\\$FILE/Souhrn.pdf](http://www.env.cz/AIS/web-pub.nsf/$pid/MZPAMFMHAFK2/$FILE/Souhrn.pdf)
- [17] Úplné znění, zákon 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů
- [18] Listy vlastnictví k.ú. Skytaly, tištěné ke dni 22.8.2007

Seznam zkratk:

JPÚ	jednoduchá pozemková úprava
k.ú.	katastrální území
KN	katastr nemovitostí
KPÚ	komplexní pozemková úprava
LV	list vlastnictví
PK	pozemkový katastr
TTP	trvalý travní porost
ÚSES	územní systém ekologické stability

Příloha č.: 1

Výpočet ohroženosti vodní erozí na zemědělských pozemcích

K výpočtům byla použita nejnovější metodika „Ochrana zemědělské půdy před erozí“ [1]

Výpočet faktoru sklonu svahu S

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené S _i
	m	%					
1/a	80	10,00	0,52	0,2	1,95	1,172	0,105
1/b	70	14,30	0,57	0,2	1,93	1,894	0,170
1/c	120	16,70	0,59	0,3	2,71	2,293	0,206
1/d	170	9,40	0,48	0,3	2,66	1,077	0,980
celkem	440	12,30	0,55		5,18	S	1,462

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené S _i
	m	%					
2/a	130	9,20	0,48	0,2	2,34	1,043	0,167
2/b	120	5,00	0,40	0,2	1,97	0,570	0,091
2/c	350	1,60	0,15	0,6	1,51	0,203	0,032
celkem	600	3,90	0,31		2,78	S	0,291

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené S _i
	m	%					
3/a	130	10,80	0,52	0,1	2,51	1,311	0,118
3/b	170	9,16	0,48	0,1	2,66	1,037	0,093
3/c	80	16,70	0,59	0,1	2,13	2,293	0,206
3/d	235	10,50	0,52	0,2	3,42	1,261	1,147
3/e	540	2,20	0,24	0,4	2,15	0,268	0,243
celkem	1155	7,40	0,48		6,67	S	1,808

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené S _i
	m	%					
4/a	280	8,60	0,48	0,3	3,38	0,958	0,239
4/b	200	6,00	0,43	0,2	2,58	0,677	0,169
4/c	340	2,40	0,24	0,5	1,93	0,289	0,072
celkem	820	5,40	0,40		4,24	S	0,481

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
5/a	210	17,10	0,59	0,2	3,77	2,359	0,212
5/b	290	9,00	0,48	0,2	3,44	1,007	0,091
5/c	390	5,60	0,60	0,3	5,59	0,634	0,057
5/d	330	2,50	0,24	0,3	1,91	0,300	0,273
celkem	1220	7,60	0,43		5,61	S	0,633

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
6/a	160	11,30	0,52	0,4	2,80	1,394	0,349
6/b	120	5,00	0,40	0,3	1,97	0,570	0,142
6/c	130	1,50	0,15	0,3	1,30	0,192	0,048
celkem	410	6,30	0,43		3,51	S	0,539

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
7/a	130	9,20	0,48	0,2	2,34	1,043	0,094
7/b	100	12,00	0,37	0,2	1,75	1,501	0,135
7/c	310	4,80	0,36	0,6	2,59	0,548	0,049
celkem	540	7,00	0,43		3,95	S	0,278

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
8/a	160	10,00	0,52	0,6	2,80	1,172	0,293
8/b	130	4,60	0,36	0,4	1,89	0,527	0,132
celkem	290	7,60	0,43		3,02	S	0,425

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
9/a	250	5,60	0,40	0,3	2,64	0,634	0,102
9/b	630	2,20	0,24	0,7	2,23	0,268	0,043
celkem	880	3,20	0,31		3,13	S	0,144

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
10/a	113	17,70	0,59	0,6	2,62	2,458	0,615
10/b	95	9,50	0,52	0,4	2,13	1,094	0,273
celkem	208	13,90	0,55		3,43	S	0,888

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
11/a	50	20,00	0,61	0,2	1,64	2,795	0,252
11/b	180	11,10	0,52	0,8	2,97	1,361	0,122
celkem	230	13,00	0,55		3,62	S	0,374

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
12/a	70	14,30	0,57	0,3	1,93	1,894	0,303
12/b	160	11,30	0,52	0,7	2,80	1,394	0,223
celkem	230	12,20	0,55		3,62	S	0,526

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
13/a	110	10,90	0,52	0,4	2,30	1,328	0,332
13/b	180	5,00	0,40	0,6	2,31	0,570	0,142
celkem	290	7,20	0,43		3,02	S	0,474

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
14/a	50	12,00	0,55	0,5	1,57	1,501	0,375
14/b	55	8,20	0,48	0,5	1,55	0,915	0,229
celkem	105	10,00	0,52		2,25	S	0,604

Tab.č.: 1 – 14 Výpočtové tabulky pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S.

Výpočet faktoru erodovatelnosti půdy K

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
1/a	220	42	0,56	0,5	0,196
1/b	220	43	0,58	0,5	0,377
celkem	440			K	0,573

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
2/a	280	43	0,58	0,5	0,203
2/b	320	43	0,58	0,5	0,377
celkem	600			K	0,580

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
3/a	285	42	0,56	0,2	0,050
3/b	355	43	0,58	0,3	0,052
3/c	520	45	0,54	0,5	0,491
celkem	1160			K	0,590

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
4/a	320	45	0,54	0,4	0,135
4/b	500	43	0,58	0,6	0,435
celkem	820			K	0,570

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
5/a	440	42	0,56	0,4	0,140
5/b	680	43	0,58	0,6	0,435
celkem	1120			K	0,575

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
6/a	150	43	0,58	0,4	0,145
6/b	260	45	0,54	0,6	0,405
celkem	410			K	0,550

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
7/a	170	42	0,56	0,3	0,090
7/b	370	43	0,58	0,7	0,487
celkem	540			K	0,577

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
8/a	180	42	0,56	0,6	0,258
8/b	110	43	0,58	0,4	0,313
celkem	290			K	0,571

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
9/a	290	42	0,56	0,3	0,090
9/b	80	45	0,54	0,1	0,086
9/c	510	46	0,47	0,6	0,395
celkem	880			K	0,570

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
10/a	120	53	0,38	0,5	0,133
10/b	120	53	0,38	0,5	0,247
celkem	240			K	0,380

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
11/a	50	53	0,38	0,2	0,034
11/b	180	53	0,38	0,8	0,346
celkem	230			K	0,380

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
12/a	200	53	0,38	0,9	0,323
12/b	30	53	0,38	0,1	0,057
celkem	230			K	0,380

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
13/a	110	52	0,37	0,4	0,093
13/b	180	52	0,37	0,6	0,278
celkem	290			K	0,370

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
14/a	50	42	0,56	0,5	0,196
14/b	55	42	0,56	0,5	0,364
celkem	105			K	0,560

Tab.č.: 15 – 28 Výpočtové tabulky pro faktor erodovatelnosti půdy K.

Výpočet ztráty půdy erozí G

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
1	20,00	0,18	5,18	1,462	0,573	15,62	středně hluboká
2	20,00	0,18	2,78	0,291	0,580	1,69	středně hluboká
3	20,00	0,18	6,67	1,808	0,590	25,61	středně hluboká
4	20,00	0,18	4,24	0,481	0,570	4,18	středně hluboká
5	20,00	0,18	5,61	0,633	0,575	7,35	středně hluboká
6	20,00	0,18	3,51	0,539	0,550	3,75	středně hluboká
7	20,00	0,18	3,95	0,278	0,577	2,28	středně hluboká
8	20,00	0,18	3,02	0,425	0,571	2,64	středně hluboká
9	20,00	0,18	3,13	0,144	0,570	0,92	středně hluboká
10	20,00	0,18	3,43	0,888	0,380	4,17	středně hluboká
11	20,00	0,18	3,62	0,374	0,380	1,85	středně hluboká
12	20,00	0,18	3,62	0,526	0,380	2,60	středně hluboká
13	20,00	0,18	3,02	0,474	0,370	1,91	hluboká
14	20,00	0,18	2,25	0,604	0,560	2,74	hluboká

Tab.č.: 29 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy vodní erozí G.

Hloubka půdy (cm)	Přípustná ztráta půdy erozí (t.ha ⁻¹ .rok ⁻¹)
středně hluboká (30 - 60)	4
hluboká (> 60)	10

Tab.č.: 30 Přípustná ztráta půdy erozí podle hloubky půdy [1]

V Tab.č.:29 jsou vypočteny hodnoty smyvu půdy G způsobené vodní erozí. V Tab.č.:30 jsou uvedeny přípustné hodnoty ztráty půdy a jsou porovnány s výsledky z tabulky předešlé, ve které jsou červeně znázorněny hodnoty, které nevyhovují a je nutné v těchto místech navrhnout protierozní opatření.

Linie číslo 1

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad příkopem	m	%					
1/a	80	10,00	0,52	0,2	1,95	1,172	0,105
1/b	70	14,30	0,57	0,2	1,93	1,894	0,170
1/c	120	16,70	0,59	0,3	2,71	2,293	0,206
1/d	154	9,10	0,48	0,3	2,54	1,027	0,934
celkem	424	12,30	0,55		5,07	S	1,417

Tab.č.: 31 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S nad příkopem.

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
nad příkopem	m				
1/a	220	42	0,56	0,5	0,196
1/b	204	43	0,58	0,5	0,377
celkem	424			K	0,573

Tab.č.: 32 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K nad příkopem.

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
pod příkopem	m	%					
1/d	16	12,50	0,55	1,0	0,84	1,595	0,399

Tab.č.: 33 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pod příkopem.

$$K_{\text{pod příkopem}} = 0,58$$

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
nad příkopem							
1	20,00	0,18	5,07	1,417	0,573	14,82	středně hluboká
pod příkopem							
1	20,00	0,18	0,84	0,399	0,580	0,70	středně hluboká

Tab.č.: 34 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy vodní erozí G.

Hodnota G je nad příkopem překročena a je nutné navrhnout další protierozní opatření.

Hodnota G není pod příkopem překročena.

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
1	20,00	0,02	5,07	1,417	0,573	1,65	středně hluboká

Tab.č.: 35 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy vodní erozí G.

Návrh: zatravnění celé linie povrchového odtoku, viz. výkres č. 1

Linie číslo 3

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad příkopem	m	%					
3/a	130	10,77	0,52	0,2	2,51	1,306	0,118
3/b	170	9,16	0,48	0,4	2,66	1,037	0,093
3/c	80	16,67	0,59	0,1	2,13	2,288	0,206
3/d	215	12,09	0,55	0,3	3,49	1,526	1,389
celkem	595	12,00	0,55		6,11	S	1,806

Tab.č.: 36 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S nad příkopem.

linie	délka	HPJ	K	úsek / celkem	K
nad příkopem	m				
3/a	306	42	0,56	0,5	0,196
3/b	294	43	0,58	0,5	0,145
celkem	600			K	0,340

Tab.č.: 37 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K nad příkopem.

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
pod příkopem	m	%					
3/a	280	3,57	0,31	0,5	2,20	0,415	0,104
3/b	280	1,43	0,15	0,5	1,46	0,184	0,046
Celkem	560	2,50	0,24		2,17	S	0,150

Tab.č.: 38 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pod příkopem.

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
pod příkopem	m				
3/a	100	43	0,58	0,2	0,052
3/b	170	45	0,54	0,3	0,049
3/c	290	43	0,58	0,5	0,528
celkem	560			K	0,630

Tab.č.: 39 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K pod příkopem.

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
nad příkopem							
3	20,00	0,18	6,11	1,806	0,340	13,51	středně hluboká
pod příkopem							
3	20,00	0,18	2,17	0,150	0,630	0,74	středně hluboká

Tab.č.: 40 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Hodnota G je nad příkopem překročena a je nutné navrhnout další protierozní opatření.

Hodnota G není pod příkopem překročena.

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad příkopem	m	%					
3/a	/	/	/	/	/	/	/
3/b	/	/	/	/	/	/	/
3/c	80	16,67	0,59	0,3	2,13	2,288	0,069
3/d	215	12,09	0,55	0,7	3,49	1,526	1,480
celkem	295	12,20	0,55		4,16	S	1,549

Tab.č.: 41 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S nad příkopem.

linie	délka	HPJ	K	úsek / celkem	K
nad příkopem	m				
3/a	6	42	0,56	0,1	0,017
3/b	294	43	0,58	0,9	0,017
celkem	300			K	0,030

Tab.č.: 42 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K nad příkopem.

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
3	20,00	0,18	4,16	1,549	0,030	0,70	středně hluboká

Tab.č.: 43 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Návrh: přerušení dráhy povrchového odtoku odváděcím příkopem a zatravnění prvních dvou úseků a) a b) v délce 300 m, viz. výkres č. 1

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad příkopem	m	%					
3/a	130	10,77	0,52	0,2	2,51	1,306	0,118
3/b	170	9,16	0,48	0,4	2,66	1,037	0,093
3/c	/	/	/	/	/	/	/
3/d	/	/	/	/	/	/	/
celkem	300	12,00	0,55		4,19	S	0,211

Tab.č.: 44 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pro zatravněnou část nad příkopem.

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
3	20,00	0,02	4,19	0,211	0,560	0,20	středně hluboká

Tab.č.: 45 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Zatravněná část nad příkopem nepřekračuje povolenou hranici G.

Linie číslo 4

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad příkopem	m	%					
4/a	280	8,60	0,48	0,8	3,38	0,958	0,239
4/b	50	4,50	0,36	0,2	1,34	0,516	0,129
celkem	330	7,97	0,43		3,20	S	0,368

Tab.č.: 46 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S nad příkopem.

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
nad příkopem	m				
4/a	310	45	0,54	0,9	0,459
4/b	20	43	0,58	0,1	0,145
celkem	330			K	0,600

Tab.č.: 47 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K nad příkopem.

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
pod příkopem	m	%					
4/a	105	6,00	0,43	0,2	1,95	0,677	0,061
4/b	385	2,94	0,24	0,8	1,98	0,347	0,031
celkem	490	3,67	0,31		2,61	S	0,092

Tab.č.: 48 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pod příkopem.

$$K_{\text{pod příkopem}} = 0,58$$

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
nad příkopem							
4	20,00	0,18	3,20	0,368	0,600	2,54	středně hluboká
pod příkopem							
4	20,00	0,18	2,61	0,092	0,580	0,50	středně hluboká

Tab.č.: 49 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Hodnota G není nad ani pod příkopem překročena.

Návrh: přerušení dráhy povrchového odtoku odváděcím příkopem.

Linie číslo 5

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad příkopem	m	%					
5/a	210	17,10	0,59	0,3	3,77	2,359	0,377
5/b	290	9,00	0,48	0,4	3,44	1,007	0,161
5/c	210	5,71	0,40	0,3	2,46	0,646	0,103
celkem	710	10,42	0,52		6,07	S	0,642

Tab.č.: 50 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S nad příkopem.

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
nad příkopem	m				
5/a	440	42	0,56	0,6	0,258
5/b	270	43	0,58	0,4	0,145
celkem	710			K	0,400

Tab.č.: 51 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K nad příkopem.

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
pod příkopem	m	%					
5/a	180	5,55	0,40	0,4	2,31	0,629	0,157
5/b	330	2,52	0,24	0,6	1,91	0,302	0,076
celkem	510	3,59	0,31		2,64	S	0,233

Tab.č.: 52 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pod příkopem.

$$K_{\text{pod příkopem}} = 0,58$$

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
nad příkopem							
5	20,00	0,18	6,07	0,642	0,400	5,61	středně hluboká
pod příkopem							
5	20,00	0,18	2,64	0,233	0,580	1,28	středně hluboká

Tab.č.: 53 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Hodnota G je nad příkopem překročena a je nutné navrhnout další protierozní opatření.

Hodnota G není pod příkopem překročena.

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad přikopem	m	%					
5/a	/	/	/	/	/	/	/
5/b	290	9,00	0,48	0,6	3,44	1,007	0,030
5/c	210	5,71	0,40	0,4	2,46	0,646	0,019
celkem	500	7,20	0,43		3,82	S	0,050

Tab.č.: 54 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pod příkopem.

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
nad přikopem	m				
5/a	230	42	0,56	0,5	0,196
5/b	270	43	0,58	0,5	0,145
celkem	500			K	0,340

Tab.č.: 55 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K.

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
5	20,00	0,18	3,82	0,050	0,340	0,23	středně hluboká

Tab.č.: 56 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Návrh: přerušení dráhy povrchového odtoku odváděcím příkopem a zatravnění prvního úseku a) v délce 210 m, viz. výkres č. 1

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
nad přikopem	m	%					
5/a	210	17,10	0,59	0,3	3,77	2,359	0,377
5/b	/	/	/	/	/	/	/
5/c	/	/	/	/	/	/	/
celkem	210	10,42	0,52		3,22	S	0,377

Tab.č.: 57 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pro zatravněnou část nad příkopem.

$$K_{\text{zatravněné}} = 0,56$$

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
5	20,00	0,02	3,22	0,377	0,560	0,27	středně hluboká

Tab.č.: 58 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Zatravněná část nad příkopem nepřekračuje povolenou hranici G.

Linie číslo 10

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
10/a	66	21,00	0,61	0,4	1,95	2,458	0,615
10/b	95	9,50	0,52	0,6	2,13	1,094	0,273
celkem	161	13,90	0,55		2,98	S	0,888

Tab.č.: 59 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pod zatravněnou částí linie.

linie	délka	HPJ	K	poměr délek úsek / celkem	opravené K
	m				
10/a	120	53	0,38	0,5	0,133
10/b	120	53	0,38	0,5	0,247
celkem	240			K	0,380

Tab.č.: 60 Výpočtová tabulka pro faktor erodovatelnosti půdy K pod zatravněnou částí linie.

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
10	20,00	0,18	2,98	0,888	0,380	3,62	středně hluboká

Tab.č.: 61 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Návrh: zatravnění části prvního úseku a) v délce 47 m, viz. výkres č. 1

linie	délka	sklon	m	poměr délek úsek / celkem	L	S	opravené Si
	m	%					
10/a	47	21,00	0,61	1,0	1,58	2,458	0,615
10/b							
celkem	47	21,00	0,55		1,51	S	0,615

Tab.č.: 62 Výpočtová tabulka pro faktor délky svahu L a faktor sklonu svahu S pro zatravněnou část linie.

$$K_{\text{zatravněné}} = 0,38$$

linie	R · P	C	L	S	K	G	poznámka
10	20,00	0,02	1,51	0,615	0,380	0,14	středně hluboká

Tab.č.: 63 Výpočtová tabulka pro přípustnou ztrátu půdy G.

Zatravněná část linie nepřekračuje povolenou hranici G.

Doporučená předset'ová příprava, výsev, doba výsevu

Smyslem předset'ové přípravy je vytvoření příznivých podmínek pro výsev, klíčení, vzcházení a další růst trav. Spočívá v úpravě fyzikálních vlastností svrchní vrstvy půdy tak, aby bylo možné zapravení osiva do příslušné hloubky.

Optimální vzcházení trav je zabezpečeno tehdy, jsou-li obilky vysety do hloubky 15 mm. Při volném rozhození osiva na povrch půdy se snižuje vzcházení podle druhů trav o 30-50%.

Z hlediska rizikovosti doby výsevu se jeví jako nejvhodnější konec září, je-li teple podzim lze s úspěchem založit travní porost i v říjnu. V této době je nejmenší pravděpodobnost zničení porostu přívalovou srážkou a povrchovým odtokem. Není přípustné zakládat porosty v době od května od září.

Protierozní účinnost travního porostu nastává v době úplného zapojení porostu a vytvoření kompaktní kořenové soustavy. Poměrně dobrou účinnost má travní porost přibližně 2-3 měsíce po výsevu. Čím větší péče se porostu věnuje, tím dříve lze počítat s jeho působením. Rychlost růstu porostu závisí na použitých druzích trav, dostatku živin a dostatku vláhy. V počátečním období, kdy zasetá plocha není porostem chráněna nebo ochrana není dostatečná, dochází k lokálnímu poškození stékající dešťovou vodou a tvoří se erozní rýhy. Poškození může vzniknout i jinými zásahy. Tato místa je nutné co nejrychleji opravit.

Doporučená travní směs

Druh	%	kg osiva . 100 m ²
Kostřava luční	20	0,24 - 0,4
Kostřava červená výběžkatá	35	0,53
Kostřava červená trsnatá	15	0,23 - 0,3
Jílek vytrvalý	15	0,23
Lipnice luční	15	0,15

Tab.č.:52 Směs s vysokým protierozním účinkem, vhodná na stanoviště sušší, s nižší zásobou živin [12]

Doporučená údržba zatravněných vodních cest

Zatravněná upravená či přirozená dráha soustředěného povrchového odtoku je protierozní opatření, které potřebuje údržbu, aby zůstala zachována jeho schopnost bezpečně, bez erozních procesů, odvést povrchový odtok. Systém údržby spočívá zejména v:

- pravidelném sečení minimálně dva až třikrát ročně tak, aby výška porostu v době po sečení byla 8-10 cm (dlouhé stonky mají tendenci vířit a vibrovat v proudu a tím mohou způsobovat zvýšenou turbulenci s následnou možností poškození profilu údolnice)

- pravidelném kosení rovněž za účelem zajištění bohatého, pevného, odolného a stabilního porostu
- přihnojování porostu – zejména přihnojení porostu na jaře po zasetí je velmi důležité pro dosažení kvalitního stabilního porostu
- bezprostředním odstraňování škod vzniklých při provádění agrotechnických operací, včetně možných oprav poškozeného odvodňovacího systému.

Vzniklé rýhy se vyplní zeminou, kterou je třeba dostatečně utužit. Potom se místo oseje osivem. Při opravě se musí postupovat tak, aby byly vyrovnány nerovnosti, které byly příčinou poškození. Pro opravy lze použít též geotextilní tkaninu, která půdu chrání do boby vzejití porostu. Poškozené místo se vyrovná a textilie se položí tak, aby přiléhala k půdě. Horní část se přehodí zeminou, aby voda nestékala pod textilií. Obdobně se opravují poškozená místa i v dalších letech [12].

Příloha č.: 2

Vizualizace cest a doprovodné zeleně

Obr.č.1: Místo před návrhem

Obr.č.2: Návrh polovegetační polní cesty PC 21 a doprovodné zeleně podél ní.

Obr.č.3: Silnice III. třídy směrem na obec Valeč nebo městskou část Vrbička

Obr.č.4: Doplnění hruškové aleje podél silnice.

Příloha č.: 3

Textová část k projektu ÚSES

Text byl vypracován pro obec Vroutek v projektu „Místní systém ekologické stability K.Ú. Vroutek, Mukoděly, Vidhostice, Lužec, Vesce, Mlýnce, Skytaly, Vrbička“ [2]

OBSAH:

1. ZADÁNÍ A ÚVOD	4
1.1. Použité podklady	5
2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	7
2.1. Rozloha	7
2.2. Širší územní vztahy	7
2.3. Návaznost na regionální a nadregionální ÚSES	8
2.3.1. Charakteristika zúčastněných bioregionů	9
2.3.2. Nadřazená biocentra a biokoridory, lokality ochrany přírody	11
2.4. Investiční záměry v území	13
3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY	15
3.1. Klimatologie	15
3.2. Geologie, geomorfologie	15
3.3. Pedologie	16
3.4. Hydrologie	18
3.5. Rostlinstvo a živočišstvo	19
4. VYMEZENÍ SKUPIN TYPŮ GEOBIOCENŮ (STG)	20
5. POPIS AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY, HISTORICKÝ VÝVOJ, PRINCIPY NARUŠENÍ EKOLOGICKÉ ROVNOVÁHY	22
6. KOSTRA EKOLOGICKÉ STABILITY	24
7. HODNOCENÍ POTENCIÁLU INTERAKČNÍCH PRVKŮ	28
8. ZÁSADY NÁVRHU MÍSTNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY - ZÁVAZNÁ A SMĚRNÁ ČÁST	29
8.1. Obecné zásady	29

8.2. Návrh místního ÚSES	30
9. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ	34
10. TABULKOVÁ ČÁST	36
- tabulky biocenter	
- tabulky biokoridorů	
- tabulky interakčních prvků	

1. ZADÁNÍ A ÚVOD

Zadání:

Místní územní systém ekologické stability pro obec Vroutek, katastrální území: Vroutek, Mukoděly, Vidhostice, Lužec, Vesce, Mlýnce, Skytaly, Vrbička byl zpracován na základě Smlouvy o dílo ze dne 13.04.2006.

Objednatel: Obec Vroutek, Ústecký kraj

Zpracovatel: RNDr. Tesařová Jana, CSc., Daniel Koutecký

Atelier EPRO – ekologické projekty

Doubravická 1660/6, 415 01 Teplice 1

Ve fázi 80% rozpracovanosti dne 30.10.2006 byl návrh řešení projednán za účasti objednatele, zhotovitele, zástupců Zemědělské agentury a pozemkového úřadu MZ ČR, OŽP MěÚ Podbořany, Lesů ČR, AOPK ČR a dalších přizvaných (viz rozdělovník pozvánky, prezenční listina a písemná vyjádření účastníků archivovaná u objednatele).

V průběhu projednání nebylo uplatněno žádné nesouhlasné stanovisko. Přípomínky a náměty byly zapracovány dle výsledku projednání.

Úvod:

Předložený místní územní systém ekologické stability (místní ÚSES), respektuje veškerá zákonná ustanovení a povinné metodické postupy. Je respektován zastřešující zákon o životním prostředí č. 17/1991 Sb., kterým je obecně garantováno, že příroda naší republiky bude chráněna nejen jako cenné výseče, ale jako soustava tvořící spojitou síť.

Zákonem ČNR č.114/1992 o ochraně přírody a krajiny je proto vyžadováno vytvoření **územního systému ekologické stability** (dále ÚSES) jako propojené sítě biocenter a biokoridorů a zařazení této sítě mezi **povinné územně plánovací podklady**.

Prováděcí vyhláška č.395/1992 detailně stanoví formu i obsah místních ÚSES a váže generel nebo plán ÚSES na ostatní plánovací činnost v území. (Plánem místního ÚSES se rozumí projednaná, samosprávnými orgány schválená, případně upřesněná verze generelu, která doladuje zájmy místního ÚSES s ostatními zájmy využívání řešeného území).

Generel nebo plán místního ÚSES musí být použit jako povinný územně plánovací **podklad** při řešení **pozemkových úprav, všech stupňů územně plánovací dokumentace, lesních hospodářských plánů a jiné dokumentace** s tím, že generel nebo plán ÚSES je v konečném důsledku povinně vbudován do prováděcích projektů či hospodářských plánů.

Předkládaný místní ÚSES pro k.ú. Vroutek, Mukoděly, Vidhostice, Lužec, Vesce, Mlýnce, Skytaly, Vrbička je zpracován tak, aby k popsáním účelům mohl být použit.

Vzhledem k úrovni podrobnosti rozpracování a k projednání jde již spíše o plán místního ÚSES s tím, že ke konečnému **schválení** tohoto **oborového** územně plánovacího **podkladu** dojde až v rámci zpracování a projednání územně plánovacích dokumentací - tj.:

- Územního plánu obce Vroutek
- Pozemkových úprav k.ú. Vroutek

1.1. Použité podklady

Geobotanická mapa ČR. - Mikyška a kol., ČSAV 1968.

Regionální územní systém ekologické stability. Generel bývalého Severočeského kraje.- Ing. Stáhlík a kol., Terplán 1991.

Rukověť projektanta místního územního systému ekologické stability.- Jiří Low a kol., MŽP ČR 1995.

Územně technický podklad. NR-R ÚSES ČR pro okres Louny, pořídilo MMR v r. 1996, s účinností od 1. července 1997.- Společnost pro životní prostředí Brno, s r.o., Ing. Bínová, RNDr. Culek 1966.

Místní systém ekologické stability – Petrohrad. K.ú. Petrohrad, Bílenec, Černčice. – RNDr. Tesařová 1997.

Okres Louny – průvodce. B. Roedl a kol. 1999.

Místní územní systém ekologické stability k.ú. Kryry. – RNDr. Tesařová 2001.

Plán místního územního systému ekologické stability k.ú. Podbořany, Hlubany, Buškovice. – RNDr. Tesařová 2001.

Druhé změny a doplňky ÚPN VÚC SHP. - Terplán – TERPLAN a.s., Ing. arch. Karel Beránek a kol., 2001.

Obecně závazná vyhláška Ústeckého kraje ze dne 12. prosince 2001, kterou se vymezuje závazná část dokumentace „2.změny a doplňky ÚPN VÚC SHP“.

Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. – Zd. Neuhäuslová a kol., ACADEMIA 2001.

Plán místního územního systému ekologické stability k.ú. Nepomyšl, Dětaň, Dvorce Chmelištná a Nová Ves– RNDr. Tesařová 2004.

Místní územní systém ekologické stability k.ú. Lubenec, Ležky, Libkovice, Libyně. – RNDr. Tesařová 2006.

Místní územní systém ekologické stability k.ú. Malměřice, Mukoděly, Stebno u Petrohradu. – RNDr. Tesařová 2006.

Základní mapa ČR 1 : 10 000, 12-24-05, 10

12-13-01, 02, 06, 07, 12

Digitální rastrový otisk katastrální mapy (pro M 1: 5 000)

Mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ)

Lesní hospodářské a lesní typologické mapy 1 : 10 000

Geologická mapa ČR 1 : 50 000, list 12-13, 12-24

Geologická mapa ČSSR 1 : 200 000, list Teplice

2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

2.1. Rozloha

Místního územní systém ekologické stability je zpracován pro obec Vroutek - k.ú. Vroutek, Mukoděly, Vidhostice, Lužec, Vesce, Mlýnce, Skytaly, Vrbička v okrese Louny, Ústecký kraj.

Celková výměra 5719 ha.

Výměra bez k.ú. Mukoděly 5 274 ha.

(Pozn 1.: ÚSES pro k.ú. Mukoděly byl zpracován jako součást zakázky: Místní územní systém ekologické stability k.ú. Malměřice, Mukoděly, Stebno u Petrohradu. – RNDr. Tesařová 2006. Pro úplnost je do předkládané práce zahrnut.

Pozn 2: V nových mapách 1 : 10 000 nejsou Vesce součástí k.ú. Mlýnce. Obec Vesce má vymezeno samostatné k.ú. „Vesce u Drahonic“.)

2.2. Širší územní vztahy

Řešené území leží v Ústeckém kraji v jihozápadní části okresu Louny, jižně od Podbořan ke kterým má silné vazby.

Ve směru sever – jih prochází územím silnice II. třídy č. 226 Podbořany – Vroutek – Lubenec. Tato silnice je doplněna silnicemi III. třídy: Kryry – Vroutek – Kružín – Nepomyšl (nebo Vrbička – Valeč) obsluhující dopravně severní část území a Mukoděly – Vroutek – Vidhostice – Lužec – Vesce – Mlýnce – Skytaly obsluhující dopravně jižní část území. Uvedená síť je doplněna místními komunikacemi, účelovými lesními a polními cestami a pěšinami.

Územím prochází železnice v úseku Podbořany – Vroutek – Kryry.

Automobilová doprava dosud nepředstavuje v území nepřekonatelnou bariéru pro rostliny a živočichy. Místní komunikace, účelové cesty, pěšiny a železnice jsou naopak slabými migračními trasami.

Jiné ekologicky významné bariéry a ekologické zátěže (rozsáhlá povrchová těžba, rozlehlé průmyslové zóny, letiště apod.) se v území nenalézají.

Terén je modelován jako pahorkatina. V území dochází k přechodu silně zemědělsky i průmyslově využívané krajiny v okolí Podbořan do okrajových částí Doupova ve kterém se uplatňuje značný podíl lesů.

Plochy polí pokrývají převažující část k.ú. Mukoděly, Vidhostice, Lužec, Vesce a Mlýnce. Zemědělství je zde prioritní i přes převažující průměrnou bonitu půd. Je zde však i dostatek menších lesních celků. Průmyslová výroba je nevýznamná.

V k.ú. Skytaly se mimo rozlehlých polí plošně uplatňuje rozlehlý lesní celek Skytalský vrch – Kružínský vrch. Jde o les hospodářský. Tento les částečně leží i v k.ú. Vroutek.

Pro k.ú. Vroutek a k.ú. Vrbička jsou kromě polí a zalesněných ploch typické také rozsáhlé travnaté plochy: pastviny a bývalé sady ve Vrbičce, bývalé cvičiště ve Vroutku a rákosiny na bývalých pastvinách u Vroutku.

Souhrnem lze konstatovat, že území je využíváno harmonicky k zemědělské a lesnické výrobě a k bydlení. Rekreační a turistické využití neodpovídá možnostem této atraktivní krajiny.

Území jako celek má vysokou přírodovědnou, estetickou i obytnou hodnotu a malebný krajinný ráz.

2.3. Návaznost na regionální a nadregionální ÚSES

Pro hodnocení návazností na vyšší stupně systému ekologické stability byl použit závazně platný materiál:

Druhé změny a doplňky ÚPN VÚC SHP. - Terplán – TERPLAN a.s., Ing. arch. Karel Beránek a kol., 2001.

Obecně závazná vyhláška Ústeckého kraje ze dne 12. prosince 2001, kterou se vymezuje závazná část dokumentace „2.změny a doplňky ÚPN VÚC SHP“.

Do ÚPN VÚC SHP byl beze změn zapracován celostátně platný oborový podklad: Územně technický podklad. NR-R ÚSES ČR pro okres Most, pořídilo MMR v r. 1996, s účinností od 1. července 1997.- Společnost pro životní prostředí Brno, s r.o., Ing. Bínová, RNDr. Culek 1966.

2.3.1. Charakteristika zúčastněných bioregionů

1.1. MOSTECKÝ BIOREGION

Do severovýchodní části řešeného území vstupuje okraj Mosteckého bioregionu.

Bioregion je položen ve sníženině Mostecké pánve. Typickou součástí jsou zde plošiny neogenních sedimentů s pokryvy spraší a subxerifolními doubravami. Do plošin jsou zaříznuta údolí s luhy a dubohabrovými háji..

Bioregion má charakter mírně členité až ploché pahorkatiny. Typické jsou výšky 220 až 350 m n.m.

V potenciální vegetaci převažují teplomilné doubravy (*Quercion pubescenti - petraeae*). Podél toků jsou charakteristické dubohabřiny (*Melampyro-Carpinetum*). Nivní vegetace kolem toků je tvořena především asociací *Pruno-Fraxinetum* s významným zastoupením jasanu. Vzácněji se v okolí minerálních pramenů nacházejí halofilní společenstva.

Hranice bioregionu je většinou výrazná. Mostecký bioregion se od okolních bioregionů vždy odlišoval rozsáhlejším výskytem xerothermní, halofilní a vodní vegetace.

Bioregion je v řešeném území zastoupen následujícími biochorami:

Biochora 1.1/1 je biochorou rostlého terénu z neogenních sedimentů s předpokládanou potenciální vegetací STG lipohabrových doubrav a subxerofilních doubrav. Biochora zahrnuje i terénní deprese a mokřady (včetně antropogenních).

(Vzhledem k pronikajícímu permokarbonskému podloží potenciální vegetaci tvoří místy spíše acidofilní doubravy. Řešené území ve výrazně přechodové!)

Biochora 1.1/4 potočních zářezů s převahou STG habrových doubrav s maloplošným výskytem dřínových doubrav.

1.13 DOUPOVSKÝ BIOREGION

Doupovský bioregion vstupuje do řešeného území od západu.

Typická část bioregionu je tvořena vrchovinou až hornatinou na souvislých výchozech vyvřelin s květnatými bučinami, dubohabrovými háji a ostrovy subxerofilních doubrav.

Geologicky je bioregion tvořen jednotným útvarem - odnosem troskou mohutného stratovulkánu budovanou čedičovitými (čediče v šir. smyslu) horninami a jejich pyroklastiky. Reliéf má charakter ploché hornatiny s výškovou členitostí 300 - 450 m.

Půdy v celé oblasti jsou silně ovlivněny bazemi bohatým substrátem, který zvětrává na těžké hlíny s podílem úlomků, které i dále postupně ovětrávají a produkují úrodnou jemnozem.

Potenciální vegetaci východního okraje bioregionu jsou teplomilné doubravy (*Quercion pubescenti-petraeae*). Při menších potůčcích jsou potenciálními společenstvy *Carici remotae-Fraxinetum* a *Arunco-Alnetum*. Na vlhkých stanovištích se vyskytují louky svazu *Calthion*, v níž místy dominuje ostřice trsnatá (*Carex cespitosa*). Flóra je velmi rozmanitá, se zastoupením různých fytogeografických elementů. Bioregion má poměrně zachovalé přírodní prostředí s hercynskou faunou, se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonohá, srstnatka západní). Tekoucí vody patří pásmu pstruhovému až parmovému.

Hranice vůči okolním bioregionům jsou vesměs výrazné, dané rozšířením neovulkanitů.

Biochora 1.13/1 biochora pahorkatin lávové tabule s STG xerických variant 2. bukodubového a 3. dubobukového vegetačního stupně.

Biochora 1.13/4 biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma.

1.16. RAKOVNICKO – ŽLUTICKÝ BIOREGION

Vstupuje nepatrným výběžkem do jižní části k.ú. Mukoděly.

Území je charakteristické krajinou rozvodních plošin a plochých kotlin s mozaikou různých stanovišť na žulách, permu a algonkiu, které nelze přiřadit k žádnému okolnímu bioregionu. Dominují zde acidofilní doubravy, na žulách bikové a květnaté bučiny. Na tomto podloží leží permokarbon, na severu především svrchní červené souvrství z rozhraní karbonu a permu. (Permokarbonské podloží tohoto bioregionu však proniká i do okrajů dříve uvedených bioregionů.) Dále se uplatňují svahoviny. V aluviích jsou vyvinuty převážně hlinité nivní sedimenty.

Od sousedních bioregionů se tento bioregion odlišuje potlačeným výskytem termofytů a hájových prvků.

2.3.2. Nadřazená biocentra a biokoridory, lokality ochrany přírody

Dle nadřazené územně plánovací dokumentace: (Druhé změny a doplňky ÚPN VÚC SHP. - Terplán – TERPLAN a.s., Ing. arch. Karel Beránek a kol., 2001. a Obecně závazná vyhláška Ústeckého kraje ze dne 12. prosince 2001, kterou se vymezuje závazná část dokumentace

„2.změny a doplňky ÚPN VÚC SHP“) zasahují do řešeného území prvky ÚSES nadregionálního i regionálního významu a ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru.

Nadregionální biokoridor „NRBK K 45“ vstupuje do řešeného území v k.ú. Malměřice. V území je na tomto biokoridoru vymezeno **regionální biocentrum RC 1841 „Mukoděly“**.

Dále prochází NRBK k 45 směrem k severozápadu do lesního celku Skytalský les – Kružínský les. Zde je dle 2.ZaD ÚPN VÚC SHP navrženo k vymezení **regionální biocentrum RC 1504 „Nad lomem“**

Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru „OP NRBK“ sahá 2.km od osy biokoridoru. V OP NRBK jsou chráněna veškerá cenná společenstva charakteru shodného s charakterem požadovaných společenstev NRBK a síť místního ÚSES zde může být zahuštěna.

Regionální biokoridor „RK 1087“ je odveden od RC 1504 „Nad lomem“, přechází Dubový vrch a směřuje k Valovskému lesu.

Ostatní chráněná území přírody:

Významné krajinné prvky (VKP)

V řešeném území se nalézá významný krajinný prvek registrovaný dle znění § 6 zák. 114/1992 Sb.

„VKP Zámecký park Lužec“, registrován MěÚ Podbořany dne 29.07.1994 pod č.j. 644/94,. Chráněn je porost cenných dřevin na p.p.č. 690/2 ostatní plocha, výměra 1,8387 ha.

Památný strom

V řešeném území se nalézá vyhlášený památný strom. Jde o lípu kavkazskou (Tilia dasystyla) rostoucí v parku před Obecním úřadem Vroutku. Strom je vyhlášen jako: „Lípa Doc. Antonína Pyška“ Rozhodnutím RŽP OkÚ Louny č.j.: ŽP-388/99-246/KL a Rozhodnutím OŽP MěÚ Podbořany č.j.: OŽP-OPK-77/03-KL. V celostátním seznamu památných stromů je lípa ve Vroutku vedena pod č. 507025 1/1.

Lípa roste na p.p.č. 5510/1 a její ochranné pásmo je stanoveno v obvodu koruny.

NATURA 2000:

Podmínky ochrany dle zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění a Směrnice Rady 92/43/EHS vč. příloh.

V řešeném území se nalézá část rozlehlé lokality evropského významu dle NATURA 2000. Jde o lokalitu č. CZ 0424125 EVP „Doupov“. V řešeném území jde o pastviny s výrazně teplomilnou bylinnou vegetací s jalovcem obecným.

V řešeném území se dále nalézá plocha navrhovaná k doplnění seznamu evropsky významných lokalit dle NATURA 2000. Jde o teplomilnou doubravu na vrcholové části Kružínského vrchu. Plochu navrhuje AOPK ČR k zařazení do NATURA 2000 pod číslem U 042.

2.4. Investiční záměry v území

Pro obec Vroutek je v rozpracování územní plán, který vymezí zastavitelné plochy a plochy pro další investiční záměry. Zpracování ÚSES a ÚPN pro obec Vroutek je průběžně koordinováno. Budoucí střet ÚSES a rozvojových ploch ÚPN není předpokládán.

V současné době není znám připravovaný investiční záměr, který by byl ve střetu s prvky ÚSES.

V území jsou dle údajů Geofondu (Rešerše z ložisek a souvisejících DP a CHLÚ) evidovány zdroje nerostných surovin:

Ložiska (B3) DP CHLÚ	Plocha /ha/	Organizace	Způsob těžby	Suroviny
B3 197600 05 Dětaň-hlubina	167,78	Kaolín	dřívější	kaolín pro
	125,19	Hlubany, a.s.	povrchová	papírenský
CHLÚ 19760003 Dětaň V.				průmysl
B3 228801 03 Dětaň-západ	81,57	TARMAC	dosud	stavební
DP 71065 Dětaň IV.	133,53	Severokámen	netěženo	kámen
CHLÚ 22880100 Dětaň IV.	328,65	a.s.		
B3 204800 01 Skytaly-Vrbička	11,44	Kaolín	dřívější	kaolín pro

	27,68			
B3 233200 Lužec	6,16	Česká geol.	dosud	jíly keramické
CHLÚ 23320000 Vidhostice	12,92	služba GEOFOND	netěženo	nežáruvzdorné
CHLÚ 23340000 Dolní Záhoří	40,78	Česká geol. služba GEOFOND	dosud netěženo	jíly keramické nežáruvzdorné

V lednu 2005 byla zpracována „Zjednodušená dokumentace návrhu těžby v dobývacím prostoru Skytaly“ Zpracovatelem je Kaolín Hlubany, a.s., Ing. Zdeněk Čížek. Dokumentace předpokládá vytěžení celého DP 60328 Skytaly ve směru postupu těžby od západu k východu s využitím stávajícího příjezdu k bývalému lomu (tj. napojení od komunikace Vroutek - Vrbička).

Pro uvedený těžební záměr je zpracována dokumentace: Oznámení záměru dle zákona č. 100/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů „Rozšíření těžby kaolínu v lokalitě Skytaly, společnosti Kaolin Hlubany, a.s., Podbořany“ zpracovaná firmou SCES-Group, spol s.r.o, v roce 2005.

Uvedená dokumentace posoudila záměr jako přípustný z hlediska dopadu na životní prostředí. Předpokladem zahájení těžebních prací je zpracování a schválení POPD (Plánu otvírky, přípravy a dobývání). POPD nemůže být schváleno bez souhlasu dotčeného orgánu samosprávy.

Případné budoucí dobývání nerostů v CHLÚ Dětaň IV. a Dětaň V. je ve střetu se zájmovými plochami ochrany přírody dle NATURA 2000. Řešení tohoto střetu by bylo v kompetenci MŽP ČR.

Okrajem CHLÚ Vidhostice (ložisko Lužec) je trasován biokoridor místního významu. Biokoridor nebrání případnému budoucímu ekonomickému vytěžení ložiska, zakládá však požadavek realizace dotčené části biokoridoru v rámci rekultivace po těžbě.

3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

3.1. Klimatologie

Převážná část řešeného území se nachází v klimatickém regionu kód č.4, MT1, mírně teplý, suchý s roční sumou teplot nad +10°C 2400 až 2600, s průměrnou roční teplotou 7-8,5 °C, s průměrným ročním úhrnem srážek do 450 až 550 mm.

Od Doupova okrajově do k.ú. Vrbička zasahuje klimatický region kód č.5, MT2, mírně teplý, mírně vlhký, s roční sumou teplot nad +10°C 2200 až 2500, s průměrnou roční teplotou 7-8 °C, s průměrným ročním úhrnem srážek do 550 až 650 mm.

Zimy jsou mírné, s mrazivými dny v období od konce října do konce dubna. Výška sněhové pokrývky nepřesahuje 0.5 m. Sníh o výšce pokrývky do 15 až 20 cm leží nejvýše 5 až 6 týdnů.

Území má velmi dobré rozptylové podmínky, odpovídají typu "pahorkatina " Rozptyl příměsí je vysoký až velmi vysoký, četnost inverzních situací je nízká až velmi nízká. Případné inverze jsou krátké a nejsou intenzivní.

3.2. Geologie, geomorfologie

Převažující část řešeného území leží v typu C.2. – moderátní pohoří na luviolech a kambiolech v podtypu C.2.2. členité silikátové pahorkatiny a C.2.9. vulkanické vrchoviny (vstupující od Doupova). Od Kryr vstupuje typ A.2. – teplé nížiny s bukovými doubravami na hnědozemích a černozemích v podtypu A.2. 8 – polygenetické ploché pahorkatiny.

Dle Geologické mapy ČR a Geologické mapy ČSSR se na převažující části území nalézají geologický podklad z paleozoika (perm). Jde o svrchní (červené) liňské souvrství, ve kterém se uplatňují jílovce, slínovce, pískovce a slepence.

Od Podbořan vstupuje bazální souvrství kaolinických písků, pískovců a křemenců z období paleogenu (oligocen). Toto podloží se uplatňuje také v úpatí lesního celku Skytalský vrch – Kružínský vrch.

Od Doupova vstupuje okraj neogenních vulkanických sérií. V území jsou takto tvořeny Skytalský – Kružínský, a Dubový vrch. V úbočí vrchů se uplatňují nerozlišená pyroktastika (tufy, tufity, vulkanické brekcie). Geologickým podkladem pro vrcholová plata Kružínského a Dubového vrchu je čistý čedič, který jako hrubá suť vystupuje až na povrch.

V nivě Blšanky i jejích přítoků se nalézají kvartérní fluviální písčité hlíny až hlinité písky se štěrkovou příměsí. Od Podbořan a Kryr vstupují enklávy kvarterních sprašových hlín.

Terén je modelován jako dynamická pahorkatina s generelním sklonem k východu (k Blšance). V reliéfu se střídají ploché, mělké kotliny, příkré svahy doprovázející potoky a vystupující ploché zalesněné vrchy.

K nevyšším položeným místům patří: Skytalský vrch (552,3 m n.m.), Dubový vrch (474,7 m n.m.), Kapucínský vrch (406,6 m n.m.). Nejnižší místo se nalézá v údolí Blšanky v místě kde opouští řešené území: (306 m n.m.).

3.3. Pedologie

Zastoupení hlavních půdních jednotek (HPJ) dokládá rozmanitou geologickou stavbu podloží řešeného území. Od jihu na převažující část území proniká permokarbon, který ze na západě dostává do kontaktu s čedičem Doupovských hor a od východu a severu mohou přistupovat spraše a písčité substráty. Výsledkem je různorodost půdních jednotek.

V severní části území zhruba k Vroutku dominují půdy HPJ 21 a HPJ 22

HPJ 21 - hnědé půdy a drnové půdy, rendziny a ojediněle i nivní půdy na píscích, velmi lehké a silně výsušné

HPJ 22 - hnědé půdy a rendziny na zahliněných písčitých substrátech, většinou lehčí, nebo středně těžké, výsušné

V západní části jednoznačně převažují HPJ 28 a HPJ 33

HPJ 28 – hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy na bazických a neutrálních vyvělinách a jejich tufech, středně těžké, většinou kamenité, převážně s dobrými vláhovými poměry

HPJ 33 - hnědé půdy a hnědé půdy kyselé na permokarbonských horninách, středně těžké až těžké s příznivými vláhovými podmínkami

Jižně od Vroutku až po Malměřice k již uvedenému HPJ 33 přistupuje HPJ 30 a HPJ 10

HPJ 10 – hnědozemě (typické černozemní), včetně slabě oglejených forem na spraši, středně těžké s těžší spodinou, s příznivým vodním režimem

HPJ 30 - hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy na permokarbonských horninách a pískovcích, lehčí až středně těžké, většinou s dobrými vláhovými poměry

Uvedené půdní typy které pokrývají převažující rozlohu území jsou průměrně až podprůměrně úrodné. Půdy jsou středně hluboké (do 20 cm). Častá je střední skeletovitost, která se s hloubkou rychle mění ve skeletovitost silnou.

Další druhy půd se vyskytují v enklávách:

Severně od Blšanky jsou uloženy HPJ 13, HPJ 14 což jsou hnědozemě a illimerizované půdy maximálně se slabým oglejením, na spraších, sprašových a svahových hlínách o mocnosti 0,4 –0,5 m, uložených na velmi lehké spodině, závislé na dešťových srážkách.

V nivách jsou v malých enklávách uloženy vysoce bonitní nivní půdy HPJ 56 a HPJ 58, HPJ 68 s příznivým vodním režimem nebo přemokřené. Na dočasně zamokřených plochách se nalézají oglejené půdy HPJ 50. V nivách může být hloubka půd do 40 cm výjimečně až 70 cm.

Na výrazně zamokřených místech se nalézají HPJ 64, 65, 67 glejové až zbažínělé či zrašeliněné půdy, středně těžké až velmi těžké i po odvodnění vhodné jen na louky.

Půdy jsou vystaveny větrné i vodní erozi. Erozi poněkud snižují doprovodné dřeviny podél komunikací a doprovod potoků. Příznivým jevem je v r. 2006 terénními průzkumy zjištěné zatravnění značných částí pozemků orné půdy u obce Skytaly.

V k.ú. Vroutek jsou typické rozlehlé podmáčené plochy porostlé rákosem. Dříve byly tyto plochy využívány jako louky. Pokud by tyto plochy byly pravidelně sečeny, mohly by opět (z velké části) plnit funkci travních porostů.

Trvalé zachování liniové zeleně, výměry travních porostů a sadů je v území důležité i z důvodů protierozních.

Potenciál zemědělských půd je průměrný až mírně podprůměrný. Půdy jsou vystaveny větrné i vodní erozi. Erozi poněkud snižují doprovodné dřeviny podél komunikací a doprovod potoků. Travních porostů je v území nedostatek. Trvalé zachování liniové zeleně zvětšení výměry travních porostů je v území důležité i z důvodů protierozních.

3.4. Hydrologie

Dle údajů Atlasu životního prostředí ČSAV 1992 má řešené území velmi nízký potenciál povrchových i podzemních vod (co do možnosti čerpání vod). Přesto je území charakteristické řadou drobných vodních toků, vodních ploch, mokřadů a rozlehlých rákosin. V k.ú. Vidhostice u Mlýneckého potoka vyvěrá pramen minerálních vod.

Řešené území spadá do povodí Ohře. Odvodňuje jej Blšanka a její přítoky: Mlýnecký potok, Vrbičský potok, Podhora a bezejmenné drobné toky.

Větší potoky mají zahloubená, přírodní koryta. Místně byly břehy v minulosti opevněny kameny. Břehový porost je dnes převážně v dobrém stavu a je tvořen vzrostlými stromy a bylinným podrostem. V zástavbě obce Vroutek jsou potoky v krátkém úseku vedeny v betonovém opevnění. V nánosech dna jsou však cenné druhy vodních a mokřadních bylin.

Drobné toky v polích mají charakter melioračních struh. Jejich břehový doprovod je převážně trávobylinný. Pouze některé úseky mají v doprovodu vzrostlé dřeviny.

Na Vrbičském potoce jsou vybudovány tři drobné vodní plochy a větší Skytalská nádrž.

Na Mlýneckém potoce jsou vybudovány velmi drobné vodní plochy v obcích a rozlehlá vodní nádrž pod Vidhosticemi.

Na přítoku Podhory jsou vybudovány dvě vodní nádrže ve Vroutku a ve směru na Kryry pak rozlehlejší Kryrský rybník.

Rybníky mají přírodě blízký charakter a vzrostlý a často velmi cenný břehový doprovod.

Drobným vodním plochám však díky nedostačující údržbě hrozí zazemnění (např. rybníček pod kostelem ve Skytalech je již zcela zazemněn.)

Vodoteče i vodní plochy (ale i rozlehlé doprovodné rákosiny) jsou pro území typické a jsou významnými krajinnými prvky spoluurčujícími krajinný ráz řešeného území.

3.5. Rostlinstvo a živočišstvo

Řešené území leží na rozhraní Mosteckého a Doupovského bioregionu. Tomu odpovídá i různorodé zastoupení společenstev (biotopů), které však často nejsou zcela typické a nesou známky obou bioregionů.

Fytogeograficky je území Mosteckého i Doupovského bioregionu řazeno do teplé květenné oblasti - termofytika. Charakteristickými znaky jsou přítomnost xerothermní (tj. suchomilné a teplomilné) vegetace, ovlivnění krajiny člověkem, spolu s redukcí lesa.

Orná půda a chmelnice které zabírají značnou část řešeného území lze z hlediska flory a fauny charakterizovat jako kulturní step. Vegetace polí je závislá na osevních postupech. Z živočichů jsou typičtí zejména zástupci bezobratlých - motýli, brouci, pavouci. Typickým ptákem je zde skřivan polní, strnad obecný, stehlík obecný. Z dravců se vyskytuje káně lesní a poštolka obecná. Savce zastupuje ježek západní, krtek obecný, rejsek obecný, rejsek malý, králík divoký.

Travní porosty jsou v území významné. Nejčastěji se vyskytují širokolisté suché trávníky. Jsou zastoupeny starými sady a rozlehlými, mimořádně cennými pastvinami s výskytem jalovce obecného v k.ú. Vrbička. Širokolisté suché trávníky jsou časté i v drobnějších plochách po celém území. V extrémních expozicích strání nad Vrbičkou, v RC Mukoděly a rozptýleně i jinde v území jsou drobnější enklávy úzkolistých teplomilných trávníků s kavyly. Rozlehlé travní porosty bývalého vojenského cvičiště jsou porostlé trávníky chudých až písčitých půd se směsí písečným, hrachorem trávolistým a dalšími cennými druhy. Podél cest, při okrajích lesa a v lemu starých pískoven mají bylinná společenstva charakter acidofilních trávníků mělkých půd s pavincem horským. V obcích a na využívaných pastvinách je druhově ochuzené společenstvo ovsíkových luk.

U Vroutku se na rozlehlých plochách nachází společenstva rákosin, mokřadních vrbín a olšin s chráněnými druhy. (V minulosti mohlo jít o pcháčové louky a tužebníková lada.)

U potoků je vyvinuto společenstvo údolních olšových luhů s olší lepkavou, vrbami, střemchou, javorem babyka, řeřišnicí hořkou metlicí trsnatou, blatouchem bahenním, bršlicí a kopřivou. V melioračních strouhách a místech s kolísající hladinou je společenstvo pobřežní vegetace potoků s dvouzubcem trojdílným, mátou vodní, okřehkem menším, rdesnem pepřík, krtičníkem křídlatým.

Lesní společenstvo pokrývá rozlehlé plochy řešeného území. Jedná se převážně o druhotné hospodářské lesy s převahou borovice, smrku, modřínu. V řídkém podrostu je papratka

samičí, jahodník obecný, jestřábník chlupáček, metlička křivolaká, vrbka úzkolistá, starček lepkavý, starček Fuchsův, místně v menších plochách také vřes, borůvka.

Ve vrcholových částech na výstupech čediče jsou zachovány mimořádně cenné bazofilní teplomilné doubravy (Kružínský vrch, Dubový vrch) a suťové porosty s lípou (Skytalský vrch). V těchto porostech je bohaté bylinné patro s cennými a chráněnými druhy rostlin (lilie zlatohlavá, třemdava bílá, lýkovec jedovatý a další).

Častým jevem v území jsou kvalitní okrajové části lesů charakteru teplomilných doubrav s přechodem do keřových plášťů s mezofilními bylinnými lemy. V lemech lesů jsou společenstva s hlohem, trnkou, růží šípkovou místně se svídou krvavou, ptačím zobem obecným, třešní ptáčnicí, ostružiníkem, lipnicí hajní, svízelem přítulou. Tato společenstva lesních lemů a vysokých křovin se vyskytují i na širších mezích. Zejména jsou vyvinuta nad Vidhostickou nádrží a v k.ú. Vrbička ve směru na Šibeniční vrch.

V území jsou i expandující ohniska nepříliš žádoucích druhů. Ve stráni nad Blšankou je ohnisko akátu. V travních porostech bývalého vojenského cvičiště nadměrně expanduje janovec metlatý. V celém území pomalu ale dlouhodobě expanduje zplanělý vlčí bob (*lupinus*).

4. VYMEZENÍ SKUPIN TYPŮ GEOBIOCENU (STG)

Skupiny typů geobiocenů byly na zemědělské půdě stanoveny na základě vyhodnocení bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ), které byly na STG převáděny podle metodiky Rukověti projektanta MSES (Löw a kol. 1995).

První číslice značí vegetační stupeň, na druhé pozici je písmeny označena živnost stanoviště, na třetí pozici je číslem označena hydricita stanoviště. (Např: 2B3 značí plochu ve druhém vegetačním stupni, průměrně živnou a průměrně vlhkou.)

Popis hlavních půdních jednotek a jejich lokalizace je obsahem kapitoly 3.3. Pedologie. Přesnou lokalizaci STG udává grafická část 1 : 5 000.

Zkrácený výtah z použitých převodních vztahů přibližuje následující přehled:

Použité převodní vztahy pro převod BPEJ na STG

Půdní typ:	Trof. řada:	Hydr. řada:
podzolovaná půda	A-AB	3
drnová půda	AB	2 (3)
illimerizovaná půda na kys. a lehčích substrátech	AB	2 - 3
hnědá půda kyselá	AB	2 - 3
hnědozem	B	3
hnědozem slabě glejová	B	3 - 4
oglejená půda typická	B	4
oglejená půda zbažinatělá	B	4
antropogenní půda	B	3
hnědozem akumulovaná	BC	3
nivní půda	BC	4
nivní půda glejová	BC	5
černozem	BD	2 - 3
rendzina	BD	3
hnědozem na čediči	BD	3
nevyvinuté půdy na čediči	BD	2 - 3

Pro plochy lesní půdy bylo užito lesnické typologie a jejího převodu na STG převodním klíčem vypracovaným v Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů v Jablonci nad Nisou a výsledků terénního šetření.

Lesní typy řešeného území:

1X3 dřínová doubrava na rankeru

2C2 vysychavá doubrava s lipnicí

2C3 vysychavá teplomilná doubrava s válečkou prapořitou

2A1 kamenitá javorová doubrava bažanková

2A3 kamenitá javorová doubrava s lipnicí

2S4 svěží doubrava biková s lipnicí
2S6 svěží doubrava
3S1 svěží dubová bučina šřavelová
3S2 svěží dubová bučina se svízelem drsným
3S4 svěží dubová bučina s kapradinami
2H1 hlinitá doubrava srhová
3H1 hlinitá dubová bučina šřavelová
2D3 habrová doubrava s bršlicí
2B1 bohatá buková doubrava s lipnicí a mařinkou
2K1 kyselá doubrava s metlicí
3K1 kyselá dubová bučina metlicová
1M2 borodubová s metlicí
1M3 borodubová s třtinou křovištní

5. POPIS AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY, HISTORICKÝ VÝVOJ

Historický vývoj a míru narušení dokládá porovnání současného stavu území s geobotanickou rekonstrukcí podle Mikyšky (1968). Ve sledovaném prostoru podle geobotanické rekonstrukce bývala zastoupena následující společenstva:

AU - luhy a olšiny (Alno-padion), pro které je typická olše, vrba, jasan, dub, líska, hloh, střemcha, habr a topol, doprovázely v úzkém pruhu Blšanku a Mlýnecký potok. Na potoce Podhora u Vroutku bylo toto společenstvo vyvinuto mohutně. Na původních stanovištích podél potoků je společenstvo v různé míře dochováno. Odstranění společenstva u Vroutku je dnes zřetelné vývojem rákosin na podmáčených plochách.

C - dubo-habrové háje (Carpinion-betuli) pro které je typický dub, habr, lípa, líska, javor, jilm a jasan, se místně vyskytovaly u Blšanky, větší plocha se nalézala na severních svazích Dubového vrchu a v lesích nad Vrbičkou. Ve stráních nad Blšankou, na Dubovém vrchu i v lesích u Vrbičky se tohoto společenstva místy dosud nalézá.

Q – subxerofilní doubravy (Potentillo-Quercetum) s převažujícím výskytem dubu zimního, doplněného dubem letním, babykou, lípou, v keřovém patru s kalinou, brslenem, svídou, hlohem, lískou a šípkem s bohatým bylinným patrem (charakteristické pro Mostecký

bioregion) se v řešeném území rekonstrukčně vyskytovaly jako enklávy v k.ú. Mukoděly, dále pak pokrývaly jižní svahy Dubového vrchu a Skytalského vrchu a enklávy nad Vrbičkou. V místech bývalých subxerofilních doubrav převažují nyní druhotné lesy s velkým podílem jehličin. V území jsou však zachovány i velmi cenné plochy tohoto společenstva a to jak na Skytalském a Dubovém vrchu, tak ve svazích nad Vrbičkou. Rovněž lesní okraje mají v jižní expozici často charakter tepromilných doubrav s mohutnými duby, druhově bohatými keřovými lemy a hojným černýšem hajním v podrostu. Charakter mimořádně cenné teplomilné doubravy má porost na vrcholu Kružínského vrchu.

Qa - acidofilní doubravy (*Quercion robori - petraeae*) jsou dominujícím společenstvem vně Malměřického lesa. Charakterizovány byly převažujícím výskytem dubu zimního, doplněného dubem letním, babykou, lípou, břízou, jeřábem, jasanem. V keřovém patru s kalinou, brslenem, svídkou, hlohem, lískou a šípem.

Jsou rekonstrukčně dominantním společenstvem řešeného území. Společenstvo bylo z velké části přeměněno na zemědělskou půdu, případně na ostatní plochy sloužící jako vojenské cvičiště. Rozsáhlé plochy byly druhotně zalesněny s užitím jehličin – borovice, modřín, smrk. Některé partie lesa a dřevinami porostlých mezí uchovávají toto společenstvo výskytem dubu, babyky, břízy, šípku, hlohu a bylinným patrem.

F – květnaté bučiny (*Eu – Fagion*) jsou bučiny bohatým bylinným patrem.

Do území jsou rekonstrukčně umístěny do enkláv na severních svazích Skytalského a Kružínského vrchu.

Společenstvo bylo nahrazeno druhotným smrkovým lesem.

Řešené území jako celek je využíváno harmonicky, je ekologicky středně stabilní a jsou zde dosud (s výjimkou květnatých bučin) zachována společenstva předpokládaná geobotanickou rekonstrukcí.

6. KOSTRA EKOLOGICKÉ STABILITY

Kostra ekologické stability je základním vstupním podkladem pro návrh územního systému ekologické stability. Kostra zahrnuje soupis lokalit - VKP tj. významných krajinných

prvků dle §3 odst.b zák.114/92 Sb., dále VKP vymezených dle §6 zák.114/92 Sb. a evidovaných orgány ochrany přírody obvykle pro významný výskyt chráněných druhů rostlin a živočichů.

V případě nedostatku či absence lokalit splňujících parametry VKP se prvky kostry ekologické stability stávají plochy s ekologickou hodnotou nejméně 3, nalezené terénním šetřením v průběhu zpracování MSES.

Kostra ekologické stability je inventarizací cenných (resp. relativně cenných) lokalit a její jednotlivé prvky požívají různého stupně ochrany. Jednotlivé prvky kostry jsou v krajině nespojitě roztroušeny, bez možnosti biologické komunikace, a tím odsouzeny k postupnému ochuzování. Potřeba propojit prvky kostry ekologické stability vede ke tvorbě územního systému ekologické stability, ve kterém jsou pro účely nejnútějšího propojení v krajině evidovány a chráněny i propojující prvky, které nemusí být nutně v současnosti ekologicky cenné (je třeba je dotvořit). Naopak v lokalitách s nadbytkem VKP a prvků kostry ekologické stability nejsou nutně všechny lokality kostry vřazeny do ÚSES.

Na základě terénního šetření, po zjištění stupně ekologické stability jednotlivých typů aktuální vegetace, byly vymezeny prvky kostry ekologické stability. Hodnocení bylo provedeno v souladu s Rukověti projektanta MSES (Löw a kol. 1995). Byla použita pětistupňová škála označovaná 1 až 5, kde 1 znamená nejnižší stupeň ekologické stability a 5 nejvyšší stupeň ekologické stability. Zákres výsledků terénního šetření je součástí grafické části 1 : 5 000.

VKP a tím prvky kostry ekologické stability vyplývajícími ze znění §3 odst.b. Zák. 114/92 jsou veškeré plochy lesů, vodní toky a jejich nivy, vodní plochy, mokřady.

Prvky kostry ekologické stability jsou dále tvořeny společenstvy stupňů ekologické stability 5, 4, případně 3 (mimořádný, velký a střední význam pro ekologickou stabilitu dle metodiky Rukověti projektanta MSES).

Jako prvky kostry ekologické stability byly vymezeny:

pro společenstva vodní a mokřadní:

- Blšanka, potok se vzrostlým břehovým doprovodem, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biokoridor ÚSES místního významu a biocentrum regionálního významu na biokoridoru nadregionálního významu
- Mlýnecký potok a jeho přítoky se vzrostlým břehovým doprovodem, místně rozšíření o rákosiny, olšiny, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biokoridor a biocentra ÚSES místního významu (U Vidhostické nádrže součást NRBK K 45)

- potok Podhora a jeho přítoky, se vzrostlým břehovým doprovodem, u Vroutku rozlehlé druhově bohaté mokřady s rákosinami, olšinami, vrbinami a chráněnými druhy rostlin, stupeň ekologické stability 3, 3-4, využito jako biokoridory a biocentra ÚSES místního významu
- Nebeský rybník a okolní rákosiny, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biocentrum ÚSES místního významu
- Vidhostická nádrž: rozlehlá vodní plocha s břehovým doprovodem vzrostlých dřevin stupeň ekologické stability 3-4, využito jako součást biokoridoru nadregionálního významu
- Kryrský rybník: vodní plocha s částečně opevněnými břehy a břehovým doprovodem vzrostlých dřevin stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biocentrum ÚSES místního významu

pro společenstva lesní (mezofilně hájových s enklávami teplomilných doubrav):

- lesní celek Skytalský a Kružínský vrch: hospodářský les s převahou jehličin, vtroušeně dub, bříza, javor mléč, javor klen, lípa srdčitá. Místně mimořádně hodnotné porosty teplomilných doubrav a suťových porostů s lípou s výskytem chráněných druhů rostlin i živočichů, stupeň ekologické stability 3, 4, 4-5, využito pro umístění biocentra regionálního významu, biokoridoru nadregionálního a regionálního významu, biokoridorů a biocenter ÚSES místního významu
- lesní celek Dubový vrch, hospodářský les s převahou jehličin, v porostu hojně zastoupeny i listnaté dřeviny: dub, bříza, javor mléč, lípa srdčitá, místy mimořádně hodnotné doubravy s chráněnými druhy rostlin, stupeň ekologické stability 4, 4-5, využito pro trasování biokoridoru regionálního významu a umístění biocenter a biokoridorů ÚSES místního významu
- les nad Blšankou v k.ú. Mukoděly: z části produkční les s převahou jehličin, na jižních svazích řídký bor až bezlesí se společenstvy úzkolistých suchých trávníku se zastoupením chráněných druhů, stupeň ekologické stability 3-4, 4-5, využito jako biocentrum regionálního významu na NRBK K 45
- les v k.ú. Vrbička: hospodářský smíšený les, místy cenné habrové doubravy a suťové porosty s lípou,

- les v k.ú. Mlýnce (jih), hospodářský les s převahou jehličin, při okrajích dub, bříza, javor mléč, lípa srdčitá, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biokoridor a biocentrum ÚSES místního významu
- Kapucínský vrch, chudší hospodářský les s převahou jehličin, vtroušeně dub, bříza, javor mléč, lípa srdčitá, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biokoridor a biocentra ÚSES místního významu
- Červený vrch: hospodářský smíšený les, místy habrová doubrava, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako součást NRBK K 45
- Skalka: hospodářský borový les, místně výskyt chráněných bylin, stupeň ekologické stability 3, z části využito jako biokoridor a biocentra ÚSES místního významu
- Kozinec: hospodářský borový les, stupeň ekologické stability 3, využito jako biokoridor a biocentra ÚSES místního významu
- remízky pod Skytalským vrchem: hospodářský borový les stupeň ekologické stability 3, využito jako biokoridor a biocentra ÚSES místního významu
- Spáleniště, hospodářský les s převahou jehličin, při okrajích dub, bříza, javor mléč, lípa srdčitá, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biokoridor a biocentra ÚSES místního významu
- Zámecký park Lužec, registrované VKP, soubor cenných vzrostlých dřevin, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biocentrum místního významu
- Zámecký park Mlýnce, námět na registrování VKP, soubor cenných vzrostlých dřevin včetně druhů vzácných, stupeň ekologické stability 4, využito jako biocentrum místního významu

pro společenstva vysokých křovin, a společenstva luční

- pastviny a staré sady v k.ú. Vrbička (sever): soubor širokolistých a úzkolistých teplomilných trávníků s výskytem jalovce obecného a řady chráněných druhů bylin, lokalita NATURA 2000, stupeň ekologické stability 4-5, využito jako rozlehlé biocentrum ÚSES místního významu a biokoridor místního významu
- křoviny v k.ú. Vrbička (západ): soubor mezí a starých sadů s porosty vysokých křovin, v podrostu a lemu byliny širokolistých suchých trávníků, stupeň ekologické stability 3-4, využito částečně jako biokoridor místního významu
- travnatá lada lokalita Kozinec, lada řídké porůstající dřevinami se společenstvy chudých teplomilných trávníků s pískomilnými druhy rostlin, včetně rostlin

chráněných, stupeň ekologické stability 4-5, využito k trasování biokoridoru místního významu, umístění biocenter a biokoridorů místního významu a interakčního prvku.

- křoviny lokalita Kozinec, lada s převahou keřů včetně expandujícího janovce metlatého, v podrostu druhy chudých trávníků, stupeň ekologické stability 3, využito částečně pro biokoridor regionálního významu a pro biokoridory místního významu
- lokalita Červená hlína: pastvina s porosty vysokých křovin, v podrostu byliny širokolistých suchých trávníků, stupeň ekologické stability 3, využito jako interakční prvek
- křoviny lokalita Dvorek: starý sad s porosty vysokých křovin, v podrostu a lemu byliny širokolistých suchých trávníků, stupeň ekologické stability 3, využito částečně jako biokoridor místního významu
- široká mez - starý sad Skytaly (jih) s porosty vysokých křovin, v podrostu a lemu byliny širokolistých suchých trávníků, stupeň ekologické stability 3, využito částečně jako interakční prvek
- lada s dřevinami nad Vidhostickou nádrží: lada s řídkým porostem vysokých křovin, v podrostu byliny širokolistých suchých trávníků, a mezofilních luk, stupeň ekologické stability 3-4, využito jako biocentrum místního významu vložené na NRBK K 45
- suché stráňky v lokalitě Za sklárnou: stěny a svahy staré těžebny s píscomilnými druhy bylin včetně chráněných druhů

Nalezené prvky kostry ekologické stability byly využity jako skladebné části ÚSES (biocentra a biokoridory místního, regionálního i nadregionálního významu) nebo jsou evidovány jako interakční prvky.

Kostra ekologické stability, umožnila trasovat ÚSES převážně v cenných až velmi cenných částech území.

V plochách s nadměrným zorněním však bylo nutno systém umístit do nyní nefunkčních ploch. Bylo přednostně využito polních cest mezi a doprovodu drobných vodotečí s chudou vegetací ekologické hodnoty 2, případně 2-3. Zcela výjimečně (na základě vymezení trasy v nadřazených podkladech) přecházejí biokoridory nadregionálního a regionálního významu přes ornou půdu. Biokoridory místního významu přecházejí ornou půdou pouze v nezbytných krátkých úsecích.

Je třeba zdůraznit, že respektování místního ÚSES, který je v území převážně funkční, představuje jen nejnutnější minimum.

Další možnosti zvýšení ekologické ale i estetické hodnoty území jsou předmětem řešení jiných územně plánovacích dokumentací (ÚPN, pozemkové úpravy, LHP ale i regulační plány, studie atd.)

7. HODNOCENÍ POTENCIÁLU INTERAKČNÍCH PRVKŮ

Potenciálem interakčních prvků se rozumí zhodnocení počtu a rozlohy lokalit, které sice nebudou zařazeny jako biocentra a biokoridory, avšak budou mít v území pro vybraná biocentra a biokoridory kladný podpůrný účinek.

Prvky kostry nebyly pro systém užity v plném rozsahu. Zejména v lesích je systém obklopen obdobnými společenstvy. To ukazuje na dostatečnou interakční sílu okolního území zejména pro trasu nadregionálního a regionálního významu společenstev mezofilně hájových a teplomilných doubrav (která zahrnuje i teplomilná bylinná společenstva).

Naopak trasy společenstev mezofilně hájových a teplomilných doubrav místního významu protínají rozlehlé bloky orné půdy a jsou převážně nejen bez interakční podpory, ale i nefunkční.

Trasy společenstev vodních a mokřadních mají místy interakční oporu v okolních podmáčených loukách a v drobných vodotečích nezařazených do ÚSES.

Nejvýznamnější interakční prvky jsou vymezeny v grafické části 1 : 5 000. Zakreslené interakční prvky, vybavené tabulkou, by měly být v zájmu funkčnosti MSES v území trvale zachovány.

Slabé interakční prvky jako okolí železnice, okolí komunikací a cest nejsou zakresleny a vybaveny tabulkou. Péče o tyto prvky je však rovněž důležitá a měla by být zakotvena v jiných územně plánovacích dokumentacích (zejména v ÚPN a JPÚ/KPÚ).

8. ZÁSADY NÁVRHU MÍSTNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY ZÁVAZNÁ A SMĚRNÁ ČÁST

8.1. Obecné zásady

Cílem vytváření systémů ekologické stability je zejména zachování druhové rozmanitosti rostlin a živočichů, zajištění příznivého vlivu na zemědělské, lesní i urbanizované plochy a zabezpečení kvalitního životního prostředí i pro lidskou populaci.

Metodika projektování lokálních územních systémů je založena na dlouholetých vědeckých výzkumech a je v souladu s postupy užívanými v jiných evropských státech.

Byly dodrženy postupy těchto povinných metodik:

- MŽP ČR: Rukověť projektanta místního územního systému ekologické stability. - Löw a kol.- Brno 1995.

-Agroprojekt: Návod na navrhování územních systémů ekologické stability krajiny. - Praha 1988.

-MŽP ČR: Územní systémy ekologické stability v územním plánování.- Praha 1990.

-MŽP ČR: Metodický postup vymezování biochor.- Praha 1991.

-MŽP ČR: Územní zabezpečování ekologické stability. Teorie a praxe. - Praha 1991.

Návrh ÚSES byl proveden v souladu s uvedenými metodikami, na základě terénního průzkumu a na základě dostupných resortních podkladů k území.

Při konstrukci místního systému bylo respektováno pravidlo, že prostorové parametry mají přednost před parametrem reprezentativnosti. Toto pravidlo bylo užito u biokoridorů místního významu, které jsou nyní jen částečně funkční, případně nefunkční.

V návrhu byly dodrženy povinné parametry ÚSES: minimální velikost biocentra místního významu 3 ha, maximální délka biokoridoru místního významu mezi dvěma biocentry 2000 m, minimální šířka biokoridoru místního významu 15 m a minimální šíře biokoridoru regionálního a nadregionálního 45 m.

Místní územní systém ekologické stability předkládá minimalizované požadavky. Optimalizace, tj. návrh na dosadby dřevin u komunikací, rekonstrukci polních cest, doplnění zeleně sídel a podobně, je pouze obecně doporučena.

Tento velmi potřebný komplexní pohled bude nepochybně součástí dalších stupňů územně plánovací dokumentace, pro které je předkládaný plán místního ÚSES závazným oborovým územně plánovacím podkladem.

8.2. Návrh místního ÚSES

Území je položeno na rozhraní Mosteckého a Džbánského bioregionu.

Prvky ÚSES mají poskytovat trvalá stanoviště společenstvům teplomilných i acidofilních doubrav, společenstvům mezofilně hájovým, společenstvům vodním a nivním. Jsou však rovněž hledány lokality pro bylinná společenstva výhřevných sušších stanovišť.

Nadregionální biokoridor K 45 společenstev mezofilně hájových.

Trasa NRBK K 45 je v řešeném území převážně funkční, místy mimořádně cenná. Zahrnuje vložená biocentra LC 8 až LC 19. Vložená biocentra jsou funkční, s výjimkou LC 14 (které je jediným nefunkčním biocentrem v celém řešeném území).

NRBK K 45 vstupuje do řešeného území u vrchu Klíčovka v k.ú. Mukoděly. Zde je vloženo funkční a cenné biocentrum regionálního významu:

RC 1841 „Mukoděly“.

Z hlediska nadregionálního biokoridoru jde o biocentrum kontaktního typu, zahrnující společenstva vodní a mokřadní při Blšance, společenstva doubravní, mezofilně hájová i společenstva xerothermní.

Nadregionální biokoridor K 45 dále pokračuje k Vidhostické nádrži. Zde jsou ve vložených biocentrech a vymezeném IP zachycena společenstva teplomilných trávníků, společenstva vodní a mokřadní i společenstva lesní. Pro společenstva lesní byl na základě terénního průzkumu vybrán převážně listnatý les na Červeném vrchu.

Mezi Vidhostickou nádrží a lesním celkem Skytalský vrch – Kružínský vrch je NRBK K 45 nefunkční a je veden v polích. Návrh trasy využívá drobných vodotečí, které by v biokoridoru a vloženém biocentru zajistily zvýšenou druhovou diversitu.

V lesním celku Skytalský vrch – Kružínský vrch byly na trase NRBK K 45 vybrány nejcennější fragmenty lesa s cennými i chráněnými druhy rostlin. Biokoridor je v těchto místech rozšířen formou vložených biocenter (v souladu s požadavky metodiky tvorby ÚSES). Trasa navržená v nadřazené dokumentaci 2.ZaD ÚPN VÚC SHP byla dodržena s výjimkou vloženého regionálního biocentra RC 1504 „Nad lomem“.

RC 1504 „Nad lomem“

bylo na základě podrobného terénního průzkumu, po konzultacích s orgány ochrany přírody a zástupci Lesů ČR **přemístěno** z prostoru produkčního jehličnatého lesa do prostoru vrcholu Kružínského vrchu (skutečný prostor nad lomem !!!), kde se na kamenitých výstupech čediče nalézají mimořádně cenný porost teplomilné doubravy s chráněnými druhy rostlin, lemovaný po obvodu lipovým lesem na strmých kamenitých svazích. Porost navrhuje AOPK ČR k doplnění do seznamu NATURA 2000. S Lesy ČR je vedeno jednání o možnosti přefazování toho porostu do

lesů ochranných dle § 7 (1)a zák. 289/85 příp. lesů zvláštního určení dle § 8 (2) f zák. 289/85. Předmětný porost splňuje podmínky pro oba uvedené paragrafy tj.: nepříznivé stanoviště-sutě, význam pro zachování biologické různorodosti.

Od RC 1504 „Nad lomem“ pokračuje NRBK K54 mimo řešené území k teplomilným doubravám Dětanského chlumu RC 1134.

Nadregionální biokoridor včetně vložených biocenter je v území (až na nepříliš dlouhé přechody přes pole) plně funkční a cenný

Regionální biokoridor RK 1087

reprezentuje společenstva teplomilných doubrav, acidofilních doubrav a teplomilných trávníků. Propojuje RC 1804 „Nad lomem“ a RC 1505 „Valovský les“ v sousedícím k.ú.Valov. Vložená biocentra LC 1 až LC 7 bylo možno umístit do cenných až mimořádně cenných porostů s chráněnými druhy rostlin.

Regionální biokoridor včetně vložených biocenter je v území (až na krátký přechod přes pole) plně funkční a cenný.

Trasy místního významu jsou navázány na uvedené nadregionální a regionální trasy a společně vytvářejí spojitou síť.

LK 1 „Blšanka“ je trasou s dominancí společenstev vodních a mokřadních. Na biokoridoru nejsou v řešeném území vymezena biocentra místního významu. Trasa je vázána na NRBK K 45 v prostoru RC 1841 „Mukoděly. Trasa je funkční.

LK 2 „V polích od Vidhostic na Mukoděly“ je trasou společenstev lesních -mezofilně hájových a společenstev lučních. Je vedena v polích a je převážně nefunkční. Prochází funkčním LC 22 společenstev mezofilně hájových.

LK 3 „Kapucínským vrchem“ je trasou společenstev lesních - mezofilně hájových. Je vedena Kapucínským lesem a je funkční. Prochází funkčními LC 22 a LC 23 společenstev lesních - mezofilně hájových.

LK 4 „Mlýnecký potok“ je trasou společenstev vodních a mokřadních. Připojuje i smíšená biocentra se společenstvy vodními, mokřadními a lesními. Jsou vložena biocentra LC 24 až LC 28. V LC 15 se trasa váže na NRBK K 45. Trasa je funkční.

LK 5 „Přítok Podhory“ smíšený biokoridor s převahou společenstev vodních a mokřadních, s vazebnou částí společenstev lesních. Zahrnuje velmi cenné LC 35.

LK 6 „ V polích východně od obce Skytaly“ je smíšenou trasou společenstev lesních - mezofilně hájových, společenstev lučních a společenstev vodních a mokřadních. Je vedena v polích a je převážně nefunkční. Připojuje funkční LC 29 společenstev vodních a nivních.

LK 7 „Porostlé meze západně od Vrbičky“ je trasou společenstev lesních -mezofilně hájových, společenstev vysokých křovin a společenstev lučních. Je vázána na mimořádně cenné LC 31 společenstev teplomilných trávníků a propojuje systém do sousedícího k.ú. Trasa je funkční.

LK 8 „V lese - od Skytalského ke Kružinskému vrchu“ je trasou společenstev lesních – mezofilně hájových a teplomilných doubrav. Na biokoridoru je vymezeno cenné LC 30 a dále pak biokoridor kříží NRBK K 45 v prostoru regionálního biocentra RC 1504. Trasa je funkční, velmi cenná.

LK 9 „Vrbičský potok pod Skytalskou nádrží“ je trasou společenstev vodních a mokřadních. Připojuje LC 29 společenstev vodních a mokřadních. Trasa je funkční.

LK 10 „V polích od obce Lužec ke Skytalskému vrchu“ je trasou společenstev lesních – mezofilně hájových. Zahrnuje LC 32 (VKP Zámecký park Lužec) a remízky LC 33. Vně biocenter je trasa nefunkční.

LK 11 „Podhora“ je trasou společenstev vodních a mokřadních. Tato dlouhá trasa prochází velmi cennými biocentry LC 21, LC 36, LC 37 společenstev vodních a mokřadních. Ve smíšeném biocentru LC 5 vazba na regionální biokoridor RK 1087. Trasa je funkční a velmi cenná.

LK 12 „V polích od Nebeského rybníku ke Kryrům“ je smíšenou trasou společenstev lesních - mezofilně hájových, společenstev lučních a společenstev vodních a mokřadních.

Připojuje funkční LC 27 společenstev vodních a nivních a váže systém do sousedícího k.ú. Trasa je vedena v polích a je z části nefunkční.

LK 13 „V lese - od Kružina k Mlýneckému vrchu“ biokoridor společenstev lesních – mezofilně hájových, zajišťující vazbu do sousedícího území. V LC 7 křížení s NRBK K 45. Vloženo LC 34. Trasa je funkční.

LK 14 „Od Mlýnského lesa k Blšance“ biokoridor společenstev lesních zajišťující vazbu na nadregionální trasu. Vloženo LC 20. Biokoridor vně biocenter je z části nefunkční.

LK 15 „V polích od Vidhostické nádrže k Nebeskému rybníku“ krátký smíšený propojující biokoridor společenstev mokřadních a lučních. Biokoridor je z převážné části nefunkční.

LK 16 „V lese – podél severního okraje Dubového vrchu“ je trasou společenstev lesních. Na biokoridoru jsou vymezena biocentra místního významu LC 39 a LC 40. Trasa je vázána na regionální biokoridor RC 1087. Trasa je funkční a cenná.

LK 17 „Travnatá lada – kolem vrchu Kozinec“ je trasou společenstev chudých a písčitých trávníků. Dále jsou na trase společenstva lesní, společenstva vysokých křovin. Na biokoridoru jsou vymezena mimořádně cenná biocentra LC 41, LC 42. V biocentrech LC 1 a LC 2 je trasa propojena s RK 1087. Trasa je funkční a cenná.

LK 18 „V polích severně od Vroutku“ je smíšenou trasou společenstev lesních – acidofilních doubrav a lučních. Na biokoridoru je vymezeno biocentrum místního významu LC 38. Trasa je vně biocentra (až krátký úsek) nefunkční.

Navržená síť je důsledně vázána na hierarchicky vyšší prvky ÚSES a na místní ÚSES pro okolní k.ú. Případně nabízí vazby pro následné zpracování ÚSES okolních k.ú. ve kterých ÚSES dosud není zpracován.

Umístění biocenter, biokoridorů a interakčních prvků zobrazuje grafická část dokumentace. Bližší popis jednotlivých prvků je uveden v tabulkové části.

9. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

Zpracování místního územního systému ekologické stability (místního ÚSES) není jediným nástrojem péče o krajinu, je však nástrojem s vysokým právním zabezpečením. Je povinným územně plánovacím podkladem. Zpracováním do územního plánu je místní ÚSES v území trvale fixován.

Pro praktickou realizaci existuje řada možností dalšího postupu. Předložený ÚSES může být mimo jiné i předstupněm prováděcího projektu, který již zahrnuje technické, ekonomické, organizační a majetkoprávní řešení. Projekt pak může být samostatně proveden. Na financování se obvykle podílí obec za využití dotačních titulů.

Formou, kterou zákon č. 114/92 Sb. předpokládá a prováděcí vyhláškou č. 395/92 podrobně upravuje, je postupné zpracovávání dílčích prováděcích projektů ÚSES a jejich postupná realizace v rámci jiných investičních záměrů, ve kterých se realizace ÚSES objeví jako povinná součást s tím, že projekt i provedení bude hrazeno investorem.

Pravděpodobně nejčastější bude uplatnění ÚSES v rámci provádění jednoduchých a komplexních pozemkových úprav na zemědělské půdě. Prvky ÚSES budou zahrnuty do společných zařízení.

Zákon stanoví, že **každý uživatel je povinen strpět omezení, vyplývající z požadavků ÚSES** (zák.114/92, §4,čl.1, a zvl. část pátá: Některá omezení vlastnických práv, finanční příspěvky při ochraně přírody...). Vlastník může však zákonně žádat výměnu pozemku, nebo finanční náhradu. Řešení této problematiky spadá do kompetence pozemkových úřadů.

Respektování a rekonstrukce ÚSES v lesních porostech je předpokládána v rámci lesního hospodaření, po zakotvení do lesních hospodářských plánů.

V průběhu dalšího postupu uplatňování místního územního systému ekologické stability a při práci s měřítkem katastrální mapy lze doporučit následující zásady:

- Umístění biocenter je nutno považovat za dané.
- Hranice navržených biocenter vedené mimo parcelní hranici lze při oddělovacím zaměření upřesnit. Při upřesňování okrajů biocentra nesmí dojít k významnému zmenšení jeho

plochy. V žádném případě nesmí dojít ke zmenšení rozlohy biocenter místního významu pod 3 ha.

■ Biokoridory, vyžadující velmi často zábor částí parcel, mohou být upřesněny s ohledem na průběh projednání vlastnických vztahů (např. více vpravo, nebo vlevo od vodoteče či polní pěšiny, které tvoří jeho osu). Nesmí však být přesměrovány, nesmí být zúženy pod 15 m u biokoridorů místního významu a pod 40 m u biokoridorů regionálního a nadregionálního významu a nesmí vybočit z STG, ve kterých jsou vedeny. V případě porušení povrchovou těžbou musí být v rámci rekultivace nahrazeny.

■ Konkrétní opatření pro jednotlivé části systému jsou uvedeny v tabulkách.

■ Mimo vymezený systém ekologické stability lze doporučit posilování interakčního působení okolí a to zejména respektováním veškeré rozptýlené zeleně a péčí o vegetační doprovod komunikací i mimo vybraný systém, doplněním polní cestní sítě vybavené vegetačním doprovodem a pod.

10. TABULKOVÁ ČÁST

Vzhledem k úzké provázanosti s místním ÚSES pro k.ú. ve správním území obce Lubenec je číslování prvků ÚSES rovněž provázáno a tvoří jeden celek.

Tabulky jsou řazeny v následujícím pořadí:

- **tabulky biocenter:**

RC 1504

RC 1841

LC 1 až LC 42

- **tabulky biokoridorů:**

K 45

RK 1087

LK 1 až LK 18

- **tabulky interakčních prvků:**

IP 1 až IP 7

Příloha č.: 4

Tabulky s popisem částí ÚSES v k.ú. Skytaly

Tabulky byly vyjmuty ze souboru tabulek vypracovaných pro obec Vroutek v projektu „Místní systém ekologické stability K.Ú. Vroutek, Mukoděly, Vidhostice, Lužec, Vesce, Mlýnce, Skytaly, Vrbička“ [2]

Pořadové číslo: RC 1504	Katastrální území: Skytaly
Název: „Nad lomem“ (vymezený s souladu s návrhem U042 nových prvků NATURA)	Mapový list: 1: 10 000 11-24-05, 12-13-01
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeogeafický význam: L - lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2D1, 2BD3, 2BC3, 3BC3 Stupeň ekologické stability: 3-4, 4, 4-5	Rozloha: 57,3 ha Kultura: les
<p>Charakter ekotopu a bioty:</p> <p>1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L1 DB, plato Kružínského vrchu s rozvolněným porostem doubrav stáří až 170 let (DBL, DBZ, DB žlutavý) a JVB,. Z keřů: skalník celokr., šípek, hloh, zimolez pýř., ostruž., ribes uva-crispa. v podr. kostřavové trávníky, lilie zlatohlávek, náprstník velkokvětý, tolita lékařská, rulík zlomocný, bukvice lékařská Mykologie: pstřeň dubový. Ve svazích Kružínského vrchu smíšený les (LP, BO, SM, MO, HB, AK), enkláva holé bučiny a starý ov. sad se základními bylinnými druhy teplomilných trávníků . Lesní typy: 1X3 dřínová doubrava na rankeru, 2C3 vysychavá teplomilná doubrava s válečkou prapořitou, 2A3 javorová doubrava s lipnicí, doplňkově také 3A1 lipodubová bučina bažankou, 3K1 kyselá dubová bučina s metlicí</p> <p>Návrh opatření: Biocentrum je funkční a mimořádně cenné. Je doporučeno plato Kružínského vrchu přeřadit v LHP do lesů ochranných (nepříznivé stanoviště) nebo lesů zvláštního určení (pro zachování biologické různorodosti). Udržet stávající nižší stupeň zakmenění a odstraňovat AK, BČ, ŠÍP ale i část mladých javorů babyka. Mimo plato hospodařit dle LHP, při obnově dbát na dostatečné zastoupení listnatých dřevin místního původu.</p> <p>Poznámka: Biocentrum je oproti 2.ZaD VÚC SHP posunuto k JZ z produkčního SM lesa do mimořádně cenné části DB lesa.</p>	
Lesní odd.: 122 B, C, D(část), 125 A, C, D, 123 D (část)	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
<p>Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb. Kružínský vrch navrhuje AOPK ČR k zařazení do seznamu evropsky významných lokalit NATURA 2000</p>	

Pořadové číslo: LC 7	Katastrální území: Skytaly, Vroutek
Název: U Kružína	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – součást nadregionální trasy K 45 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB2, 2AB3, 3AB3 Stupeň ekologické stability: 3, 4	Rozloha: 10,1 ha
<p>Charakter ekotopu a bioty:</p> <p>1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma.</p> <p>1. 1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu s STG lipohabrových doubrav (zde podkladem přechod oligoenních a permokarbonských písků, pískovců a křemenců)</p> <p>L2 SM převažuje produkční smrkový les, v doprovodu lesní cesty alej vzrostlých lip, v porostu záp. od cesty vzrostlý tis a mohutná třešeň</p> <p>L1 BO § vzrostlý les BOL, vtroušeně BŘ, DBL. V podrostu hruštička zelenokvětá, plavuň pučivá, vřesy, mechy, lišejníky, Mykologie: slizák růžový Lesní typ: 1M2 borodubová s metlicí, 1M3 borodubová s třtinou křovištní, 2K1 kyselá bukodubová s metlicí, 3S2 svěží bukodubová se svízelem drsným. Společenstva přírodě blízká, místně se vzácnými a chráněnými druhy bylin.</p> <p>Návrh opatření: Biocentrum je funkční. Hospodařit s ohledem na umístění biocentra. Ve stávající smrčíně (128 C) posílit podíl DB. V lese jižně od louky (142 A) nepojíždět mechanizací. Při jakémkoli zásahu co nejvíce šetřit bylinné patro.</p> <p>Poznámka:</p>	
Lesní odd.: 128 C (část), 142 A (část)	Kultura: les
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LC 8	Katastrální území: Skytaly
Název: Na pískách – směr Dětaný chlum	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – součást nadregionální trasy K 45 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3, 2B3 Stupeň ekologické stability: 3-4	Rozloha: 3,5 ha
Charakter ekotopu a bioty: 1.13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lávové tabule (zde podkladem přechod oligoenních a permokarbonských písků, pískovců a křemenců) (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L2 SM smíšený les s převahou SM, dále BO, MO, DB, ve sníženinách také TP, VR, JS, stáří 50 až 100 let Keřové patro: BČ, HL, OSTR. Byliny: jahoda ob., metlička křivolaká, třtina křovištní, mechy, lišejníky Lesní typ: 3S2 svěží dubobukový s ostřicí. Společenstva přírodě blízka. D2 travnatá lada s druhy ovsíkových luk a pcháčových luk: ovsík vyvýšený, řebříček ob., štetka obecná, vrbka úzkolistá, třezalka teč. B2 břehový doprovod Podhory, soliterně VR, JS, ŠÍP, BČ, HL, TRN, v podrostu máta dlouhol., kerblík lesní, lopuch větší, srha laloč., bršlice k.n., kopřiva dvoud., kostival lék. Návrh opatření: Biocentrum je funkční. V lese hospodařit s ohledem na umístění biocentra. Při obnově posílit podíl DB. Břehový doprovod Podhory respektovat. Stávající lada (evidenčně orná půda) převést na travní porosty a pravidelně sekat. Poznámka: Vazebný do k.ú. Nepomyšl	
Lesní odd.: 123 A (část)	Kultura: les, orná půda, vodní plocha
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: vodní tok a les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LC 9	Katastrální území: Skytaly
Název: U lesní cesty k lomu	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – součást nadregionální trasy K 45 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3 Stupeň ekologické stability: 3, 3-4	Rozloha: 3,7 ha
Charakter ekotopu a bioty: 1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L2 různověký smíšený porost, stáří 20 až 120 let, SM, BO, MO, DBL, BŘ, JS. Keřové patro sporadické: BČ, HL, OSTR. Byliny téměř chybí, v silném opadu ojed: jahoda ob., metlička křivolaká, jestřábník chlupáček, třtina křovištní, mechy, lišejníky šťavel kyselý Lesní typ: 3S1 svěží dubová bučina šťavelová, 3K1 kyselá dubová bučina metlicová Společenstva přírodě blízká.	
Návrh opatření: Biocentrum je funkční. Hospodařit s ohledem na umístění biocentra. Při obnově posílit podíl DB.	
Poznámka:	
Lesní odd.: 127 E (část)	Kultura: les
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LC 10	Katastrální území: Skytaly, Vroutek
Název: „U staré pískovny - sever“	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – součást nadregionální trasy K 45 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB2 Stupeň ekologické stability: 4	Rozloha: 5,2 ha
Charakter ekotopu a bioty: 1. 1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu s STG lipohabrových doubrav (zde podkladem přechod oligoenních a permokarbonských písků, pískovců a křemenců) 1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L1 BO § vzrostlý les BOL, vtroušeně BŘ, MO, TPOS, DBL. Bez keřů. V podrostu plavuň vidlačka, metlice křivolaká, borůvka. V lesním lemu a cca 5 m do staré pískovny společenstvo psamofytů: pavinec horský, bělolist žlutavý, bělolist rolní, kolenec rolní, kolenec Morisonův, hvozdík sp., kuřinka červená, chmerek sp., kostřavy (více dr.), protěž lesní. Lesní typ: 1M2 borodubový s metlicí Společenstva přírodě blízká, s vzácnými a chráněnými druhy bylin	
Návrh opatření: Biocentrum je funkční a cenné. Hospodařit s ohledem na umístění biocentra. Nepojíždět mechanizací. Při jakémkoli zásahu co nejvíce šetřit bylinné patro. Od okraje lesa cca 7 m do staré pískovny ponechat trvale bez zásahů.	
Poznámka:	
Lesní odd.: 141 D (část)	Kultura: les, ostatní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LC 11	Katastrální území: Vroutek, Skytaly
Název: „U staré pískovny - jih“	Mapový list: 1: 10 000 12-13-06
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – součást nadregionální trasy K 45 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB2 Stupeň ekologické stability: 4	Rozloha: 4,4 ha
Charakter ekotopu a bioty: 1. 1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu s STG lipohabrových doubrav (zde podkladem přechod oligoenních a permokarbonských písků, pískovců a křemenců) 1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L1 BO § vzrostlý les BOL, vtroušeně BŘ, MO, TPOS, DBL. Bez keřů. V podrostu hruštička zelenokvětá, vřesy. V lesním lemu a cca 5 m do staré pískovny společenstvo psamofytů: hojně pavinec horský, koleneček rolní, koleneček Morisonův, hvozdík sp., kuřinka červená, chmerek sp., protěž lesní. Lesní typ: 1M2 borodubový s metlicí Společenstva přírodě blízká, s vzácnými a chráněnými druhy bylin Návrh opatření: Biocentrum je funkční a cenné. Hospodařit s ohledem na umístění biocentra. Nepojíždět mechanizací. Při jakémkoli zásahu co nejvíce šetřit bylinné patro. Od okraje lesa cca 5 m do staré pískovny ponechat trvale bez zásahů.	
Poznámka:	
Lesní odd.: 140 A (část)	Kultura: les, ostatní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LC 28	Katastrální území: Skytaly
Název: Na Mlýneckém potoce nad obcí Skytaly	Mapový list: 1: 10 000 11-24-10
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2B4-5 Stupeň ekologické stability: 2-3, 3	Rozloha: 3.1 ha
Charakter ekotopu a bioty: 1.13 Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lávové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků B2 doprovod Mlýneckého potoka a starého náhonu k mlýnu ve Skytalech. V doprovodu potoka vzrostlé dřeviny: VR, OL, DBL, HL, ŠP podél náhonu dominuje JVB dále: LP, DB, OL, VR, ŠV, BČ, ŠP, HL bylinné patro s rákosem obecným, metlicí trsnatou, ovsíkem vyvýšeným, srhou laločnatou, vrbkou úzkolistou, kostivalem lékařským, kakostem lučným Podél náhonu větší míra ruderalizace a více kopřivy dvoud., lopuchu vět., kerblíku lesního. Společenstvo přírodě blízké. P2 přepásané, ochuzené ovsíkové louky: ovsík vyvýšený, srha laločnatá, řebříček ob., smetanka lék., jetel luč.	
Návrh opatření: Biocentrum je funkční. Břehový porost a doprovod náhonu akceptovat a ponechat vlastnímu vývoji. U travních porostů udržet stávající management.	
Poznámka: Vazba do k.ú. Drahonice.	
Lesní odd.:	Kultura: vodní plochy, travní porosty, ostatní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: vodní tok je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LC 29	Katastrální území: Skytaly
Název: Skytalská nádrž	Mapový list: 1: 10 000 11-24-10
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2B4-5 Stupeň ekologické stability: 4	Rozloha: 4.1 ha
Charakter ekotopu a bioty: 1.13 Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lávové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků V2 Skytalská nádrž s neopevněnými břehy a její vzrostlý břehový doprovod s JS, OL, v keřích: TRN, ŠP, SVÍ_KR, BČ, MAL byliny: dvouzubec trojdílný, šišák vroub., okřehek menší, řepík lékařský, ostřice sp. sítiny sp., pelyněk černob., kostival lékařský. B2 nad a pod rybníkem podmáčená niva (ostatní plochy) se vzrostlou olšinou. též JS, STR Byliny: chmel otáč., kopřiva dvoud., kuklík měst., bolševník, lopuch vět., řeřišnice hořká, devětsil sp., přeslička bah., ZOO: obojživelníci Společenstvo přírodě blízké. L2 OL vzrostlá olšina dtto B2	
Návrh opatření: Biocentrum je funkční. Postačí akceptovat a ponechat vlastnímu vývoji.	
Poznámka:	
Lesní odd.: 132 A (část)	Kultura: vodní plochy, ostatní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: vodní toky, nivy a les jsou VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LC 30	Katastrální území: Skytaly
Název: Skytalský vrch	Mapový list: 1: 10 000 12-13-06
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L - lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2BD3, 2BC3 Stupeň ekologické stability: 4-5	Rozloha: 11,7 ha Kultura: les
<p>Charakter ekotopu a bioty:</p> <p>1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulkanického pásma.</p> <p>L1 LP,§ vrcholová část Skytalského vrchu s lipovým lesem – pařezinou v sutích - stáří až 170 let, v porostu také DBL, BO, MO, JVB, JVML. Z keřů: hloh, ostruž., lýkovec jed., ribes uva-crispa, líska ob. V podrostu: papratka samičí, mařinka vonná, zvonek kopřivol., hrachor lecha, hrachor černý, plicník lékařský, sasanka hajní, kociánek dvoud., jahodník ob., svízel lesní, jaterník trojlaločný, lipnice hajní, violka lesní, pipla osmahlá, zeměžluč okolíktá., tolita lákařská, náprstník velkokvětý. Společenstva přírodě blízká, s výrazně vyvinutým a druhově bohatým bylinným patrem místně se vzácnými druhy bylin. Lesní typy: 2A3 javorobuko dubová s lipnicí, 2C2 vysychavá doubrava s lipnicí</p>	
<p>Návrh opatření: Biocentrum je funkční a cenné.</p> <p>Je doporučeno zvážit možnost zařazení v LHP do lesů ochranných (nepříznivé stanoviště) nebo lesů zvláštního určení (pro zachování biologické různorodosti). Případná těžba pouze výběrná – zaměřená na odstranění jehličnatých dřevin – podporující samovolný přirozený vývoj lipového porostu v kamenité až suťové půdě.</p> <p>Do plochy nevjíždět mechanizací a co nejvíce šetřit půdní kryt a bylinný pokryv. Doporučen přírodovědný průzkum.</p>	
Poznámka: Dle údajů obyvatel je v prostoru výduch patrný v zimních měsících. Doporučeno prověřit.	
Lesní odd.: 131 B (část), 132 E (část)	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: NRBK K 45	Katastrální území: Mukoděly, Vidhostice, Vroutek, Skytaly
Název: Pustý zámek – Kněžský háj	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01, 12-13-06, 12-13-07
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L - lokální R – regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3, 2AB2, 2B3, 2B2, 2BC4, 2BC3, 2BD2, 3AB3, 3B3, 3BC3 Stupeň ekologické stability: 3-4, 3, 2, 1	Rozloha: v řešeném území délka 10400 m včetně vložených biocenter z toho 1400 m nefunkční šíře min. 45 m
Charakter ekotopu a bioty:	
<p>1. 1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu z neogenních sedimentů s STG lipohabrových doubrav (4) potočních zářezů s převahou STG habrových doubrav s maloplošným výskytem dřínových doubrav</p> <p>1.13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lávové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma.</p> <p>L2 druhotný hospodářský les se SM, BO, MO, v roklinách přimíšen DBL, BDZ, JV, BŘ v lemu TR, MAL, RIB, BČ, HL, v byl. patru dle expozice netykavka malokv., kopř. dvoud., kuklík měst., hluchavka nachová, kerblík les., plicník lék., poměnka les., krtičník hlíz., jestřábník zed., papratka samičí. Zvláště cenné úseky jsou vymezeny jako vložená biocentra se samostatným popisem. Společenstva přírodě blízká.</p> <p>B1 OL drobné toky, nivy: v úzkém doprovodu směs vzrostlých dřevin: VR (více druhů), OL, TP méně též BŘ, JVB, DB, HL, ŠP, STŘ, BČ podrost dosti ruderalizován: kopř. dvoud., bršlice k.n., hluchavka nachová, kuklík měst., svízel přit. ale i : orsej jar, chmel otáč., krabilice chlup., popenec ob., vrbina haj., vrbka úzkol., kerblík les. Cenné úseky vymezeny jako LC. Společenstva přírodě blízká.</p> <p>D2 lada s dřevinami. V nivách nitrofilní a vhlhomilné druhy: VR, OL nitrof. byliny. V mezích bohatá směs: HR, TŘřpt, BŘ, DB, ŠP, TR, OSTR, SVÍ_KR a základní byliny ovsíkových a teplomilných luk. Společenstva přírodě blízká.</p> <p>A agrikultura, orná půda</p>	
Návrh opatření: Biokoridor je z převážné části funkční. V délce 1400m je nefunkční a je nutno jej založit zatravněním a případnou dosadbou dle projektu schváleného orgány OP. Lada by bylo vhodné občasné pokosit nebo přepást. V lese v rámci LHP užít při obnově i listnaté dřeviny, zejména duby. Hospodařit s ohledem na lokalizaci biocentra.	
Lesní odd.:	Kultura: les, travní porost, ostatní plochy, vodní plochy a toky, orná p.
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006

Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les, vod. pl., toky a nivy jsou VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.

Pořadové číslo: RK 1087	Katastrální území: Vroutek, Skytaly
Název: Nad lomem – Valovský les	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01, 12-13-02
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L - lokální R – regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3, 2AB2, 2B3, 2B2, 2BD3 Stupeň ekologické stability: 3-4, 3, 2, 1	Rozloha: v řešeném území délka 6540 m včetně vložených biocenter z toho 700 m nefunkční šíře min. 45 m v lese, 50 m mimo les
Charakter ekotopu a bioty:	
<p>1. 1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu z neogenních sedimentů s STG lipohabrových doubrav</p> <p>1.13 Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lánové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma.</p> <p>L2 BO druhotný hospodářský les s převahou BO místy přimíšen SM, MO, DBL, BDZ, JV, BŘ v lemu ŠP, TR, RIB, BČ, HL, OSTR v byl. patru dle expozice netykavka malokv., kopř. dvoud., kuklík měst., hluchavka nachová, kerblík les., plicník lék., poměnka les., krtičník hlíz., jestřábník zed., papratka samičí. Zvláště cenné úseky jsou vymezeny jako vložená biocentra se samostatným popisem. Společenstva přírodě blízka.</p> <p>D2 dlouhodobá lada porostlá dřevinami: JV, TŘ, JB, JS, BŘ, TPOS, ŠP, HL, SVÍ-KR, OSTR, expanduje janovec metlatý. Hojnost ptactva. V podrostu druhy ovsíkových luk a teplomilných trávníků ale i druhy pionýrské a ruderní: ovsík vyvýšený, srha laločnatá, válečka prapořitá, komonice bílá, štírovník růžkatý, chrpy sp., košťava červená, jestřábník chlupáček, třešalka tečkovaná, jitrocel kopinatý, šťovík menší, hadinec obecný, kopretina vratič, bělotrn kulatohlavý, třtina křovištní, jetel kočičí, řebříček ob., řepík lékařský, expanduje vlčí bob (lupinus). Úsek s chráněnými bylinami vymezen jako vložené LC 2.</p> <p>A agrikultura, orná půda. Společenstva přírodě nepříliš blízka.</p>	
Návrh opatření: Biokoridor je z převážné části funkční. V délce 700m je nefunkční a je nutno jej založit zatravněním a případnou dosadbou dle projektu schváleného orgány OP. Lada by bylo vhodné občasně pokosit nebo přepást. V lese v rámci LHP užít při obnově i listnaté dřeviny, zejména duby. Hospodařit s ohledem na lokalizaci biocentra.	
Lesní odd.:	Kultura: les, ostatní plochy, orná půda
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006

Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les, vod. pl., toky a nivy jsou VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.

Pořadové číslo: LK 4	Katastrální území: Vrbička, Skytaly, Mlýnce, Vesce, Lužec, Vidhostice, Vroutek
Název: Mlýnecký potok	Mapový list: 1: 10 000 12-13-06, 12-13-07 11-24-10
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – v LC 15 až 17 kříží trasu NRBK K 42 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2BC4, 2BC5 Stupeň ekologické stability: 3-4	Rozloha: délka v řešeném území 10400m včetně vložených biocenter celková šíře dle toku a doprovodu, min.15 m
<p>Charakter ekotopu a bioty:</p> <p>1.1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu z neogenních sedimentů s STG lipohabrových doubrav</p> <p>1.13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lávové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků</p> <p>B2 OL tok a niva Mlýneckého potoka, v doprovodu převažuj vzrostlá olše lep., přimíšený: VR (v.bílá, v.jíva,v.křehká, v.košíkářská), TPC, TPhybr., JVB, STR, DB, JV, HL, BČ, ŠÍP, místy doprovodné rákosiny podrost : kopř. dvoud., chmel otáč., hluchavka nachová, bršlice k.n., svízel přít., kuklík měst., kerblík les, violka vonná, lopuch vět., devětsil lék., orsej jar., pýr ob., pryskyřník plazivý, vrbovka chlup., šťovík tupol., pcháč zel., rozrazil pot., hojný výskyt zvěře, ptactva vč, chráněných druhů, výskyt plazů a obojživelníků</p> <p>Zvláště cenné partie byly vymezeny jako vložená biocentra a jsou popsány samostatně. Společenstva přírodě blízka.</p> <p>Návrh opatření: Biokoridor je funkční. Trasa společenstev vodních a mokřadních. Tok a stávající břehový doprovod akceptovat. Na okolní zem. půdě hospodařit šetrným způsobem (nepřehnojovat) a udržovat břehové pásmo min.10m.</p> <p>Poznámka:</p>	
Lesní odd.:	Kultura: vodní plochy a toky, ostatní plochy, orná půda
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006

Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: toky a vod. pl. a jejich nivy jsou VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.

Pořadové číslo: LK 6	Katastrální území: Skytaly
Název: V polích východně od obce Skytaly	Mapový list: 1: 10 000 11-24-05, 11-24-10
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L - lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3, 2AB4, 2B2, 2BC4 Stupeň ekologické stability: 1, 2, 3	Rozloha: délka 3580 m včetně vloženého LC 29 2130 m nefunkční, šíře min. 15m
<p>Charakter ekotopu a bioty:</p> <p>1. 13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lávové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků</p> <p>D3 doprovod polních cest bez dřevin nebo se soliterními dřevinami: TŘpt, DBL jinde i ŠP, HL, BČ, OSTR., v podrostu běžné až ruderalní byliny: ovsík vyv., srha lal., pelyněk černob, jetel luč., kuklík měst., kerblík les., smetanka lék. Společenstva přírodě nepřilíš vzdálená.</p> <p>D2 společenstva křovin: JV, TŘ, JB, JS, BŘ, TPOS, ŠP, HL, SVÍ-KR, OSTR. V podrostu druhy ovsíkových luk a teplomilných trávníků ale i druhy ruderalní: válečka prapořitá, ovsík vyvýšený, srha laločnatá, třežalka tečkovaná, jitrocel kopinatý, hadinec obecný, kopretina vrtič, bělotn kulatohlavý, třtina křovištní, řebříček ob., řepík lékařský. Společenstva přírodě blízká.</p> <p>A orná půda, společenstva přírodě nepřilíš blízká</p> <p>Návrh opatření: Biokoridor je z převážné části nefunkční. Je však v území naznačen polními cestami. Trasa společenstev teplomilných doubrav Je doporučeno realizovat jej zatravněním a liniovou výsadbou místních druhů listnatých dřevin na cca 50% plochy biokoridoru. Doporučen je zejména dub zimní, dub letní, habr, javor babyka. Součástí jsou polní cesty. Biokoridor má mít i funkci protierozní, větrolamovou a krajinnotvornou. Nutný je prováděcí projekt odsouhlasený orgány OP.</p>	
Poznámka:	
Lesní odd.:	Kultura: orná půda, ostatní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí:	

Pořadové číslo: LK 8	Katastrální území: Skytaly
Název: V lese - od Skytalského ke Kružínskému vrchu	Mapový list: 1: 10 000 11-24-05, 11-24-10 12-13-01, 12-13-06
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3, 3B3 Stupeň ekologické stability: 3, 3-4	Rozloha: délka 4080 m včetně vložených biocenter šíře min. 15 m
Charakter ekotopu a bioty: 1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L2 různověké lesní porosty, stáří 10 až 120 let, SM, BO, MO, DBL, BŘ, při okraji lesa také JS, JŘ, TPOS, TŘPT. Keřové patro v lese velmi chudé, při okraji bohaté: ŠP, TRN, HL, OSTR, SVÍ_KR, RIB, BČ. Bylinné patro v lese sporadické, při okrajích bohaté: jahoda ob., metlička křivolaká, šřavel kyselý, jestřábník chlupáček, papratka samičí, kuklík městský, kerblík lesní, lipnice hajní, třtina křovištní, mechy, lišejníky Lesní typy: 3S1 svěží dubová bučina šřavelová, 3K1 kyselá dubová bučina metlicová Společenstva přírodě blízká.	
Návrh opatření: Biokoridor je funkční. Rozvětvená trasa společenstev lesních. Hospodařit s ohledem na umístění biokoridoru. Při obnově posílit podíl listnatých dřevin.	
Poznámka:	Vazba do k.ú. Dětaň.
Lesní odd.:	Kultura: les
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LK 9	Katastrální území: Skytaly, Vesce
Název: Vrbičský potok pod Skytalskou nádrží	Mapový list: 1: 10 000 11-24-10 12-13-06
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3, 2B3, 2BD3, 3BD3, 3BC3, 2BC4 Stupeň ekologické stability: 3, 3-4	Rozloha: 2780 m včetně biocentra šíře min. 15 m
Charakter ekotopu a bioty:	
1.13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lánové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma.	
B2 OL	tok a niva Vrbičského potoka, v bohatém doprovodu vzrostlé OL, VR (v.bílá, v.jíva,v.křehká, v.košická), TPČ, TPhybr., JVB, STR, DB, JV, JVB, HL, BČ, ŠÍP, místy doprovodné rákosiny podrost : kopř. dvoud., chmel otáč., hluchavka nachová, bršlice k.n., svízel přit., kuklík měst., kerblík les, lopuch vět., orsej jar., pýr ob., pryskyřník plazivý, vrbovka chlup., šťovík tupol., pcháč zel., rozrazil pot. Společenstva přírodě blízka.
L2	různověké lesní porosty, SM, BO, MO, DBL, BŘ v jižním svahu Skytalského vrchu Lesní typy: 2A3 javorobuková doubrava s lipnicí, 2S2 svěží doubrava s ostřicí, 2C3 teplomilná doubrava s válečkou prapořitou. Společenstva přírodě blízka.
D2	křovinatý lem polní cesty
Návrh opatření: Biokoridor je funkční. Rozvětvená trasa společenstev kombinovaných (lesních a mokřadních. vysokých křovin). Hospodařit s ohledem na umístění biokoridoru. Při obnově posílit podíl listnatých dřevin.	
Lesní odd.:	Kultura: les
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LK 10	Katastrální území: Lužec, Skytaly
------------------------------	--

Název: V polích od obce Lužec ke Skytalskému vrchu	Mapový list: 1: 10 000 12-13-06
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L - lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB2-3, 2B3, 2BD3, 2BC4 Stupeň ekologické stability: 1, 2, 3	Rozloha: délka 3020 m včetně vloženého LC 32 1520 m nefunkční, šíře min. 15m
Charakter ekotopu a bioty: 1.1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu z neogenních sedimentů s STG lipohabrových doubrav D3 doprovod polní cesty bez dřevin v porostu běžné až ruderalní byliny: ovsík vyv., srha lal., kerblík les., smetanka lék., D2 starý sad u silnice TŘ, JB, ŠP, HL, SVÍ-KR, OSTR. V podrostu druhy ovsíkových luk a teplomilných trávníků: ovsík vyvýšený, srha laločnatá, válečka prapořitá, třezalka tečkovaná, jitrocel kopinatý, hadinec obecný, kopretina vratič, bělotrn kulatohlavý, třtina křovištní, řebříček ob., řepík lékařský, kostřava červená. Společenstva přírodě blízka. L2 drobné borové remízky. Společenstva přírodě blízka. B2 VR drobná vodoreč a rybníčky u staré vodárny: bohatém doprovodu vzrostlé VR (v.bílá, v.jíva,v.křehká, v.košikářská), OL, HL, BČ, ŠÍP, v podrostu kopř. dvoud., chmel otáč., hluchavka nachová, bršlice k.n., svízel přít., kuklík měst., kerblík les, lopuch vět. Společenstva přírodě blízka. A orná půda, společenstva přírodě nepřilíží blízka	
Návrh opatření: Biokoridor je z převážné části nefunkční. Je však v území naznačen polními cestami. Trasa společenstev teplomilných doubrav Je doporučeno realizovat jej zatravněním a liniovou výsadbou místních druhů listnatých dřevin na cca 50% plochy biokoridoru. Doporučen je zejména dub zimní, dub letní, habr, javor babyka. Součástí jsou polní cesty. Biokoridor má mít i funkci protierozní, větrolamovou a krajinoformující. Nutný je prováděcí projekt odsouhlasený orgány OP.	
Poznámka: Trasa nebrání výhledovému vydobytí ložiska. V případě poškození je však nutno ji v rámci rekultivace obnovit.	
Lesní odd.:	Kultura: orná půda, ostatní plochy, ovocný sad, les, vodní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: vodní plochy a les jsou VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	
Pořadové číslo: LK 13	Katastrální území: Vroutek, Skytaly

Název: V lese - od Kružína k Mlýneckému vrchu	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01, 12-13-06
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – v LC 7 křížení s NRBK K 45 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB2, 2AB3, 2B2, 2B3 Stupeň ekologické stability: 1, 3, 3-4	Rozloha: délka 5 040 m včetně vložených biocenter 520 m nefunkční šíře min. 15 m
Charakter ekotopu a bioty: 1.1. Mostecký bioregion, (1) biochora rostlého terénu z neogenních sedimentů s STG lipohabrových doubrav (zde netypicky na podloží permokarbonském, rekonstrukčně acidofilní doubravy) 1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L2 BO různověké lesní porosty na písčitém podloží, stáří 10 až 120 let, BO, MO, SM, DBL, BŘ, při okraji lesa také JS, JŘ, TPOS, TRPT. Keřové patro v lese chudé, při okraji bohaté: ŠP, TRN, HL, OSTR, SVÍ_KR, RIB, BČ. Bylinné patro v lese sporadické, při okrajích bohaté: jahoda ob., metlička křivolaká, borůvka, šťavel kyselý, jestřábník chlupáček, papratka samičí, svízele lesní, kuklík městský, kerblík lesní, lipnice hajní, třtina křovištní, mechy, lišejníky Lesní typy: 1M2 chudá borová doubrava metlicová, 1M3 chudá borová doubrava borůvková resp. holá, 3S2 svěží dubová bučina se svízelem. Společenstva přírodě blízka. A agrikultura, orná půda a účelové pěšiny s běžnými a ruderalními bylinami (krátké úseky)	
Návrh opatření: Biokoridor je funkční. Trasa společenstev lesních. Hospodařit s ohledem na umístění biokoridoru. Při obnově posílit podíl listnatých dřevin. Nefunkční úseky realizovat zatravněním a výsadbou listnatých dřevin na 50% plochy biokoridoru. Součástí jsou cesty.	
Poznámka:	
Lesní odd.:	Kultura: les, orná půda
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: IP 1	Katastrální území: Skytaly
Název: V lese pod starou pískovnou	Mapový list: 1: 10 000 12-13-01

EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální – součást nadregionální trasy K 45 R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB2, 2AB3, 3B3 Stupeň ekologické stability: 4	Rozloha: 1,5 ha
Charakter ekotopu a bioty: 1.13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lánové tabule doubrav (zde netypicky na podloží permokarbonském, rekonstrukčně acidofilní doubravy) (4) biochora vyšších poloh a stinných svahů s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulk. pásma. L2 BO les s převahou BOL, věk od 10 do 90 let vtroušeně BŘ, DBL, MO Cenné bylinné patro: kociánek dvoudomý, zeměžluč okolíkatá, kuřinka červená, violka lesní, jahoda lesní, borůvka, vřesy, metlička křivolaká, jestřábník chlupáček. Entomologie: majka sp. Lesní typ: 1M3 chudá borodubová s třtinou křovištní, 3K1 kyselá dubová bučina metlicová Návrh opatření: Při údržbě lesa šetřit bylinné patro a půdní kryt.	
Poznámka:	
Lesní odd.: 129 C (část)	Kultura: les
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: les je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	
Pořadové číslo: IP 7	Katastrální území: Skytaly
Název: Mez v polích západně od obce Skytaly	Mapový list: 1: 10 000 11-24-10

EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L - lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2AB3, 2AB4, 2B2, 2BC4 Stupeň ekologické stability: 1, 2, 3	Rozloha: délka 3580 m včetně vloženého LC 29 2130 m nefunkční, šíře min. 15m
Charakter ekotopu a bioty: 1. 13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lávové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků D2 společenstva křovin ve starých sadech: TŘ, JVB, BD, JS, ŠP, HL, SVÍ-KR, OSTR. Husté, téměř bez podrostu. V lemu druhy ovsíkových luk a teplomilných trávníků ale i druhy ruderální: kostřava červená, válečka prapořitá, ovsík vyvýšený, srha laločnatá, třezalka tečkovaná, jitrocel kopinatý, hadinec obecný, řepík lékařský, třtina křovištní, řebříček ob., kozinec sladkol. u cesty několik rostlin hrachoru trávolistého.	
Návrh opatření: Ponechat v území jako protierozní opatření	
Poznámka:	
Lesní odd.:	Kultura: orná půda, ostatní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Koutecký, Tesařová 2006
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí:	

Příloha č.: 5

Tabulky s popisem navržených částí ÚSES v k.ú. Skytaly

Pořadové číslo: LC N 1	Katastrální území: Skytaly
Název: Skytalský rybník	Mapový list: 1: 10 000 výkres č. 9
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2B4-5 Stupeň ekologické stability: 4	Rozloha: 3,12 ha
<p>Charakter ekotopu a bioty: 1.13. Doupovský bioregion (4) biochora vyšších poloh s dubovými bučinami a lípou na kamenitých půdách vulkanického pásma. Skytalská rybník s neopevněnými břehy a její vzrostlý břehový doprovod s JS, OL, v keřích: JV, TŘ, JB, JS, BŘ, TPOS, ŠP, HL, SVÍ-KR, OSTR byliny: ovsík vyv., srha lal., pelyněk černob., jetel luč., kuklík měst., kerblík les., smetanka lék., kopřiva dvoud., kuklík měst. nad a pod rybníkem podmáčená niva (ostatní plochy) se vzrostlou olšinou. též JS, STŘ Byliny: chmel otáč., , přeslička bah. , bolševník, lopuch vět., řeřišnice hořká, devětsil sp., , ZOO: obojživelníci Společenstvo přírodě blízké.</p> <p>Návrh opatření: Biocentrum je navrženo. Napuštěním nádrže by se zvýšil počet živočišných i rostlinných druhů o druhy vodní Postačí akceptovat a ponechat vlastnímu vývoji.</p>	
Poznámka:	
Lesní odd.:	Kultura: vodní plochy, ostatní plochy
Uživatel:	Mapoval, rok: Justová 2007
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: rybník je VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LK N 1	Katastrální území: Skytaly
Název: Skytalský potok	Mapový list: 1: 10 000 výkres č. 9
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2B3, 2AB3 Stupeň ekologické stability: 3	Rozloha: délka v řešeném území 807 m celková šíře dle toku a doprovodu, min. 12 m
<p>Charakter ekotopu a bioty: 1. 13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lánové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků B2 OL tok a niva Skytalského potoka, v doprovodu převažuj vzrostlá olše lep., přimíšeny: VR (v.bílá, v.jíva,v.křehká, v.košíkářská), TPČ, TPhybr., JVB, STR, DB, JV, HL, BČ, ŠÍP, místy doprovodné rákosiny podrost : kopř. dvoud., chmel otáč., hluchavka nachová, bršlice k.n., svízel přít., kuklík měst., kerblík les, violka vonná, lopuch vět., devěsíl lék., orsej jar., pýr ob., pryskyřník plazivý, vrbovka chlup., šťovík tupol., pcháč zel., rozrazil pot., hojný výskyt zvěře, ptactva vč, chráněných druhů, výskyt plazů Společenstva přírodě blízká.</p> <p>Návrh opatření: Biokoridor je navržený. Trasa některých společenstev vodních a mokřadních je na místě z dob, kdy tato trasa potoka byla funkční. Po obnově potoka ponechat vlastnímu vývoji. Stávající břehový doprovod akceptovat. Na okolní zem. půdě hospodařit šetrným způsobem (nepřehnožovat) a udržovat břehové pásmo min.10m.</p> <p>Poznámka:</p>	
Lesní odd.:	Kultura: vodní plochy a toky, ostatní plochy, orná půda
Uživatel:	Mapoval, rok: Justová 2007
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: toky a vod. pl. a jejich nivy jsou VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Pořadové číslo: LK N 2	Katastrální území: Skytaly, Mlýnce
Název: Mlýnecký potok (nová trasa pod intravilánem)	Mapový list: 1: 10 000 výkres č. 9
EVKP: ekologicky významný krajinný prvek EVSC: ekologicky významný krajinný celek EVKO: ekologicky významná krajinná oblast EVLS: ekologicky významné liniové společenstvo	Biogeografický význam: L – lokální R - regionální NR - nadregionální
Geobiocenologická typizace (veget. stupeň, trofická a hydrická řada): 2BC4 Stupeň ekologické stability: 1	Rozloha: délka v řešeném území 2 049 m celková šíře dle toku a doprovodu, min. 13 m
Charakter ekotopu a bioty: 1. 13. Doupovský bioregion (1) biochora pahorkatiny lánové tabule s výraznou účastí teplomilných prvků Návrh opatření: Při výsadbě využít vegetace stejné jako u stávající tarasy potoka a to převážně olše lep., VR (v.bílá, v.jíva,v.křehká, v.košikářská), TPC, TPhybr., JVB, STR, DB, JV, HL, BČ, ŠÍP, místy doprovodné rákosiny pryskyřník plazivý, vrbovka chlup., šťovík tupol., pcháč zel., rozrazil pot., Při realizaci nové trasy využít co nejvíce doprovodné zeleně z trasy stávající. Poznámka: Ponechat vlastnímu vývoji a tento vývoj akceptovat. Na okolní zem. půdě hospodařit šetrným způsobem (nepřehnojovat) a udržovat břehové pásmo min.10m.	
Lesní odd.:	Kultura: vodní tok, ostatní plochy, orná půda
Uživatel:	Mapoval, rok: Justová 2007
Kategorie ochrany, rok vyhlášení, číslo rozhodnutí: toky a vod. pl. a jejich nivy jsou VKP dle §3 odst.b. Zák. 114/92 Sb.	

Příloha č.: 6

Soupis nároků vlastníků z LV 37

Vlastníci zapsaní na LV č.: 37

Příjmení, jméno, titul (název)		Rodné číslo (IČO)		Podíl		Bydliště (sídlo) - ulice, číslo, PSČ, obec										
Vlasta Justová Milada Rédllová		-		1/2 1/2		Pod Altánem 1230/42, Praha 10 - Srtašnice, 100 00, Praha Turkovická 163, Ondřejov - Ondřejov, 251 65, Praha -východ										
PARCELA		POZEMEK			VÝMĚRA [m ²]			OCENĚNO				Vzdálenost [m]	Poznámky			
kód	číslo	Celková výměra [m ²]	kód	druh (slovně)	způs. využití	mimo obvod PÚ	uvnitř ObPÚ		základní cena ZC		úprava ZC			výměra [m ²]	cena Kč	
							nesměňováno	směňováno	kód BPEJ	Kč / m ²	položka	%				
PK	124	2970	2	orná půda				3327	43311	5,75			2970	17077,5	985,5	
PK		357	2	orná půda					45800	5,62			357	2006,34		
PK	125	2062	2	orná půda				2446	43311	5,75			2062	11856,5	957,7	
PK		193	2	orná půda					45800	5,62			193	1084,66		
PK		191	2	orná půda					43301	6,45			191	1231,95		
PK	126	4350	2	orná půda				4946	43311	5,75			4350	25012,5	939,4	
PK		403	2	orná půda					43301	6,45			403	2599,35		
PK		193	2	orná půda					45800	5,62			193	1084,66		
PK	127	3603	2	orná půda				4690	43311	5,75			3603	20717,25	922	
PK		659	2	orná půda					45800	5,62			659	3703,58		
PK		428	2	orná půda					43301	6,45			428	2760,6		
PK	128	5006	2	orná půda				6474	43311	5,75			5006	28784,5	900,3	
PK		929	2	orná půda					45800	5,62			929	5220,98		
PK		539	2	orná půda					43301	6,45			539	3476,55		
PK	301	15666	2	orná půda				16743	43311	5,75			15666	90079,5	768,8	
PK		1077	2	orná půda					45001	4,06			1077	4372,62		
PK	307	2123	2	orná půda				4190	43311	5,75			2123	12207,25	759,5	
PK		2067	2	orná půda					45001	4,06			2067	8392,02		
PK	504	7907	2	orná půda				14351	45011	3,57			7907	28227,99	1113,6	
PK		6195	2	orná půda					43311	5,75			6195	35621,25		
PK		249	2	orná půda					42851	4,08			249	1015,92		
PK	506	4712	2	orná půda				4712	45011	3,57			4712	16821,84	1155,2	
PK	508	6168	2	orná půda				6168	43301	6,45			6168	39783,6	1081,8	

PK	686/4	583	2	orná půda				583	46701	0,9			583	524,7	552,1	
PK	687/2	1698	2	orná půda				1698	46701	0,9			1698	1528,2	683,2	
PK	687/4	7086	2	orná půda				7086	46701	0,9			7086	6377,4	550,8	
PK	688/2	145	2	orná půda				145	46701	0,9			145	130,5	670,2	
PK	688/4	832	2	orná půda				832	46701	0,9			832	748,8	534,9	
PK	711	2888	2	orná půda				2888	42804	3,87			2888	11176,56	685,9	
PK	713	3665	2	orná půda				3665	42804	3,87			3665	14183,55	709,9	
PK	717	2241	2	orná půda				2241	42804	3,87			2241	8672,67	739,7	
PK	718	6794	2	orná půda				6794	42804	3,87			6794	26292,78	760,8	
PK	859	8683	2	orná půda				10610	53816	1,16			8683	10072,28	1648,9	
PK		1927	2	orná půda					52213	3,14			1927	6050,78		
PK	861/1	9758	2	orná půda				9758	53816	1,16			9758	11319,28	1602,4	
PK	861/2	7452	2	orná půda				7452	53816	1,16			7452	8644,32	1571,6	
PK	862	1870	2	orná půda				1870	53816	1,16			1870	2169,2	1651,7	
PK	868	1367	2	orná půda				1367	53816	1,16			1367	1585,72	1711	
Celkem		125 036						125 036						453 531,81	985,7042	
Upraveno koeficientem podle zaměření skutečného stavu:								0					0	0		

k= 0,00000000

Příloha č.: 7

Obrázková příloha

Čd. 466/47 B

Čd. _____/1947.

Osvobozeno od kolktů
a poplatků podle § 35
zák. ze dne 8. V. 1947,
č. 90 Sb.

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ - NÁRODNÍ POZEMKOVÝ FOND

Katastrální území:

S k y t a l y

c. j. K 370/47

Země Čechy

Národní pozemkový fond při ministerstvu zemědělství,

pobočka v Teplicích - Šanově

Správní okres Podbořany

Soudní okres Podbořany

Plně slib budovatelského programu Gottwaldovy vlády ze dne 8. července 1946 vydává Národní pozemkový fond při ministerstvu zemědělství k dokončení velkého osídlovacího díla tuto

přídělovou listinu,

podle níž se uskutečňuje převod vlastnictví zemědělského majetku novým přídělcům, kteří nabyli tohoto vlastnictví dnem převzetí půdy do držby na podkladě dekretů o vlastnictví, vydaných jim ministerstvem zemědělství podle § 5 dekretu presidenta republiky ze dne 20. července 1945, č. 28 Sb., o osídlení zemědělské půdy Němců, Maďarů a jiných nepřátel státu českými, slovenskými a jinými slovanskými zemědělci.

Chtěje ochránit toto vlastnictví i pro časy budoucí a umožnit zemědělcům zachování a zvelebení přídělené půdy pro další pokolení nejen v zájmu přídělců samých, ale i celé Československé republiky, stanoví přídělcům tato práva a povinnosti:

- 1) Právo přídělcovo je právo vlastnické, jak je zná obecný zákon občanský, omezené toliko povinnostmi plynoucími ze zákona nebo z ujednání obsažených jednak v zápise o uvedení do držby, jednak v prohlášení k dekretu o vlastnictví půdy.
- 2) Držba, užívání, povinnosti veřejnoprávní a soukromoprávní, jakož i nebezpečí co do přídělených nemovitostí přecházejí na přídělce dnem přídělu.

461 4363 47

Obr. č. 1: Přídělová listina

- 3) Nemovitosti se přidělují zásadně prosté všech knihovních závad a břemen; na přidělce přejdou jen ty z nich, které uzná Národní pozemkový fond za potřebné pro hospodaření na přidělené půdě a budovách s přísl. Výměra přidělených nemovitostí je udána jen přibližně.
- 4) Národní pozemkový fond se po skončení měřických prací a po vyhotovení měřického a písemného operátu s urychlením postará o potřebné doplnění pozemkové knihy podle § 22 zákona č. 90/47 Sb.
- 5) Přidělci jsou povinni: na přidělených nemovitostech osobně a řádně hospodářiti a pečovati o to, aby přidělem vytvořený zemědělský závod byl ve svém celku nezářčeně zachován; státi se členy družstev k podpoře zemědělského podnikání; podrobit svůj majetek úpravám prováděným v jejich obci podle vodního nebo sečlovacího zákona; přidělené obytné a hospodářské budovy v přiměřené výši pojistiti, pojistku vinkulovati pro Národní pozemkový fond až do té doby, dokud s ním nebudou řádně vypořádáni, pojistné řádně platiti a požárních náhrad použiti na znovuzřízení požárem zničených nebo poškozených budov.
- 6) Přidělci jsou povinni zachovávat i ochraňovati na přiděleném majetku všechny přírodní krásy a umělecké památky, jakož i přirozená hnízdiště užitečného ptactva a útulky zvířat a podobiti se v tom směru všem opatřením, která jim uloží ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem školství a osvěty.
- 7) Přidělený majetek lze zciziti mezi živými, reálně děliti, zatížiti, propachtovati nebo pronajmouti jen se souhlasem Národního pozemkového fondu; právní jednání, ke kterým nebyl dán potřebný souhlas, jsou neplatná. Toto omezení postihuje i právní nástupce nabyvatele přiděleného majetku. Toto omezení neplatí:
 - a) Jde-li o převod vlastnického práva mezi manžely nebo s rodičů na děti a jejich manžely a nabývá-li vlastnického práva jedna osoba nebo nerozvedení manželé;
 - b) jde-li o zřízení výměnku manželem pro druhého manžela nebo dítětem a jeho manželem pro rodiče;
 - c) jde-li o pronájem, ledaže se pronajímá celá přidělená budova.
 Zcizil-li se přidělený majetek do deseti let ode dne, kdy bylo do veřejné knihy pro nabyvatele vloženo vlastnické právo, jest zcizitel povinen odvésti Národnímu pozemkovému fondu pro účely, kterým má sloužiti výsledek komise, rozdíl mezi cenou zcizovací a nabývací, snížený o částku, na kterou fond ocení dosud trvající zlepšení majetku. (§ 23 zák. č. 90/47 Sb.)
- 8) Přidělci jsou povinni podle rozhodnutí fondu přenechati přidělený majetek státu, zemi, okresu nebo obci pro veřejné účely, pro které by mohl být majetek vyvlastněn, a to za náhradu stanovenou na základě přidělové ceny (úhrady) se zřetelem na stav majetku v době přenechání; stejně se určí náhrada za přidělený majetek, dojde-li jinak k jeho vyvlastnění. Tohoto ustanovení nelze použiti, uplynula-li ode dne, kdy bylo pro nabyvatele vloženo do veřejné knihy vlastnické právo, doba delší než pět let. (§ 24 zák. č. 90/1947 Sb.)
- 9) Úhrada za přiděl zahrnuje v sobě dílčí úhrady za půdu, stromy, budovy, živý a mrtvý inventář, zásoby, náklady na novou úrodu a bytové zařízení. Přidělci jsou povinni, pokud úhradu zcela nevyrovnali, hraditi Národnímu pozemkovému fondu ode dne kdy se ujali držby, 3% úroky do dne zaplacení a 6% úroky z prodlení. Nedoplatky úhrady zatěžují i bez knihovního zápisu nemovitosti přiděleného majetku zákonným zástavním právem v pořadí za zákonným zástavním právem příslušejícím nedoplatkům na daní výdělkové (všeobecné nebo zvláštní), pozemkové nebo domovní, ale přede všemi jinými zákonnými zástavními právy, která mají jinak stejný pořad jako nedoplatky těchto daní. Stejně přednostní právo přísluší až do 20 % celkové úhrady vedlejším příslušnostem, zejména úrokům a úrokům z prodlení, i když jsou starší než 3 roky, útratám spojeným s vymáháním, jakož i platům učiněným za nabyvatele přiděleného majetku. (§ 28 zákona č. 90/47 Sb.)
- 10) Kdyby přidělci nesplnili některé z uvedených zde povinností, může Národní pozemkový fond provésti vhodná opatření, aby uložené podmínky byly splněny. Přidělci odpovídají v tom směru (pokud jde o spoluvlastnictví) rukou společnou a nerozdílnou za náklady s tím spojené. Porušil-li přidělce podmínky přidělu úmyslně nebo z hrubé nedbalosti, může Národní pozemkový fond i přiděl odněti.
- 11) Národnímu pozemkovému fondu přísluší právo dodatečně zříditi a knihovně zajistiti pozemkové služebnosti, nebo jiná vhodná opatření zaručující splnění účelu přidělu a řádné hospodaření na přidělené půdě, zejména omezení přidělců podle č. 5 a 6 této listiny, a to podle ustanovení § 26 zákona č. 90 Sb. z r. 1947.

Obr. č. 2: Přidělová listina

Národní pozemkový fond vydáním této listiny svoluje a současně podle zákona zafixuje, aby v pozemkové knize katastrálního území S k y t a l y ve vložce č. 261 na přiděl označený usedlost čp. 21 ve výměře asi 7 ha bylo vloženo s omezeními podle č. 5, 6, 7 a 8 této listiny vlastnické právo k přiděleným nemovitostem pro

Vladimíra Stříbrného každému polovicí.
a Olgu Stříbrnou

V Praze dne 15. prosince 1947.

J. Smrkovský
předseda Národního pozemkového fondu
při ministerstvu zemědělství v Praze

Za správnost:

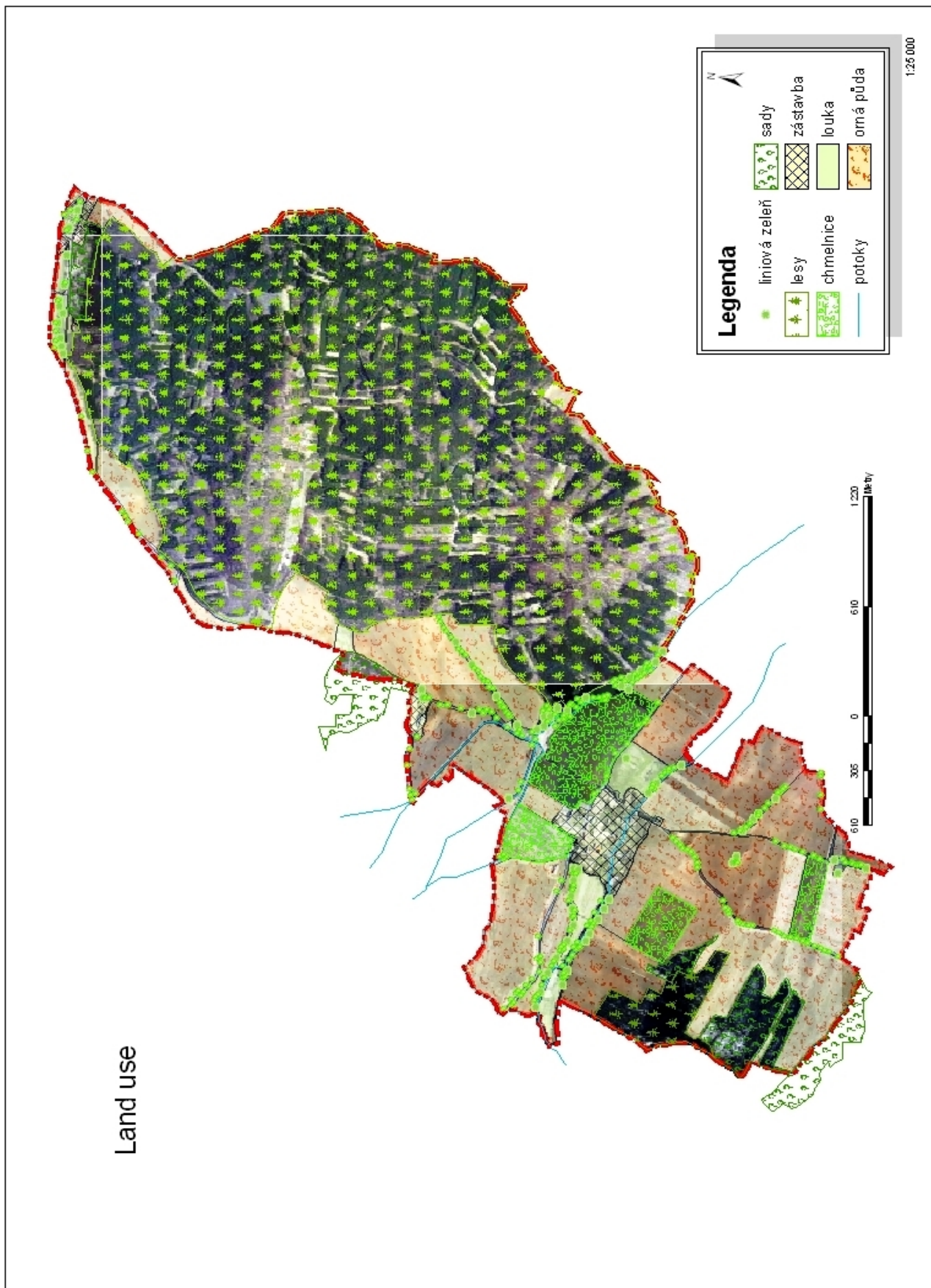
J. Janda

Zapsáno podle usnesení okresního soudu v Podbořanech
ze dne 20.12.1947 194 ed. 466/47 ve vložce 261
katastrálního území Skytaly
Okresní soud v Podbořanech
odd. poz. knih. dne 4 3 48 194

J. Janda

Obr. č. 3: Přídělová listina

Obr. č. 4: Využití pozemků (Land use)

Obr. č. 5: Průhled z příjezdové cesty na Skytaly na obec Valeč a její zámek.

Obr. č. 6: Pohled z totožného místa jako obrázek předchozí jen cca o 90° pootočen směrem k obci Lubenec.

Obr. č. 7: Napřimené koryto Mlýneckého potoka těsně pod intravilánem.

Obr. č. 8: Pohled na Skytaly z kopce nad Mlýnci

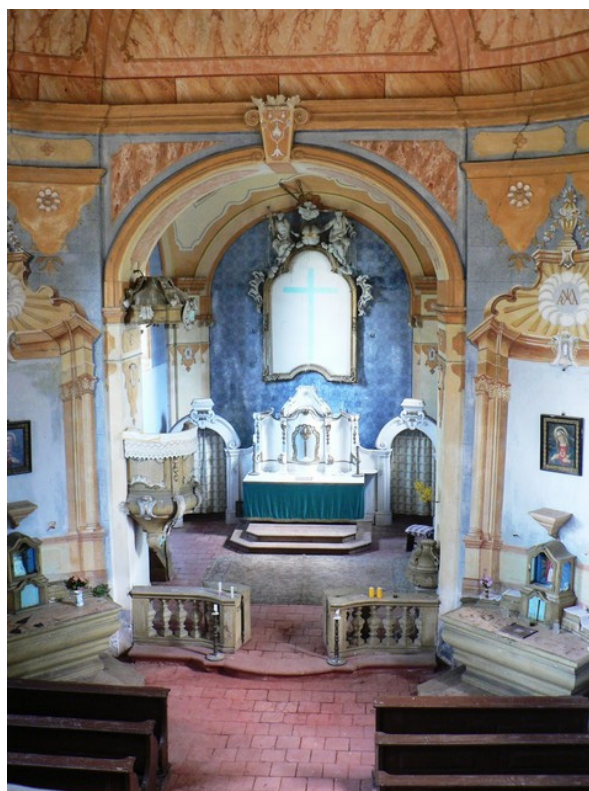
Obr. č. 9: Pohled na Skytaly z Chmelového kopce

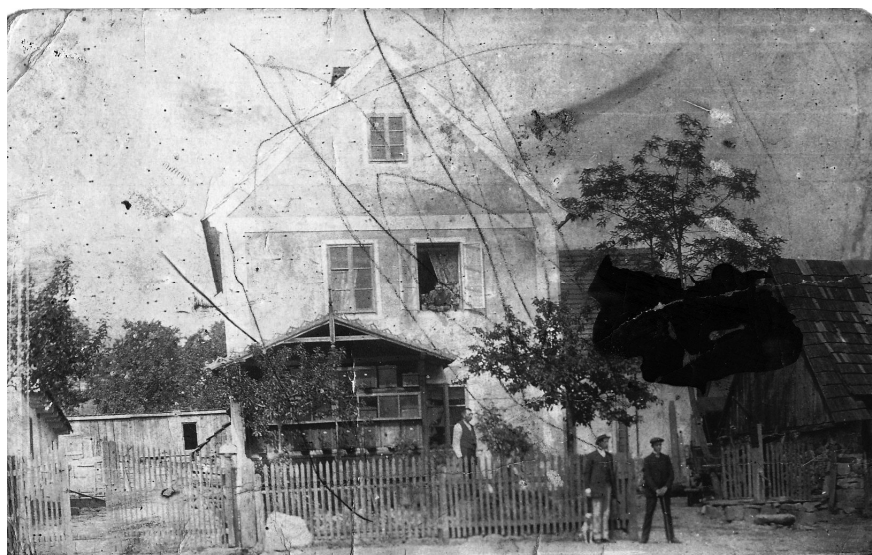
Obr. č. 10: Pohled z Chmelového kopce na skytalské chmelnice a směrem na Šibeniční vrch (618 m n.m., k.ú. Valeč)

Obr. č. 11: Pohled z příjezdové cesty ke Skytaly na kopec Orlík

Obr. č. 12: Oltář skytalského kostela zasvěceného sv. Markétě. V kostele byly velice vzácné varhany, které jsou nyní na Zbraslavi. Kostel byl mnohokrát vykraden, ale stále si zachovává svou atmosféru a slouží k poutním a občasným mším.

Obr.č. 13: Statek ke kterému nyní patří řešené parcely s původním německým obyvatelstvem

Obr.č.14: Statek ke kterému patří řešené pozemky v 60. letech 20. století

Obr.č.15 a 16: Statek ke kterému patří řešené pozemky v současné době